

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2024

Núm. 29

Presidència del Sr. Gabriel Le Senne i Presedo

Sessió celebrada dia 19 de març de 2024

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 3631/24**, presentada per la diputada Sra. Marta Carrió i Palou, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a drets laborals. 1483
- 2) RGE núm. 3623/24**, presentada pel diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a defensa de l'interès general. 1484
- 3) RGE núm. 3614/24**, presentada per la diputada Sra. Cristina Gómez i Estévez, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a limitació de preus dels lloguers i restriccions a compres de segones residències per part de no residents. 1485
- 4) RGE núm. 3616/24**, presentada per la diputada Sra. Patricia de las Heras i Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a xec bebè. 1486
- 5) RGE núm. 3620/24**, presentada per la diputada Sra. Patricia Gómez i Picard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llista d'espera de persones dependents. 1487
- 6) RGE núm. 3890/24**, presentada, en substitució de la pregunta RGE núm. 3621/24, per la diputada Sra. Malena Riudavets i Suárez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Illes Balears zona tensionada. 1489
-
-

7) RGE núm. 3615/24 , presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup parlamentari VOX, relativa a educació concertada.	1490
8) RGE núm. 3622/24 , presentada per la diputada Sra. Carol Marquès i Portella, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a situació de la sanció imposada al policia local.	1491
9) RGE núm. 3624/24 , presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a vacances dels fixos discontinus.	1492
10) RGE núm. 3625/24 , presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reclamació a Soluciones de Gestión y Apoyo a Empresas, SL.	1493
11) RGE núm. 3617/24 , presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a conseqüències per a Balears per l'intent de sufragar les mascaretes <i>fake</i> amb fons europeus.	1496
12) RGE núm. 3626/24 , presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a comunitat educativa i segregació.	1497
13) RGE núm. 3627/24 , presentada per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a acord econòmic amb el Sr. Córdoba.	1498
14) RGE núm. 3628/24 , presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Socialista, relativa a informar la presidenta. . .	1500
15) RGE núm. 3619/24 , presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a reversió del desastrós desenvolupament turístic propiciat per l'anterior govern.	1501
16) RGE núm. 3630/24 , presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a sostenibilitat real.	1503
17) RGE núm. 3618/24 , presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX, relativa a valoració de la Resolució del Tribunal Suprem sobre el cobrament de l'impost de successions durant el govern d'Armengol.	1504
18) RGE núm. 3629/24 , presentada pel diputat Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a comissió d'investigació.	1505
II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2827/24 , presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a política general en matèria agrària.	1477
III. MOCIÓ RGE núm. 3433/24 , presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de conciliació, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4995/23.	1507
IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:	
1) RGE núm. 8298/23 , presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a contra l'ampliació dels dies festius amb obertura comercial i la construcció de nous centres comercials.	1513
2) RGE núm. 3632/24 , presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa al desplaçament dels aficionats del RCD Mallorca a la final de Sevilla.	1519
V. Proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre les contractacions públiques en temps de pandèmia de què s'hagi tengut notícia de presumptes irregularitats i malbaratament de recursos públics a qualsevol institució de la comunitat autònoma de les Illes Balears (Govern, consells insulars i sector públic instrumental) (Escrit RGE núm. 3014/24, dels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca i Mixt).	1524

EL SR. PRESIDENT:

Bien, antes de empezar, les informo que el Govern, con el escrito [RGE núm. 3902/24](#), ha solicitado la alteración del orden del día para pasar al primer lugar la Interpelación RGE núm. 2827/24, del Grupo VOX, sobre materia agraria, por la disponibilidad del conseller de Agricultura. Así que si no hay inconveniente... ¿sí, Sr. Castells?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. No, cap inconvenient per part del Grup Mixt, cap ni un, suposam, evidentment, que és un motiu justificat. Simplement que ens agradaria que aquest fos el criteri de flexibilitat, que supòs que tots els altres portaveus estaran d'acord, que quan hi hagi algun motiu d'impossibilitat o de dificultat, jo sobretot penso en problemes amb el transport aeri, es tingüés la mateixa flexibilitat, perquè evidentment vull pensar que en aquest parlament tan important és l'interpel·lat com l'interpel·lador.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Bueno, se hará lo posible, caso por caso. Bien, alteramos, por tanto, el orden del día.

II. Interpel·lació [RGE núm. 2827/24](#), presentada pel Grup Parlamentari VOX, relativa a política general en matèria agrària.

Pasamos, en primer, lugar a debatir la interpelación del Grupo VOX y, por tanto, tiene la palabra, Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Muchas gracias, presidente. Muy buenos días a todos los diputados y diputadas. Felicidades a los José y Josefás, también a todos los padres, muchos de ellos son payeses, así que también va por ellos esta felicitación.

Sr. Consejero, buenos días. Hace hoy un mes que las calles de Palma se inundaron de tractores llegados desde todos los puntos de la isla para reivindicar la supervivencia del campo. No fue solo en Baleares donde vivimos esta protesta, las justas reivindicaciones de los trabajadores del campo se extendieron a todo el territorio nacional e incluso a todos los países de la Unión Europea.

Ciertamente, hace décadas que los países de la Unión Europea han entrado en una espiral de autodestrucción del sector primario, que es el sustento de la supervivencia de cualquier sociedad. El lema *No farmers. No food. No future* -no agricultores, no comida, no futuro-, que se ha hecho viral en los últimos tiempos, resume a la perfección la importancia de salvar al sector primario en nuestros países.

La perversión de las instituciones europeas radica en que los ciudadanos solo eligen el Parlamento Europeo, pero luego no es éste quien designa el resto de las instituciones, sino que los jefes de los gobiernos de los distintos países deciden

quiénes, qué personas van a dirigir el destino de millones de ciudadanos europeos, una elección de tercer nivel para aplicar políticas que no han sido plasmadas jamás en ningún programa electoral.

La apariencia de democracia que se consigue con las elecciones al Parlamento Europeo, cuando esta es una de las instituciones con menor peso decisorio en las políticas de la Unión, ha permitido que los burócratas, que sí dirigen el destino de Europa desde la Comisión, sean quienes deciden la política agraria que se aplica en todos los países miembros. Y es evidente que el camino que se emprendió hace décadas ha llegado a un punto crítico en el que los agricultores ven cómo sus explotaciones se han vuelto del todo inviables por la aplicación de políticas cada vez más restrictivas que impiden la rentabilidad del sector.

El campo muere, y nosotros tenemos el deber de reaccionar y estar al lado de los agricultores, proponiendo medidas que les permitan subsistir. Y no me refiero tan solo a lo que se puede hacer desde un gobierno autonómico, sino también como ciudadanos responsables, que somos conscientes de la barbaridad que supondría la desaparición del sector primario y quedarnos al arbitrio de las potencias extranjeras para poder alimentarnos, debemos también, desde las instituciones autonómicas, reclamar a otras instancias políticas que cesen las hostilidades hacia el campo en Europa.

En la década de los ochenta empezó el desmantelamiento del campo español con subvenciones venidas desde Europa para cerrar miles de pequeñas explotaciones con escasa rentabilidad en vez de emplear esas subvenciones para su fortalecimiento. Tal vez entonces muy pocos cayeron en la perversión de esa medida.

Posteriormente, la legislación estatal, a las órdenes de las directivas europeas, empezó a introducir restricciones y condiciones cada vez más rígidas para asegurar la salubridad de los productos agrícolas y proteger así a la población. Nada que objetar a esa cuestión. Si no fuera porque después se siguió apretando la producción agrícola con la excusa del cambio climático, de modo que los productos fitosanitarios, necesarios para evitar las plagas y salvar las cosechas, son cada vez más limitados con la excusa de que con su uso los productores contaminan el planeta, y de modo que el regadío es cada vez más inaccesible gracias a la voladura de presas que abastecían de aguas a amplias regiones agrícolas y que ahora resulta que son dañinas para el ecosistema, según los gurús de la religión climática.

Y con la excusa de que vamos a salvar el planeta, mientras aquí se impide que los agricultores puedan producir, se importan masivamente alimentos de otros lugares del mundo, que sí usan productos fitosanitarios aquí prohibidos y que sí construyen presas con el dinero que les enviamos desde Europa. Lo que aquí no se puede hacer, porque en teoría va a provocar que el planeta explote, resulta que se hace a unos kilómetros de distancia de España y, lo que es peor, con el dinero que les enviamos desde España para hacerlo, como ocurre en Marruecos. La hipocresía es máxima y la tomadura de pelo que pretenden llevar a cabo a la población europea también.

Aquí, unos pocos, los magnates de la industria alimentaria se están forrando a costa de producir más barato en países extracomunitarios, con pesticidas, con mano de obra barata, con ingentes cantidades de dinero llegado desde Europa para impulsar al sector primario allí donde el suelo y la contratación de trabajadores tiene un coste ridículo comparado con los países comunitarios. Y luego, en el supermercado, nos encontramos con unos precios desorbitados para mayor lucro de los intermediarios.

Los campesinos de Europa no pueden competir contra los precios que ofrecen países extranjeros, que sí usan pesticidas que aquí están prohibidos para multiplicar sus cosechas y que sí suministran antibióticos a su ganado para engordarlo.

Por eso, tenemos que ser firmes, actuar con determinación y no tener miedo a enfrentarnos a los dictados de los globalistas que se están forrando a costa de cargarse nuestra soberanía alimentaria y que nos dejan al arbitrio de que potencias extranjeras decidan cortarnos el grifo de los alimentos o simplemente chantajear a nuestros gobiernos con ello, sabiendo que la alimentación en Europa está en sus manos. Y el Pacto Verde Europeo es la estocada final para las explotaciones.

El Pacto Verde Europeo es un conjunto de medidas que imponen una agenda de transformación económica de los estados miembros para adaptarlas a toda una serie de objetivos climáticos. El más importante es la obligación de alcanzar cero emisiones de gases efecto invernadero para 2050. Esta estrategia ha sido elaborada de espaldas a los ciudadanos, que, sin embargo, son los que soportan sus peores consecuencias.

Para conseguir ese objetivo nos han sometido a multitud de normas que recogen exigencias e imposiciones para los productores que han lastrado la economía y la viabilidad del sector primario. Entre ellas destaca la estrategia De la Granja a la Mesa y la estrategia de Biodiversidad 2030, que cada día sufren nuestros agricultores y ganaderos.

Todas estas normas, aprobadas por los burócratas a los que no les importa nada, ni la soberanía alimentaria de nuestra tierra, ni la prosperidad de la gente, ni la pervivencia del mundo rural, lo que hacen es imponer objetivos imposibles de cumplir cuya única consecuencia es situar a nuestro producto nacional frente a la competencia desleal de terceros países. Han pretendido desmontar nuestro sector primario y hacernos cada vez más dependientes del extranjero, dejando en manos de otras naciones la soberanía, el bienestar y la prosperidad de nuestro pueblo.

Estas restricciones en el uso de insumos agrícolas tradicionales, fertilizantes y fitosanitarios en toda la Unión Europea están provocando una reducción de nuestra producción agrícola y de nuestra competitividad en los mercados de exportación, que abundan aún más en la subida de precios que sufren los hogares.

Además, estas estrategias han utilizado lo que tradicionalmente han sido mecanismos de apoyo a distintos sectores como medida de coacción para que implementen sus agendas ideológicas. Así, la PAC, que ha servido como sustento a las actividades agrícolas y de impulso a la

competitividad, está quedando progresivamente desplazada por la vinculación de las ayudas a criterios ideológicos, ecologistas o, como en el caso de la última actualización de la PAC, la reversión del 10% de la superficie productiva agraria. La nueva PAC establece objetivos gravosos para los agricultores y ganaderos. Una PAC con un 40% de su presupuesto destinado a objetivos ambientales no es la más propicia para respaldar al sector en un contexto de emergencia económica como el actual.

En Baleares es admirable que aún tanta gente luche cada día por sacar a flote sus tierras dedicándolas a la agricultura, sobre todo teniendo en cuenta la tentación de la salida fácil: vender las tierras a cualquier ricachón del norte que quiera usarlas para contemplarlas diez días en sus vacaciones antes de volver a su país, donde sí le permiten enriquecerse en otro tipo de industrias, como las extractivas, prohibidas por cierto en España.

Y, por supuesto, la conservación del territorio también tiene un peso importante para salvar el campo en Baleares, conservar el paisaje en Baleares es vital para la principal industria de estas islas, que es el turismo, pero con esto no estoy diciendo que los agricultores deban convertirse en los jardineros de los hoteleros. Su función es mucho más necesaria aún que la mera conservación paisajística. Es alimentar a la población balear, es preservar una actividad económica estratégica y vital para nuestra supervivencia.

Se trata de una actividad económica que no llega al 1% del producto interior bruto de Baleares, pero que gestiona el 90% de nuestro territorio y, por si todo esto fuera poco, resulta que, además de la imposición de estándares medioambientales por el ecologismo radical, además de la hiperburocracia e hiperregulación europea, que suponen una clara desventaja competitiva de nuestros productores frente a los países extracomunitarios, además de eso, tenemos que añadir el aumento desmesurado del precio de los insumos a consecuencia de la brutal inflación a la que estamos sometidos, y en Baleares hay que añadir, además, el coste de la insularidad.

El informe sobre la evolución de los insumos agrarios alerta sobre las variaciones significativas de precios desde el año 2020 hasta el 2023, los fertilizantes han subido un 91... un 191%; los fitosanitarios, un 197%; combustibles, un 104%; luz, un 129%; semillas, 84% el trigo y 83% la cebada. Todo esto, además, con tratados internacionales que dejan en muy mala situación a los agricultores de aquí.

Por tanto, Sr. Consejero, me gustaría que usted nos explicara cuáles son las políticas agrarias que van a llevar a cabo para poder paliar toda esta situación.

Muchas gracias.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Simonet, tiene la palabra.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, PESCA I MEDI NATURAL (Joan Simonet i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyors diputats, Sra. Ribas. Sí, efectivament, això és un debat que... ara els pagesos han sortit al carrer. Fa unes setmanes també vaig poder parlar d'agricultura des d'aquesta tribuna, i crec que és molt important que aquest parlament adopti aquests debats que, a més, estam en marxa, ja fent feina en el que ens vàrem comprometre des de la conselleria de coordinar juntament amb el sector aquest pacte estratègic per presentar al Parlament, juntament amb tots els representants, per donar un suport de forma unànime al sector agrari de les Illes Balears en concret.

Anant un poc al gra, coincidesc un poc amb la seva anàlisi del que ha passat, i ja ho havia dit fa unes setmanes aquí. La Unió Europea tenia un esperit agrarista durant molts, molts, molts d'anys, i el plantejament de fons que tenen els agricultors de Balears, d'Espanya, d'Alemanya, de França, de tots els països és recuperar, intentar tornar a recuperar aquesta confiança i adherir-nos a la Unió Europea, que s'ha anat perdent. És necessari que el sector torni a veure en la Unió Europea els millors espais possibles per desenvolupar la seva activitat. És necessari frenar aquesta desafectació.

Com hem arribat un poc aquí? Idò jo crec que també és un poc culpa de tot l'arc polític, inclosa la nostra formació. El comissari fins i tot prové del partit Campesino Polaco, és un jutge, però no ha sabut, tal vegada, poder... o no ha pogut contrarestar totes les pressions que han tengut d'altres comissaris europeus que hi ha hagut.

Per tant, deixar de fer feina en això, crec que en aquests moments la Unió Europea fa un esforç a través del ministeri, (...) per als pagesos, per a les comunitats autònomes i anam en aquest sentit.

La peça clau de tot això -vostè ho ha dit- és aquest Pacte Verd Europeu. El Pacte Verd Europeu es crea..., i jo crec que sí que es va fer d'esquena al sector, fins i tot ja l'any 2020 el departament d'Agricultura dels Estats Units -direm- estava encantat -i ho diré irònicament- amb les idees que duia Europa perquè, segons les anàlisis que havien fet els americans, directament consideraven que -i llegesc literalment les conclusions- les idees que duia la Unió Europea amb el Pacte Verd Europeu durien lloc a una reducció tant de la producció agrícola de la Unió Europea com de la seva competitivitat en els mercats d'exportació, provocaria augments de preus, reduiria la seguretat alimentària i disminuiria el PIB en tot el món.

Sí que és cert que en teoria la Unió Europea contestava dient que això amb la tecnologia i la digitalització se suavitzaria, però, és clar, ens hem trobat que les postures de digitalització cap a la Unió Europea no han estat suficientment explicades al sector i el sector agrari de forma general no veu aquests beneficis que li pugui dur la digitalització.

Per tant, el que sí és cert és que el Pacte Europeu pot ser una bona idea, però no s'està executant de forma adequada. I nosaltres pensam que no es pot fer de cap manera amb 10 milions de pagesos de tot Europa que no estiguin d'acord amb

aquest Pacte Verd. Les coses s'han de fer d'una manera pausada.

El sector agrari és un sector al qual costa molt adaptar-se, un sector agrari que va als seus temps i en això s'han d'aplicar i, sobretot, s'ha de transmetre al pagès allò bo que pot tenir tot això. Jo crec que aquí hem de fer una reflexió i és un poc el que hem anat transmetent des de les Illes Balears al ministeri, que el nostre interlocutor, per anar més amunt.

Aquesta aplicació que tenim de les idees de la PAC en aquests moments generen problemes, problemes reals a l'aplicació. Sí que és cert que hi ha hagut, a més, totes aquestes noves obligacions en un escenari de reducció general de la PAC a tot Europa.

A Balears, en principi, jo ja ho he dit, l'escenari que tenim és que rebrem més doblers damunt el paper, però si després ens posen una sèrie de mesures que són molt difícils de complir, els doblers hi són, però no els podem fer arribar als pagesos. Estic parlant dels ecoesquemes o les condicionalitats que ens estan posant. Això ho hem anat transmetent, ho hem anat transmetent a les diferents reunions que hem tengut, i crec que... no només nosaltres, perquè no només és des de les Illes Balears, però crec que totes les comunitats autònomes, això s'ha transmès al ministeri, tothom ha fet feina en el mateix sentit, i així, en concret, al nostre redol amb els pagesos de les Illes Balears també hem fet feina per traslladar aquestes demandes.

La situació actual, hi ha hagut moviments, la Unió Europea pareix que es mou, pareix que es mou i en aquest moment ja tenim un esborrany de reglament del Parlament Europeu. També hem d'entendre que tot això va a marxar forçades, perquè d'aquí a uns mesos hi ha eleccions i tot començarà a entrar en funcions. Per tant, hem de fer molta via perquè això s'apliqui.

Però jo li vull comentar diferents coses que sí que ja estan damunt la taula, i crec que aniran bé per anar en marxa. Sobretot parlaré del que és la condicionalitat reforçada, que és el que més ens afectava a nosaltres per poder arribar als màxims d'ajudes que siguin aplicables als nostres pagesos.

Aquí tenim unes coses que es diuen les BCAM, que són una sèrie de condicions que han de cobrir els pagesos. I per exemple, en el sistema de la degradació, de l'erosió de la terra, això sí que pareix que ja s'ha canviat, que... tu no podies llaurar a favor de pendent, sinó que havies de llaurar transversalment, idò ara ja... i això ens afecta molt bé per a nosaltres perquè per a les petites parcel·les es llevarà aquesta limitació suposadament ambiental, però... que podia ser molt ambiental, però si tu l'apliques, no... no ho podies aplicar. Per tant, no tenia sentit.

Hi haurà tota una sèrie de reduccions dins els nostres territoris de les cobertures mitges, s'havia com a criminalitzat qualsevol tipus de llaurar els nostres terrenys. És clar, no és el mateix els terrenys que tinguin a Alemanya, França, Dinamarca que els nostres terrenys, ja ni tan sols dins Espanya, la diversitat que tenim a Espanya és enorme i no tenen res a veure els terrenys que tenen en el nord dels terrenys que tenim en el sud. Per tant, la rotació de cultius i les llaurades també es

flexibilitzaran, i allò bo és que ens consideren, totes les Illes Balears, dins el que és la regió semiàrida, independentment de la pluviometria. I això ens permet aquesta flexibilització que després nosaltres podrem aplicar i serà més beneficiosa per als nostres pagesos.

També hi ha altres mesures en els ecorègims que ens facilitaran les aplicacions reals al nostre territori, i aquests doblers que vénen més de la PAC a nosaltres ens podran arribar.

En línies generals, el 80% de les peticions que estan fent els sindicats, els sindicats agraris, les cooperatives i gran part de les comunitats autònomes estan en aquestes propostes que nosaltres tenim damunt la taula en aquests moments.

També dir que una petició formal que s'ha fet des de Balears i finalment també ho hem aconseguit, una era aquesta que ens considerin regió àrida totes les Illes Balears, però també una dinàmica que... que sí que venien més doblers, per exemple, pel que són els fruit secs, garrovers i ametllers, però quan havíem d'agafar les normes que ens havien imposat per aplicar-les, de prop de 700.000 euros que arribaven només en podríem tenir 300.000. Això era la veritat. Hem aconseguit liberalitzar això i arribaran els 350.000 euros que falten als nostres pagesos. Això són aquestes actuacions.

Quins temes pendents ens queden per seguir discutint de la PAC dins aquesta dinàmica de marc europeu? Bé, tot això ara d'aquí se'n va a Brussel·les, s'enganxa amb aquest reglament europeu, i nosaltres esperam que part, gran part d'aquestes mesures es puguin fer enguany, que en aquests moments és quan es fan les sol·licituds d'ajuda.

Temes pendents que ens queden relacionats amb l'objectiu final d'aquesta conselleria, que -sempre ho he dit- és millorar la rendibilitat de les explotacions agràries, com el nostre eix fonamental, i també van vinculades un poc, ...primer parlaré de les generals. Les assegurances agràries és un dels grans temes de debat que també tenim, i sobretot, dins aquest escenari d'incerteses, tenim pluges torrencials o tenim períodes que plou a llarg, en aquest temps no toca fer aquesta calor. I tot això ens ha desbaratat i les assegurances, que a Espanya són una eina fonamental, crec que s'ha de fer feina. En el cas de Balears, nosaltres aquí ja hem suplementat la part autonòmica de les subvencions al cent per cent d'aquestes assegurances.

Fins ara he parlat molt de tot el que són els grans eixos de la simplificació, de les condicions que posen als pagesos. Però aquí hi ha un segon nivell, que és que si seguim demanant tota una paperassa, dels títols de propietat, fotocòpia del carnet d'identitat, còpia del llibre de les ovelles, etc., tot això és aquesta paperassa que s'ha de fer en el segon nivell, una vegada que tinguem definit el marc, a veure que és allò imprescindible que s'ha de demanar i tot el que sigui superflu, tot això s'ha de llevar. Però això passa també per convèncer Brussel·les, convèncer el ministeri, i nosaltres ho volem fer. Els primers interessats en llevar burocràcia, li puc assegurar que som els que estam ara al front de la Conselleria d'Agricultura, i em consta que també els funcionaris de la Conselleria d'Agricultura.

Un tema important, un tema important que també ha comentat, i és una demanda que jo crec que el sector té, Espanya jo crec que hi estaria, pel que nosaltres ens arriba, també hi estaria d'acord, en línies generals, és establir que el tema de clàusules mirall. Les clàusules mirall, la importació de productes, tal vegada no tots, però molts de productes sí que crec que és vital, perquè ve a ser un poc el que nosaltres demanam aquí quan parlam d'insularitat, nosaltres volem que els pagesos de les Illes Balears juguin en les mateixes condicions que els pagesos de la península. Jo crec que és ben lògic que els pagesos d'Europa puguin jugar amb les mateixes condicions de joc, amb les mateixes normes que altres pagesos d'altres llocs del món, ja que estam dins un mercat globalitzat.

Jo pens que el comerç és bo, el comerç ..., en teoria si dos països comercien, mai no entraran en conflicte. Això seria l'esperit de la Unió Europea inicialment, hem de pensar que la Unió Europea es crea, inicialment, amb l'Associació del Carbó i l'Acer, per evitar una altra Guerra Mundial. Ara clar, si dins la Unió Europea jugam amb aquestes regles, però també les hem d'aplicar a fora. I aquesta seria la filosofia que nosaltres compartim en aquest tema.

Després podem parlar d'agilitació i resolució de pagaments, però crec que ja el temps se m'acaba. En tot cas en la segona intervenció li ho acabaré de dir.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ribas, tiene la palabra.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Muchas gracias por su exposición, Sr. Consejero. Nuestro grupo considera que el campo balear precisa de grandes reformas estructurales que garanticen la viabilidad de las explotaciones y el relevo generacional. Es urgente revisar la Ley agraria de Baleares, mejorar las políticas de formación e investigación a cargo del IRFAP, así como promocionar el producto local y de temporada, con el objetivo de hacer las explotaciones rentables y que puedan desarrollar actividades complementarias.

Es decir, necesitamos garantizar la supervivencia del sector agrícola de Baleares, apostando por el relevo generacional. Y esto solo puede conseguirse haciendo que las explotaciones sean rentables. No podemos permitir que de aquí a unos años el producto local sea un artículo de lujo o que nos lamentemos de que haya muerto el sector primario en nuestras islas y estemos consumiendo naranjas de Sudáfrica, en vez de las de Sóller, cordero de Nueva Zelanda, en vez del de Pollença; o tomates de *ramellet* de Egipto, por los que se producen en el Pla, o en la Serra de Tramuntana.

Pero una vez más el Gobierno, amigo de Rabat, ha ignorado las necesidades del sector primario, olvidando los principales problemas a los que se enfrenta, como las nuevas exigencias e imposiciones climáticas y burocráticas, comprometiendo el

bienestar del campo y dejando la producción alimentaria en manos de fondos de inversión y de grandes grupos multinacionales, con los que no pueden competir en eficiencia y rentabilidad. Y por si todo esto fuera poco, tenemos también el factor insular, que encarece notablemente la producción en las islas y dificulta la comercialización de los productos del campo, en igualdad de condiciones que en el resto de España.

Por todo ello, consideramos necesario que desde el Gobierno balear se exija a otras instancias políticas el cese de las hostilidades hacia el sector primario y que desde su consejería se ofrezcan todas las medidas posibles para frenar esta deriva que acabará con la desaparición del campo balear. Ciertamente, desde el Gobierno de Baleares se pueden llevar a cabo medidas que ayuden a la supervivencia del campo y, de la mano de los consejos insulares, sacar las marcas de garantía de producto local, para que cualquier consumidor pueda diferenciar un producto producido y comercializado en las islas de los que no lo son. Eso es la auténtica soberanía alimentaria. Esperamos que la reforma de la Ley agraria contribuya notablemente a ello.

También es importante la agilización del pago de las ayudas a los productores. No es aceptable que un agricultor deba esperar tres años para recibir una subvención que le corresponde, habiendo tenido que adelantar el importe de la inversión. Y por supuesto, debemos avanzar en la compensación por el hecho insular, que tras 45 años de su reconocimiento en la Constitución Española, sigue sin haberse desarrollado correctamente.

El pasado mes de junio, nuestro grupo alcanzó un acuerdo para sustentar al Gobierno de Baleares, en el que nos comprometimos a aprobar un plan de ayuda económica y social a los productores agroalimentarios y a fomentar los regadíos y las infraestructuras hídricas.

Nos comprometimos a proteger a nuestros agricultores y ganaderos en todas las instancias, especialmente frente a las normativas comunitarias, que les perjudican y dificultan la viabilidad de su actividad.

Nos comprometimos a apoyar legislativa, judicial y políticamente la eliminación de las normas que obstaculizan la lucha del sector contra plagas y especies invasoras.

Nos comprometimos a proteger también a los productores, frente al auge de precios, promoviendo más ayudas para compensar los efectos de la insularidad.

Nos comprometimos a instar al Gobierno de España y a las instituciones europeas, a la protección de nuestros productos frente a la competencia desleal de terceros países, a buscar fórmulas que, dentro del marco legal, primen e incentiven el producto local sobre las importaciones.

Nos comprometimos a crear una oficina de lucha contra el fraude y de control fitosanitario de los productos de países terceros, que sirva de modelo para una oficina nacional, cuya futura creación llevaría el cierre de esta oficina autonómica, para evitar duplicidades.

Nos comprometimos a fomentar el relevo generacional en el sector agrícola y pesquero, mediante la aplicación de medidas fiscales, reducción de burocracia, asesoramiento especializado y agilización en la concesión de ayudas.

Nos comprometimos a garantizar la seguridad de las explotaciones agrarias, frente a cualquier tipo de delincuencia. Nos comprometimos a diseñar acciones de integración y convivencia entre el medio rural y el turístico, para facilitar la continuidad de las explotaciones primarias y su apertura a nuevas vías de ingresos, derivados del sector servicios.

Y nos comprometimos a apostar por la venta directa, apoyando el desarrollo de un modelo agroindustrial, que mejore la distribución de costes y beneficios de la cadena de valor alimentaria.

Esos son nuestros compromisos con los agricultores y ganaderos de Baleares y esperamos que su gobierno continúe avanzando para lograrlos lo antes posible. Y todo ello, para alcanzar nuestros tres objetivos prioritarios para el sostenimiento del sector primario: permitir su participación en el sector turístico, controlar la calidad fitosanitaria de los productos extranjeros para evitar la competencia desleal e incentivar el relevo generacional.

Todo lo que he enumerado puede hacerse desde aquí, depende de esta comunidad autónoma, pero también podemos influir en lo que no depende de nosotros, plantando cara en las instituciones políticas que sean necesarias y sobre todo, hablando francamente de los verdaderos problemas del campo balear, sin ceder a las imposiciones climáticas y a los discursos globalistas que pretenden imponernos para tratar de silenciar al campo en sus legítimas reivindicaciones.

Gracias, presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Simonet, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, PESCA I MEDI NATURAL (Joan Simonet i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Ribas. Abans se m'ha oblidat agrair a tots els portaveus el canvi d'hora, perquè és que dimarts de la setmana passada justament, a les 12, ens varen convocar a una sectorial, es fa per videoconferència, però comença a les 10, amb la ministra de Medi Ambient, per preparar el Consell Consultiu que té. Per tant, voldria agrair el canvi.

Miri sí, hi ha moltes coses que podem fer des d'aquí, jo n'he anat apuntant algunes, algunes ja estan en marxa i jo crec que hi hem de fer feina.

Vostè m'ha parlat de la reforma de la Llei agrària. La Llei agrària jo crec que ja he anunciat que l'hem de reformar, per agilitar. De fet, quan es va tramitar l'altra vegada, hi va haver

un manifest fins i tot de totes les organitzacions agràries, tant de Menorca, com de Mallorca, que expressaven el seu descontent per la manera com s'estava fent i totes les oportunitats que s'estaven perdent. No només que va embullar la cosa, i tenim interpretacions diferents en aquests moments de com fer una bodega a Mallorca, de com es pot fer a Eivissa o com es pot fer a Menorca, quan són les mateixes condicions exactament, per posar un exemple. Per tant, la Llei agrària no ha de posar dificultats, sinó que ha de solucionar problemes. Entenc moltes vegades que el sector agrari és un sector molt especialitzat i les normes que han d'aplicar els ajuntaments i els consells insulars haurien de ser molt clares, perquè normalment aquests tipus d'institucions no tenen els tècnics especialitzats que pugui tenir el Govern.

Hi ha més coses que entraran dins la Llei agrària, per exemple, relacionat amb el tema de producte local, no acabava bé amb les definicions que havíem de fer i hem tengut problemes perquè no hi havia unes definicions clares del que és producte local. Com bé sap, ja ho hem anunciat, ja hem tengut les primeres reunions i tenim unes primeres definicions pactades amb el sector del que ha de ser producte local, perquè tothom ho pugui saber, no només el sector agrari, sinó totes les institucions que hi estan vinculades, perquè és una feina totalment transversal -administracions, consumidors, sector empresarial- i sempre amb una definició que és apostar per defensar el productor primari, el que es produeix aquí, que és el que a nosaltres ens interessa defensar essencialment.

En la defensa del producte local hi ha dues fases, per suposat la definició per saber de què parlem, però per un costat tendrem tota l'activitat de promoció, que ja hem iniciat campanyes de promoció de forma constant. La promoció està molt clara, l'has de fer de forma constant perquè el que facem avui o aquests anys, per ventura l'has de fer cada any cada any perquè comença a tenir efectes d'aquí tres anys, perquè tinguem impacte realment en el sector. Però això no es pot deixar, com s'ha deixat altres vegades, que s'abandona la importància de la promoció.

Per altra part, la lluita contra el frau. El frau de la gent que empra les paraules "Eivissa", "Mallorca", "Menorca", "Formentera", que són paraules molt potents, molt potents, i que tenen valor no només en el sector turístic, sinó també amb el sector agroalimentari. Per tant, hem de vigilar que no utilitzin malament aquests noms.

Amb el tema de la vigilància de productes de fora, ho ha comentat diverses vegades, efectivament, nosaltres, la Conselleria d'Agricultura realment no té competències legals obligatòries d'haver d'anar a controlar el que entra en els ports i fer anàlisis de residus. No obstant això, i a petició del sector, sí que complementam les actuacions que fa, crec que és Salut o Duanes, en aquesta vigilància i reforçam sobretot en tema de productes frescs. Ja en vàrem fer un parell l'any passat. Enguany tenim programades també tota una bateria d'inspeccions, sobretot quan ens entren els productes frescs, que és a l'estiu.

La insularitat, sense cap dubte, sense cap dubte la insularitat és el nostre gran marc, la nostra gran batalla, però en aquest

sentit de poder competir igual que amb els productors del continent.

Fem feina també amb una línia d'ajudes que ha de tenir el marc europeu per poder-la treure, que jo esper poder-la publicar o almenys presentar-la al sector abans de l'estiu perquè ja sigui d'aplicació dins enguany.

Amb el relleu generacional el millor que podríem fer per al relleu generacional és que fossin rendibles les explotacions agràries més que treure subvencions. No obstant això, ja hem tret la subvenció d'enguany, 3,5 milions d'euros. Ara s'han tancat les peticions. No tenc les dades del que s'ha demanat, però la idea és treure-la cada any dins aquesta dinàmica.

Una cosa també important que no vull deixar és aquest tema de relació turisme i agricultura. De fet, hem iniciat ja col·laboracions amb la Conselleria de Turisme per presentar els nostres productes, les nostres experiències a les finques que puguin fer perquè el turista ... oferir un complement al sol i platja tradicional i que el turista no només faci voltes per dins les finques sinó que entri dins les finques i el puguem relacionar amb la venda directa, amb els productes. És la manera de reduir graons de la cadena alimentària en tot el que puguem perquè els pagesos -ja ho he dit moltes vegades- puguin ensumar el pastís de la nata del turisme. Això també crec que és un poc com hauríem d'enfocar aquest tema.

També pens que és molt important reforçar els sindicats agraris i les cooperatives com a estructures properes al sector perquè cada vegada facin més la seva activitat, la seva activitat d'assessorament, de seguiment. Fugir d'una política, de la qual jo tal vegada també hi he participat per la meua trajectòria, que és un excés de paternalisme des de l'administració. El sector s'ha de creure que és potent, el sector s'ha de creure que pot fer coses. Això també és un eix molt important que nosaltres li...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, PESCA I MEDI NATURAL (Joan Simonet i Pons):

Acabo con lo que me ha preguntado de las ayudas, y se lo digo. Amb el tema de les ajudes, ràpidament, dues pinzellades. En aquest moment en els pagaments de la PAC, per poder-li dir qualque cosa, estam en el 82% i som la cinquena comunitat autònoma en el nivell de pagaments. La setmana que ve tornam a pagar un parell de milions d'euros i crec que avançam. S'han llevat tots els expedients d'INEA 2019, almenys no n'hi ha cap per culpa nostra, i el de fruits secs, que és una resolució que s'ha acabat, en aquests moments, que és de l'any 21, es paguen al dia.

Hi ha coses que van més retardades, però fem feina amb aquesta dinàmica perquè creim que és així. S'ha de canviar tota una dinàmica de molt de temps de poder-lo agilitar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Pasamos ahora a las preguntas con solicitud de respuesta oral.

I.1) Pregunta RGE núm. 3631/24, presentada per la diputada Sra. Marta Carrió i Palou, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a drets laborals.

La primera es la RGE núm. 3631/24, que formula Marta Carrió, del Grupo MÉS per Mallorca. *Té la paraula.*

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies, president. Bon dia, diputats i diputades. Bon dia, Sr. Conseller. Comparteix l'afirmació que va fer la patronal hotelera la setmana passada, que els drets dels treballadors i treballadores són un *problemón*?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señores diputados. Sra. Carrió, la verdad es que aquí los únicos problemones que tenemos son los que no se hemos encontrado cuando llegamos a gobernar. Y no, por supuesto que los derechos laborales no son un *problemón* y nunca me escuchen a mí hacer ningún tipo de afirmaciones como ésta. Es más, soy un defensor de los derechos de los trabajadores y, es más, en esta línea estamos trabajando en la ley de conciliación y corresponsabilidad y trabajamos con todos los agentes sociales para que esto sea una realidad en esta legislatura.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Carrió, tiene la palabra.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies, president. Sr. Conseller, vostè governa i, si defensa els drets dels treballadors, governar implica fer coses. I vostè té la responsabilitat, i és responsable, a remi'tjar i involucrar-se en la defensa dels drets dels treballadors i les treballadores; i això no es fa no reunint-se amb els sindicats els darrers o primers vuit mesos de legislatura. Vostè té la responsabilitat activa de defensar els drets de les treballadores i la situació laboral de les treballadores del sector turístic; i això no es fa posposant l'estudi de càrregues de les "kellys", ni es fa rient-se dels llits elevables ni es fa censurant els còmics que defensen la lluita obrera de les "kellys".

Perquè, sap què no es posposa, Sr. Conseller? El mal d'esquena i el mal a les articulacions i la necessitat de

medicar-se cada dia de les treballadores per suportar la seva jornada de feina.

Perquè la seva responsabilitat -i aquesta és importantíssima- és defensar els fixos discontinus i la valoració social que tenen en aquest país. Perquè els fixos discontinus no tenen sis mesos de vacances per descansar i, per tant, els podem explotar durant la temporada turística perquè ja han descansat prou. Els fixos discontinus combinen dues i tres feines perquè no tots, ni sempre ni cada any tenen el dret a l'atur per a la cotització i tenen baixes pensions perquè han cotitzat la meitat que la resta dels treballadors. I li diré una cosa i li puc garantir, els seus fills i els seus dependents no necessiten atenció només quan l'hotel està tancat.

Per tant, Sr. Conseller, que quedi clar que els treballadors i les treballadores del sector turístic no són ni han de ser mai els esclaus del nostre model econòmic. Vostè governa, vostè té capacitat d'acció, posi's a fer feina, vostè i el seu govern, en dues grans línies. Una: canviar el model econòmic que ens empobreix cada dia com a país, i li diré i li asseguro que no va de gestionar l'èxit de la saturació turística; i, segona: defensar activament i de manera propositiva i activa els drets dels treballadors, perquè efectivament no són un problema, són la garantia de la justícia social.

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Carrió, me llama la atención el tono que utiliza conmigo y que me dé lecciones y me diga cuál es mi responsabilidad y, sobre todo, que no nos hemos reunido, que no me he reunido con los sindicatos. Desde el primer día, tanto la Dirección General de Trabajo como yo personalmente me he reunido con todos los sindicatos. Y ahí está la información pertinente para poder verificar, si a usted le interesa.

Ni los derechos laborales han tocado techo, como hace unos meses algún compañero de su partido decía, ni son un *problemón*. Ni la defensa de los derechos sociales de los trabajadores -se lo he dicho muchas veces- es una bandera de la izquierda.

Y le he dicho, estamos trabajando en la ley de conciliación, en la de corresponsabilidad, pero también le voy a dar algún dato más. Le puedo decir que en cumplimiento del Plan de igualdad 2022-2025 ya hemos convocado para la próxima semana, para el día 27 de marzo, la Mesa para la igualdad, una mesa que ustedes fueron incapaces de convocar en la pasada legislatura y daremos cumplida información de todo el grado de cumplimiento de este plan.

Además, también fruto de la colaboración entre las administraciones, estamos colaborando con la Conselleria de Afers Socials a través del Instituto de la *Dona* para impulsar los planes de igualdad, también fomentando que sean los trabajadores y los sindicatos en el seno de su negociación de los convenios colectivos los que aborden precisamente sus condiciones.

Y respecto a lo que usted está diciendo de la sentencia sobre las vacaciones, le puedo decir que, como no puede ser de otra forma, respetamos, vamos a respetar y respetaremos siempre el resultado de las decisiones judiciales y anotaremos en el propio convenio la nulidad decretada precisamente por esta sentencia de los artículos 8, 6 y 17.

Por eso, nosotros sí que acatamos la sentencia, nosotros sí trabajamos por los derechos de los trabajadores.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 3623/24, presentada pel diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a defensa de l'interès general.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 3623/24, que formula Damià Borràs del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Per més legítims que puguin ser, no tots els interessos són igual d'útils al bé comú. Veu cap diferència, per exemple, consellera, entre la defensa dels motors diesel i la del transport públic? Considera, consellera, que tots les associacions defensen l'interès general?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra, Sra. Vidal.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias. Bon dia a tothom. Gràcies, Sr. Borràs, per la seva pregunta. Miri, desconec quin és l'abast concret de la seva pregunta, però, bé, una associació es defineix com el conjunt d'associats per a la defensa d'un fi comú. Hi ha una llei d'associacions que determina que, òbviament, aquest objectiu ha de ser lícit i hi ha un dret constitucional... a l'associació que respecta el dret de tothom a associar-se, fins i tot de les persones que no comparteixen les seves idees.

Aquest govern escolta tothom i aquest govern sí que defensa l'interès comú.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Borràs, té la paraula.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Defensa l'interès comú, "*Este es un maldito negocio donde yo me llamo el Poker, el Hold'em Texas*". Qui ho diu és el Sr. Luis Martín, el president d'una associació integrada, segons sembla, per tafurs del Mississipí.

Consellera, vostè podria limitar el preu dels lloguers de qui té més de deu pisos per llogar, hi sortiria guanyant moltíssima gent, però vostè prefereix cedir el sòl públic al *maldito negocio* perquè hi facin pisos i els lloguin al preu que convé al Sr. Martín, tot i tenir sòl de franc seran molt més cars que el preu de mercat, hi sortiran guanyant, moltíssim, uns quants.

I com ho pensa fer per cedir aquest sòl als promotors? A la carta? A les cartes? Al pòquer? "*Los pisos del IBAVI los pagamos entre todos*", es lamenta el Sr. Martín. Li regalaran per començar els solaris destinats a equipaments municipals? Es podran vendre als quinze anys els pisos que hi faran, com desitja el tafur major?

Aquesta és la seva concepció de la col·laboració públicoprivada, consellera? Comparteix vostè *la cultura del esfuerzo* immobiliari del Sr. Martín i de la Sra. Ayuso i el seu *novio*?

Segons el Sr. Martín haver de corregir *hasta tres o cuatro veces* les deficiències d'un projecte va en contra de l'agilitat administrativa. És per açò que privatitzaran les llicències?, per simplificar les trames dels tramposos habituals?

"En sòl rústic per a gust del mercat una casa de 200 metres és molt petita", afirma el Sr. Martín, i només en pot fer una a cada finca. Què se n'ha fet d'aquells hereus d'un parell de quarterades que, segons el Sr. Sagreras, tenien dret a fer-se una caseta?

"Tenir aigua serà clau per als nous creixements", segons diu vostè, per açò volen fer més dessaladores?, per poder jugar, per poder tornar a jugar al pòquer urbanístic amb el Sr. Martín i companyia?

Varen començar amb Metrovacesa i no han fet res més en nou mesos que invocar davant els "farols" dels tafurs del Mississipí, els conviden fins i tot als actes de partit, *mi casa es la tuya*.

Amb les cartes marcades, consellera, qualsevol sap jugar de "farol" i el Sr. Martín i companyia sempre juguen amb les cartes marcades, marcades per vostè.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias, presidente. Sr. Borràs, com sempre, vostè fa una pregunta i després contesta o replica el que li dóna la gana.

Miri, la cessió de sòl públic es farà d'acord als preus que marqui un estudi econòmic financer en el qual estem treballant per a cadascun dels sòls i serà el que determini quant ha de dura aquesta concessió administrativa que regularà, per suposat, per tots els procediments legalment establerts.

La cessió no es donarà a dit, evidentment. Aquestes coses ni tan sols entren dins la nostra mentalitat, sinó que serà per una licitació pública d'acord a unes bases que es publicaran i que ja procurarem que cadascun dels lots reuneixi sòls més atractius i menys atractius per tal que tots es puguin desenvolupar amb un únic objectiu, que és dotar els ciutadans de les Illes Balears, les classes més desfavorides i també la classe mitjana d'una possibilitat de tenir una llar.

Quant als preus, no són tampoc els que determini jo ni cap senyor, sinó que són els que estan marcats i publicats a la pàgina web de la Conselleria d'Habitatge.

I la política que seguim és ni més ni menys que la política d'habitatge que han seguit també altres comunitats autònomes i la que també manifesta, com no pot ser d'una altra manera, la ministra d'Habitatge del Govern, del partit del qual vostè forma part, com a única fórmula per intentar posar fi a aquest problema d'accés a l'habitatge, que és la col·laboració públicoprivada.

Per suposat vostè, com sempre, no entén res i per això seu a l'oposició.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 3614/24, presentada per la diputada Sra. Cristina Gómez i Estévez, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a limitació de preus dels lloguers i restriccions a compres de segones residències per part de no residents.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 3614/24, que formula Cristina Gómez, del Grupo Mixto. Tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Bon dia, Sr. President. Bon dia, senyores diputades i diputats. Sra. Vidal, la limitació de preus de lloguer i les restriccions a compra de segones residències per part de no

residents són fórmules d'èxit a altres llocs que els han implementat. Per què es neguen a aplicar-les aquí, a Balears?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Moltes gràcies. Gràcies, Sra. Gómez, per la seva pregunta. La limitació dels preus de lloguer no ha funcionat a aquelles zones on s'ha aplicat. Ha estat un fracàs. No ha afavorit que millori la situació, sinó que l'ha empitjorat i molt.

Quant a restringir l'adquisició de residència a persones estrangeres, ja sabem que això no es pot fer a la Unió Europea. Ja s'han manifestat al respecte. Nosaltres apostam per una altra política que és la política de foment.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gómez, tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Em sap greu, Sra. Consellera, la Sra. Anacláudia Rossbach, convidada per la UIB aquesta mateixa setmana, no és qualsevol persona, és la consultora del Banc Mundial i ha posat com exemple Nova York, que fa dècades que està limitant els preus dels lloguers. És clar, ho ha vingut a dir aquí i és l'assessora del Banc Mundial.

Semblaria que hauriem de tenir en compte el que ella diu, perquè, és clar, els detractors d'aquestes mesures posen com a exemple capitals com Berlín, però callen que va ser el Tribunal Constitucional el que, per un defecte en la regulació de la competència, va tombar la mesura, i aquestes mesures si no perduren en el temps no només no funcionen, sinó que, efectivament, poden produir un efecte bumerang, però a Nova York és una experiència de fa dècades i l'assessora del Banc Mundial ha dit que funciona.

A més a més, jo li vull recordar que hi ha catorze pobles de Mallorca que ja tenen més segones residències que habitatges habituals. I açò què produeix?, clar, l'augment de preus perquè les persones que compren les segones residències tenen una capacitat adquisitiva molt superior a la nostra i, a més a més, el que produeix és que els pobles estiguin deshabitats perquè, és clar, la segona residència normalment està habitada un màxim de dos mesos l'any. És la mort dels nostres pobles, perquè a Mallorca són catorze municipis, però si anàssim a Eivissa i passaria una cosa similar. Crec que a Menorca, per sort, encara s'està salvant d'aquest drama.

Del que no se salva Menorca és també del drama del preu del lloguer, que és una altra petició que li veim fent, que és que aprofiti la Llei d'habitatge estatal que permetria que la conselleria que vostè dirigeix declarés com a zona tensionada el nostre arxipèlag i així aconseguir una regulació de preus, com a mínim una no pujada de preus perquè al final no es regula el preu, es regula la pujada només.

És clar, vostès tampoc no estan per la labor i aquesta mateixa assessora del Banc Mundial convidada per la nostra universitat també va dir que era més que recomanable en zones tan crítiques com les nostres, habitualment territoris finits, perquè són illes, i amb una pressió turística molt important...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, Sra. Gómez.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

...també va recomanar aplicar aquesta mesura.

Jo li demanaria que...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Lo siento, se ha acabado el tiempo, Sra. Gómez.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias. Evidentment, la Sra. Anaclúdia Rossbach és una veu qualificada, però em permetrà que li digui que comparar la seguretat jurídica de Nova York front els desnonaments respecte d'Espanya, o la seguretat jurídica dels ciutadans a Nova York front als impagaments en relació als d'Espanya, és com comparar una patata amb un caragol.

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

Aquí, on s'ha aplicat, el que tenim són dades. Segons l'Agència negociadora del lloguer, dades de novembre de 2023, en una enquesta de 637 agències de la Federació Nacional d'Associacions Immobiliàries, es va produir una reducció general d'un 30% de l'oferta de lloguer, un 25% de l'oferta de lloguer tradicional es va reconvertir en lloguer de temporada o en lloguer d'habitacions. Dues modalitats que no es regeixen per la LAU.

L'oferta de lloguer habitual a Espanya ha baixat un 30,57% des de l'entrada en vigor de la Llei de l'habitatge.

La demanda d'immobles de lloguer de llarga estada en cinc mesos ha augmentat un 11,01%. I els preus de lloguer han pujat un 9,2% de mitjana en els darrers dotze mesos.

El 45,6% de les agències consultades indiquen que els arrendadors estan endurint el requisits exigibles als potencials llogaters o que puguen el preu de la renda davant el temor i risc d'impagaments.

El 15,44% de les agències immobiliàries assenyalen que els propietaris traslladen el seu habitatge al mercat de lloguer temporal i el 13,7% afirma que ho fan al mercat de compra venda.

Altres efectes són l'autogestió, per evitar les comissions de les agències, la retirada de l'habitatge del mercat després del venciment del contracte en vigor, un 33% i el trasllat del seu habitatge al mercat turístic.

No, Sra. Gómez, no aplicarem aquestes polítiques perquè no és el que volem per a les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 3616/24, presentada per la diputada Sra. Patricia de las Heras i Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a xec bebè.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 3616/24, que formula Patricia de las Heras del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS I FERNÁNDEZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Buenos días, Sr. Costa. A iniciativa de VOX, los presupuestos autonómicos prevén una bonificación por nacimiento de 800 euros para el primer hijo, 1.000 euros para el segundo, 1.200 para el tercero y 1.400 para el cuarto y sucesivos. Además, el abono de estos importes podrá ser solicitado de forma anticipada y directa, lo que se ha denominado como cheque bebé, pero para ello se debe desarrollar un procedimiento específico, sin el cual no se puede solicitar este cheque bebé.

La familia es la institución natural que constituye la base de toda sociedad, preexiste al propio estado y a la ley, y su protección jurídica debe ser una prioridad desde el nacimiento hasta su fin natural. Nuestra tasa de fecundidad es de 1,5 hijos por mujer, es decir, nacen apenas la mitad de niños que deberían nacer para mantener simplemente el cambio generacional. En España la natalidad ha caído de 21,7 nacimientos por cada 1.000 habitantes en 1960, a 7,12 en 2021. Es decir, hoy nacen una tercera parte de niños que entonces y, si bien no es el único motivo, es cierto que hay mujeres que no se deciden a ser madres o limitan su maternidad a un único hijo por cuestiones económicas.

Titular de enero de 2024: "La natalidad continúa en picado en España. Por primera vez nacen menos de 300.000 niños en los primeros once meses del año" y "En noviembre de 2023 hubo más nacimientos de madres mayores de 40 años que de

menores de 25". En Baleares los titulares son: "La natalidad en caída libre en Baleares, solo nacen 22 bebés al día en todas las islas. La franja de edad que mayor subida registra es el grupo de mujeres entre 40 y 49 años y de más de 50 años y más que se duplican".

Y es que hoy en día resulta muy difícil para los jóvenes independizarse, adquirir una vivienda, y más en Baleares con el precio tanto de alquiler, como de compra y, en consecuencia, de formar una familia.

Como sabe, Sr. Costa, en VOX siempre pensamos que la familia debe ser el centro de todas nuestras políticas y el nacimiento es el inicio de esta institución y maravillosa forma natural. Por ello le pregunto, ¿cuándo podrán los padres y madres de Baleares solicitar el cheque bebé?

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president i gràcies, Sra. de las Heras per la seva pregunta. És una pregunta que crec que interessa molt als ciutadans de les Illes Balears. Aquesta nova deducció, tant per naixement com també per adopció, és un dels molts punts de l'agenda econòmica que vàrem acordar entre el Partit Popular i VOX per fer efectiu el canvi que els ciutadans de les Illes Balears varen decidir el passat dia 28 de maig.

Un canvi que va començar amb l'eliminació de l'impost sobre successions i donacions, i també l'eliminació de l'impost sobre transmissions patrimonials per a determinats col·lectius. Va continuar amb la baixada del tram autonòmic de l'IRPF i, gràcies al diàleg, vàrem incrementar substancialment algunes deduccions fiscals de l'IRPF; també per a conciliació, per a autònoms, per a polítiques també d'habitatge, i vàrem augmentar el llindar de l'impost sobre patrimoni, fins els 3 milions d'euros.

Jo crec que això forma part del paquet de la reforma fiscal, i hem avançat moltíssim durant aquests mesos, en allò que és el paquet de la reforma fiscal, pràcticament la tenim cent per cent implantada.

Però la deducció per naixement i adopció, que és l'objecte de la pregunta, efectivament, com vostè ha dit, 800 per al primer fill, ja sigui per naixement o adopció, 1.000 euros per al segon, 1.200 per al tercer i 1.400 euros per al quart i successius. I aquesta deducció és ja aplicable per als al·lots que varen néixer durant el 2023. En conseqüència, a la declaració de renda que es farà ara, els propers mesos, els ciutadans de les Illes Balears que varen tenir la sort -perquè és així, és una sort- que nasqués alguns dels seus fills o n'adoptessin un, ja es

podran aplicar aquesta deducció i per tant aquest descompte a la declaració de renda del 2023 que farem els propers mesos.

Però a més, com vostè ha dit i de forma pionera, aquesta deducció es pot anticipar -i dic de forma pionera, perquè no hi ha cap altra comunitat autònoma que hagi posat en marxa un sistema d'aquest tipus, l'Estat sí que té aquesta possibilitat, però no ho té cap comunitat autònoma. Per tant, és cert que és un tema pioner, com a conseqüència d'aquest fet complex.

El compromís és que tinguem aprovada l'ordre durant el primer semestre d'enguany i ja a partir del segon semestre de 2024, els al·lots que hagin nascut des d'1 de gener de 2024, puguin ja les famílies demanar de forma anticipada aquesta deducció, que si no, s'aplicaria l'any que ve, a la declaració de 2024.

En conseqüència, és aquest el camí que volem seguir i evidentment, amb el consens entre VOX i el Partit Popular ho aconseguirem.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Costa.

I.5) Pregunta RGE núm. 3620/24, presentada per la diputada Sra. Patricia Gómez i Picard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llista d'espera de persones dependents.

Pasamos a la siguiente pregunta RGE núm. 3620/24, que formula Patricia Gómez del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gracias, presidente. Bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Consellera. La nostra preocupació per la gestió dels serveis socials va en augment. Li ho vàrem fer saber a la compareixença de pressuposts, però veim que les notícies darreres no són esperançadores, de les darreres setmanes.

Fa deu dies, el 9 de març, una dona completament dependent, que viu tota sola, explicava amb angoixa que s'havia quedat sense assistència i el més important, que no podia contactar amb cap institució per donar-li una solució. La setmana passada, com a titular, ens trobàvem obres aturades i una aturada dels ingressos, agreujant les llistes d'espera per tenir plaça a una residència. Aquest diumenge, un nou reportatge sobre el creixement de les persones en situació de dependència i la manca de resposta per part del Govern de la Sra. Prohens.

Per això, Sra. Cirer, li demanam, com tenen previst garantir a les persones dependents i a les seves famílies, poder accedir als recursos a què tenen dret?

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. President. Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Moltes gràcies, Sra. Gómez, per la seva pregunta, que em fa especial il·lusió, perquè és la persona que per ventura d'aquesta cambra, que tothom té més ganes de sentir parlar, però no sé si exactament d'aquest tema de dependència...

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

Quant al tema que vostè planteja, és un tema allà on l'hivern demogràfic, de què hem parlat en aquest parlament, i l'augment de malalties neurodegeneratives, ens duen a la conclusió que la població amb qualque grau de dependència anirà en augment. De fet, el desembre de 2022, hi havia 96.338 sol·licituds, mentre l'any 2023, hem acabat amb més de 105.000 sol·licituds.

Quant a la resolució, hi ha dues qüestions, l'espera de la valoració i assignació de recursos i per una altra part, la rebuda dels recursos. El temps d'espera de les persones que han fet la sol·licitud per a la valoració del grau de dependència, està dins el marc legal que estableix la llei -valgui la redundància-, que és inferior als 180 dies. I quant a la rebuda del recurs, depèn del recurs que estigui assignat o que hagi sol·licitat la persona. L'opció de prestació econòmica és la més ràpida, és pràcticament immediata. Pel que fa a l'opció de servei d'ajuda a domicili, per reduir el temps d'espera, tenim previst augmentar més de 16.000 hores mensuals a través dels convenis amb els ajuntaments. I per als casos que demanen serveis de teleassistència tenim previst augmentar 5.630 dispositius addicionals. Quant a les persones que demanen recurs residencial o centre de dia dir-los que el Pla d'infraestructures preveu la construcció de 749 places de residència i 185 de centre de dia, de moment, més 78 places concertades amb dues entitats: Llar de Memòria i Més Vida.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gómez, té la paraula.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gràcies, president. Afortunadament hi va haver un govern progressista, Sra. Cirer, que va iniciar un pla d'infraestructures o que va desenvolupar un pla d'infraestructures, i per això s'estan construint residències. També tenim la Residència Miquel Mir, a Inca, que roman tancada, que no sabem per què, amb tantíssimes persones en espera.

Nosaltres també tenim dades. Hi ha increments, en vuit mesos, de manera considerable de les persones que esperen recurs. També de les persones, més de 300, que han de renovar el seu grau de dependència. I un tema greu. Vostè parla de 16.000 hores més de servei d'atenció a domicili, però en vuit mesos hi ha 69 usuaris manco. Això vol dir, retallades. Això vol dir retallades de serveis i de drets, Sra. Cirer, en vuit mesos 69 persones manco.

Vostè ho té difícil, Sra. Consellera, el Govern del qual forma part, el Govern de la Sra. Prohens, clarament governa per als rics, els poderosos, els que més tenen...

(Remor de veus)

... i mentrestant qui realment ho necessita, les persones vulnerables i les persones més febles d'aquesta societat, no troben cap solució per part del seu govern.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Cirer, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Ai, Sra. Gómez. Ara demanava al meu company si he de ser bona al·lota o dolenta, m'han dit que un poquet dolenta, perquè em costa molt ser-ho, però és que vostè m'ho ha posat un poc fàcil.

Afortunadament hi ha va haver un govern progressista que va fer moltes residències. No es tracta de fer residències, es tracta de cercar llavors el personal que les posi en marxa...

(Alguns aplaudiments)

... i que pugui atendre les persones que hi ha. Aquest és el gran problema.

Coincidirà amb mi que tenim un problema de model i que, a un moment o a l'altre, haurem de plantejar-nos un canvi d'aquest model, perquè per moltes residències que fem no trobarem mai el personal necessari per atendre-les i haurem de plantejar, o tots sols o vostès també quan governin i tal, un canvi de model que governam i ens plantejarem aquest canvi de govern...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, ha d'acabar.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

... i jo li faig una pregunta, vostè sap quantes persones es podien atendre...

(Es produeix el tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 3890/24, presentada, en substitució de la pregunta RGE núm. 3621/24, per la diputada Sra. Malena Riudavets i Suárez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Illes Balears zona tensionada.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 3890/24, que formula Malena Riudavets, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. RIUDAVETS I SUÁREZ:

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Sra. Consellera, primer li volia contar una breu historieta. Una amiga meva em crida a la setmana passada desesperada perquè el seu llogater li diu que li pujarà el preu del lloguer d'un dia per l'altre 400 euros. No ho pot assumir, o paga el lloguer o deixa de menjar. Però desgraciadament aquesta no és només la història de la meva amiga, és la situació de moltes més famílies i persones aquí a les Illes Balears.

Primer una història i ara una dada. El 85% dels contractes de lloguer superen els límits establerts pel nou índex del Govern d'Espanya, però, a més, aquesta discrepància encara és més gran a les Illes Balears.

Per això, jo li deman, com justifica el Govern balear no declarar aquestes illes com a zona tensionada?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias, presidente. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sí, la història de la seva amiga és una història molt trista i és una història resultat de les no polítiques dels darrers anys de govern del pacte...

(Alguns aplaudiments)

... que ha provocat que el preu del lloguer pugés en un 80%, en un 80% durant el seu mandat. Li pot dir a la seva meva amiga que nosaltres treballam en diferents vies per revertir aquesta situació. Per una banda, la generació de nou habitatge a preu limitat, tant de venda com de lloguer, com el nostre programa de lloguer social.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riudavets, té la paraula.

LA SRA. RIUDAVETS I SUÁREZ:

Gràcies, president. Gràcies, consellera. El que passa és que ara té l'oportunitat d'aplicar noves mesures, com diu, i aquestes del lloguer segur no són suficients per abordar l'accessibilitat de l'habitatge. Sense mesures que limitin directament l'augment del lloguer o estableixin topalls per a grans tenidors molts de residents podrien continuar afrontant-se a preus de lloguer prohibitius.

Ara mateix els preus pugen un 20% en el mercat lliure. Si declara zona tensionada per aturar aquests increments desmesurats, que aquí a Balears han pujat, s'han disparat aquest darrer any. És aplicar solucions que ja han funcionat a altres bandes. Ignorar aquesta eina, com ha decidit fer el Govern balear, significa donar l'esquena a les necessitats dels ciutadans de les nostres illes i prioritzar els interessos dels grans tenidors i els promotors.

No perdem res per intentar-ho, no perd res, però tenim molt a guanyar, la possibilitat d'aturar aquestes pujades de preus i oferir un respir a milers de famílies que no poden arribar a final de mes, que fan equilibris per pagar el lloguer i la resta de necessitats bàsiques.

És el moment d'actuar ara. És el deure del Govern posar-se al costat dels seus ciutadans, declarar les Illes com a zona tensionada i adoptar mesures concretes per assegurar que el dret a l'habitatge digne i adequat sigui una realitat per a tots i no sols per a uns pocs privilegiats.

Moltes gràcies, consellera.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias. Miri, ja porto uns mesos a aquest parlament em sembla que són vuit ja, però no deixa de sorprendre'm la capacitat del PSOE de defensar una cosa i la contrària. Notícia del 23 de febrer de 2021, *elDiario.es*: "la propuesta del PSOE de bonificar fiscalmente en vez de limitar el precio del alquiler agrava la tensión con Unidas Podemos. Los socialistas apuestan por bonificaciones fiscales a los propietarios como fórmula para evitar que los alquileres se disparen. Esta propuesta de José Luis Ábalos se aleja del acuerdo de la coalición firmado por Pedro Sánchez y Pablo Iglesias que habla de dotar a las comunidades y a los ayuntamientos de un marco que permita regular las subidas abusivas del precio de alquiler -si em permeten continuar parlant, els ho agrairia-, Ábalos defiende incentivar en vez de penalizar a los propietarios. Tanto él como Montero han advertido de la posible contracción del mercado de alquiler si

los dueños consideran que no les sale rentable el arrendamiento y se decantan por poner los inmuebles en venta”.

Això és el que succeeix quan hi ha un govern Frankenstein, no quan hi ha un govern com el nostre que és un govern cohesionat.

Em parla d'aturar...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... em parla d'aturar a la seva intervenció, em parla d'aturar l'avantguarda. Sap que està aturat a Catalunya des que han declarat les zones tensionades?, s'ha aturat tota la inversió. *"El control de las rentas paraliza los proyectos de nueva vivienda social y de alquiler en Cataluña. En realidad en Cataluña se han parado ya todos los nuevos proyectos para construir viviendas en alquiler, incluso los pisos sociales, que es lo que más interesaba a la Generalitat. Los grandes tenedores, así mismo, anuncian que van a poner sus viviendas en venta para retirarse del negocio mientras, al mismo tiempo, estudian interponer demandas legales. El escenario que se abre en el mercado catalán de la vivienda, por tanto, es de una enorme incertidumbre. La reducción de oferta de pisos en alquiler provocará un mayor déficit de viviendas, tanto libres como sociales, y, por tanto, agravará hasta límites insostenibles el ya grave problema habitacional que sufre Cataluña, con especial repercusión en las jóvenes generaciones. Se impone una inmediata reflexión sobre la situación creada y un pacto urgente entre el sector público y el privado para restablecer la confianza y la seguridad jurídica”.*

No volem això per als ciutadans de les Illes Balears. Nosaltres treballam amb els programes del *Build to rent* i del lloguer segur.

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 3615/24, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup parlamentari VOX, relativa a educació concertada.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 3615/24, que formula Manuela Cañadas, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Buenos días, diputados. Casi 2 millones de niños están matriculados en escuelas concertadas en nuestro país. El modelo supone un ahorro de más de 3.300 millones para las arcas públicas. Sin embargo, la escuela concertada ha sufrido los ataques de la izquierda durante años. El gasto público por alumno en la enseñanza pública es casi el doble que en la concertada. Según el sistema estatal de indicadores de la educación, el gasto en centros educativos públicos es de 6.622 euros por alumno; en cambio, el coste de la concertada es de casi la mitad.

No solo es el coste económico el que nos hace defender la escuela concertada, sino que la variedad en educación es garantía de pluralidad ideológica y lo que corresponde a una sociedad democrática. La existencia de diversos modelos aviva la competencia y la capacidad de mejora entre centros educativos. Todo ello repercute en los alumnos y, por supuesto, en su educación. De hecho, los centros concertados no tienen las carencias en infraestructuras que se han encontrado en los públicos y que contemplan una parte importante del presupuesto de este año.

El artículo 27. 3 de la Constitución garantiza el derecho de los padres a elegir la educación en valores que desean para sus hijos. Los poderes públicos garantizan el derecho que asiste a los padres para que sus hijos reciban la formación religiosa y moral que esté de acuerdo con sus propias convicciones -dice exactamente. El Gobierno balear cuenta por primera vez en su historia con una dirección general de centros concertados en su organigrama, dando la importancia que merecen, junto con la pública, ya que todos son centros financiados total o parcialmente con fondos públicos y merecen su reconocimiento dentro de la conselleria.

Sr. Vera, ¿qué opinión tiene usted de la educación concertada?

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Cañadas, aquest govern i aquesta conselleria d'Educació i Universitats, posa en valor el paper que juga l'escola concertada en el sistema educatiu illenc, on representa prop d'un 40% del nostre mapa escolar. Per això, tenim molt clar que l'escola pública i l'escola concertada formen part dels centres sostinguts amb fons públics i que per aquest motiu han de disposar dels mateixos recursos. És en aquest punt on vull posar de manifest la gran labor social que ha fet i fa l'escola concertada en molts d'indrets de les nostres illes i, per poder dur a terme aquesta tasca, necessita dels mateixos recursos que l'ensenyament públic.

Sra. Cañadas, l'esquerra sempre ha injuriat l'ensenyament concertat, això sí, amb la boca petita. Durant vuit anys han anat reduint les concertacions i els recursos que s'hi destinaven, per pur sectarisme ideològic. La LOMLOE ha arraconat l'ensenyament concertat. El Ministeri d'Educació només permet concertar un 20% dels fons estructurals europeus destinats a la Formació Professional. I la Sra. Fernández ens va deixar una resolució sense firmar, on retallava 60 professionals...

(Remor de veus)

... d'atenció a la diversitat.

Durant vuit anys han volgut convertir l'escola concertada en una xarxa subsidiària. Idò no, és una xarxa complementària a l'ensenyament públic. Avui, gràcies a aquests centres, podem pal·liar les tensions d'escolarització d'alguns municipis de les Illes Balears com Inca, Manacor, Sa Pobla, Palma, Marratxí, entre d'altres. Gràcies a ella, també podrem disposar de més places 0-3 gratuïtes el pròxim curs escolar.

A la meua compareixença el passat mes de febrer en comissió per explicar la reestructuració de la nostra conselleria, a preguntes de l'esquerra, vaig haver de dedicar una bona estona a justificar que tinguem una direcció general de Personal Docent i Centres Concertats. No poden consentir que un sector que representa una part important de la nostra educació tenguí el reconeixement que li pertoca. A partir d'ara, el mapa escolar de les Balears, s'elaborarà tenint en compte totes les places que existeixen, públiques i concertades. Construïrem on sigui necessari construir places públiques, perquè no en tenim cap sostinguda amb fons públics. La resta d'esforç l'administració l'ha de dedicar a reformar totes les infraestructures públiques, que es troben en molt mal estat per la inacció de l'anterior govern. L'altre dia vaig visitar l'Institut Son Pacs, i li puc assegurar que la comunitat educativa d'aquest institut, no es mereix les instal·lacions precàries que tenen.

Cooperatives d'ensenyament, escoles catòliques, centres laics, tots som valedors del nostre reconeixement per la feina que fan dia a dia, a favor de l'educació de les Illes Balears,...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, por favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Per això aquest govern, té el compromís de retornar la dignitat perduda durant...

(Es produeix el tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 3622/24, presentada per la diputada Sra. Carol Marquès i Portella, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a situació de la sanció imposada al policia local.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 3622/24, que formula Carol Marquès del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Vidal, ha passat ja un mes d'ençà que va anunciar la sanció que havia imposat des de la conselleria al policia local que llogava trasters com a habitatges. Ens pot dir com està la situació a dia d'avui?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Sí, bon dia, president. Gràcies per la seva pregunta, Sra. Marquès. Doncs, es va notificar la resolució del recurs a aquest senyor i no va presentar recurs en via administrativa i estam a l'espera del termini, per si presenta recurs en via contenciosa administrativa. I des del primer dia som conscients de la difícil situació de les famílies que viuen en aquests infrahabitatges.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Marquès, té la paraula.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Vidal, la pràctica que exercia aquest policia no només és condemnable, sinó totalment inacceptable. Precisament un policia que hauria de treballar per protegir-nos, es lucrava mentre posava en risc la seguretat i la salut de més de 80 persones en situació d'extremada vulnerabilitat, aprofitant-se precisament d'aquesta circumstància, ja que sabia que no tenien cap altra opció.

Està molt bé que l'administració hagi actuat i li hagi aplicat una sanció, però el que realment importa són les persones víctimes d'aquesta situació; persones que aspiraven, com a mínim, a tenir un llit i un sostre per passar la nit. I li vull demanar, Sra. Vidal, vostè diu que li preocupa la seva situació, però sap com o on aniran a viure a partir d'ara? Va preveure alguna opció per real·lotjar-los? Esper que em digui que sí i que està resolt, però tot em fa pensar que simplement s'han centrat en la sanció i han donat l'esquena a aquestes persones.

Sra. Vidal, vostè és la consellera d'Habitatge i té la responsabilitat i l'obligació de fer el possible per garantir l'accés a un habitatge digne a totes les persones que viuen en aquesta terra, especialment les més vulnerables, com és el cas. Però, malauradament, no es cansa de demostrar-nos que aquesta no és en absolut la seva prioritat, no la de treballar per ampliar el parc públic d'habitatges de lloguer i tampoc la de declarar aquestes illes com a zona tensionada -ja ens ho ha dit abans-, tot i ser una mesura d'aplicació immediata que ajudaria a resoldre el greu problema, mentre s'estan prenent altres mesures.

Sí, ja sabem que aquestes polítiques no fan guanyar diners als seus amics els promotors, i, per tant, a vostè no li interessien.

(Remor de veus)

Sra. Vidal, sigui la consellera de tots, però especialment sigui la consellera de les famílies vulnerables, perquè són les que més la necessiten. I no em contesti a mi avui, ho pot fer directament a algunes de les persones afectades, que els agraeix que ens acompanyin avui i que han vingut a sentir respostes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vidal, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Muchas gracias, presidente. Gràcies, Sra. Marquès. Doncs sí, nosaltres som molt conscients de la difícil situació. Lamentam moltíssim que es produeixin situacions com aquesta, que es provoca una situació de delinqüència, que afecta les persones més vulnerables. I és precisament per això que el Servei d'Inspecció de la conselleria va ser qui va denunciar aquests fets a la Policia Nacional.

Des del primer moment s'ha treballat, en col·laboració entre la Policia Local i la Policia Nacional, i s'ha imposat a aquesta persona la major sanció,... per què li fa gràcia?, a mi no em fa gràcia. Doncs, no sé, a mi no em fa cap ganes de riure ni una.

EL SR. PRESIDENT:

¡Por favor!

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

... la major sanció que ha imposat la conselleria en matèria d'infrahabitatges i no només la major sanció en si mateixa, sinó la major sanció amb la suma de totes les altres sancions que ha posat la conselleria.

La Llei d'habitatge ens donava l'opció de desallotjar tota aquesta gent -gràcies per acompanyar-nos, després, si volen, quan acabi la pregunta parlem aquí fora un moment, amb molt de gust-, ens donava l'opció de desallotjar els infrahabitatges o de mantenir-los. Nosaltres vàrem optar per aquesta segona opció, precisament per no deixar aquestes persones en situació de desemparament, perquè prou dura és la seva situació com per agreujar-la més.

Ens vam posar d'acord immediatament a treballar, tant amb l'IMAS com amb els serveis socials, per cercar una solució habitacional a totes aquestes famílies.

Moltes gràcies, el Govern estarà amb vostès.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 3624/24, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a vacances dels fixos discontinus.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 3624/24, que formula Llorenç Pou del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. POU I GARCIAS:

Moltes gràcies, Sr President. Bon dia, Sr. Conseller. Vegem si podem ordenar el debat i intentam evitar que vostè...

(Remor de veus)

... faci "escapisme" i faci com ha fet a la diputada Carrió, que parlant de fixos discontinus, ha pegat dels plans d'igualtat. Sobretot li ho dic perquè sigui coherent, perquè aquests plans d'igualtat de què vostè parla es podran fer perquè el govern progressista va aprovar un reial decret llei l'any 2019, un reial decret llei -fixi'shi- que la presidenta Prohens va votar en contra. Per tant, li demanaria que sigui coherent.

(Alguns aplaudiments)

Però ara passem al tema en qüestió, creu vostè que tenim un gran *problemón* amb la sentència dels fixos discontinus? L'ha quantificat? Vostè ha esgotat totes les funcions que tenia com a conseller de Treball per evitar que aquest tema acabés en els tribunals? I, sobretot, vostè tenia coneixement d'aquest *problemón* abans de la publicació de la sentència?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente, señores diputados. Sr. Pou, iba a responder con esto que decía del "problemón", pero ya se lo he contado a la Sra. Carrió, como le he contado que el máximo respeto de este Govern a las sentencias judiciales y el máximo respeto a estas decisiones de los jueces.

Pero sí, nos preocupa y me preocupa la repercusión inmediata que va a tener esta sentencia en pleno inicio de temporada con la contratación de los trabajadores.

A mi me preocupa, y ¿a usted le preocupa, a usted le preocupa? A mí lo que me preocupa también es que a usted esto no le preocupe, la incidencia que esto va a tener en plena temporada de contratación de los trabajadores. Al fin y al cabo, esta sentencia establece un cambio total de la regulación de las vacaciones de los fijos discontinuos del año 1995, y que aquello, y en sucesivos convenios, fue fruto del consenso entre todos los agentes del diálogo social.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pou, té la paraula.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, som davant d'un tema d'una importància cabdal, es parla que l'impacte serà d'una paga dels treballadors, per tant, parlam, Sr. Conseller, d'un impacte de 205 milions d'euros, poca broma! L'Impost de Turisme Sostenible és una broma devora aquesta qüestió.

(Alguns aplaudiments)

De fet, vostè en alguns àmbits ja el coneixen, com el conseller Robin Hood, perquè acaba de regalar una paga als treballadors, i jo n'estic content, la veritat, que això repercuteixi en positiu en els treballadors. Però el tema de fons és que vostè no era conscient d'aquest problema, i d'això és del que vostè intenta aquí escapar-se, perquè vostè no ha mitjançat amb els sindicats. Quantes reunions ha fet vostè amb el Sr. García Relucio, secretari general l'Hostaleria d'UGT? Quantes reunions ha fet amb la Sra. Silvia Montejano, secretària general l'Hostaleria de CCOO? Jo li ho diré: zero, cap ni una.

Vostè no mitjança, vostè té el trist rècord de ser el primer conseller a qui li duen un conveni col·lectiu als tribunals, quin trist rècord, Sr. Conseller!

(Alguns aplaudiments)

Però vostè ha dit que vol defensar els treballadors, en això coincidim. Vostè governa, jo som a l'oposició, pot assegurar a la seva rèplica aquí que posarà tots els mitjans de la conselleria per assegurar que s'acomplirà aquesta sentència, que és executiva? Posar tots els mitjans per defensar els drets dels treballadors fixos discontinus, que són treballadors indefinits a tots els efectes?

Miri, Sr. Conseller, vostè pot decidir continuar amb la seva inacció o no, però amb aquests 205 milions d'euros és conscient que això, la seva inacció té moltes grans repercussions socials.

I jo li ho diré: volia fer-li una broma que vostè és conseller fix discontinu, però fer això implicaria la presumpció que a qualche moment vostè està actiu...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, por favor.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Per favor, treballi per als treballadors i per...

(Es produeix el tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Sr. Pou, dice usted que quiere ordenar el debate, pues un poquito menos de arrogancia y un poquito más de autocrítica...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., un poquito más de autocrítica, porque, desde luego, cuando ustedes se fueron lo que no dejaron, precisamente, es paz social.

¿Quiere mi valoración, quiere mi valoración?

(Algunes rialles i remor de veus)

Pues se la voy a dar: un fracaso de su gestión al frente de la Dirección General de Modelo Económico, Turismo y Empleo. Usted y el Sr. Negueruela hicieron gala, lo típico del PSOE, que es: se entrometieron en la negociación del convenio de hostelería y generaron problemas porque no los había,...

(Alguns aplaudiments)

... eso lo hicieron ustedes, provocaron que todo acabase en procedimientos judiciales y ha tenido que ser un juez el que decida algo donde había consenso.

Sr. Pou, ustedes han creado un conflicto donde no lo había. Este Govern ha dado, y siempre he defendido los derechos laborales, y también desde una perspectiva de no criminalizar a la empresa ni al tejido empresarial, y siempre buscando el consenso.

Pero, cierto, estamos en una situación compleja, no nos vamos a engañar, hay, por un lado, falta de trabajadores, las empresas tienen dificultad a la hora de la contratación de trabajadores. Por otro lado, la temporada se adelanta este año y la semana que viene ya tenemos el adelanto con la Semana Santa, y, además, van a tener una forma distinta las empresas de regular las vacaciones.

Así que sí, Sr. Pou, nos preocupa y me preocupa que a usted no le preocupe. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 3625/24, presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reclamació a Soluciones de Gestión y Apoyo a Empresas, SL.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 3625/24, que formula Mercedes Garrido, del Grupo Socialista, tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, senyores i senyors diputats. Sra. Estarellas, avui tornaré provar a veure si tenc més sort que la setmana passada, perquè les paraules del Partit

Popular són unes i les accions són unes altres. La presidenta Prohens deia lamentar que el Govern Armengol no va reclamar tot d'una els doblers de les mascaretes, és la mateixa presidenta Prohens que ha permès que la reclamació dels doblers hagi caducat.

I la pregunta és clara: ho ha permès perquè han parlat amb Tellado o ho ha permès perquè han parlat amb un tal Alberto, l'ics d'Alberto es va aclarir la setmana passada. La presidenta Prohens, que expressava la seva preocupació pel cas mascaretes, mentre deixava que es perdés la reclamació i li donava *carpetazo*.

Sra. Estarellas, diuen una cosa, però en fan una altra. Ara té l'oportunitat d'aclarir-ho tot, mostri els papers. Per què tenen por de mostrar l'expedient de reclamació, a partir de dia 6 de juliol? Abans de dia 6 de juliol ja ho ha mostrat el meu grup, si no mostren els papers deu ser perquè tenen alguna cosa a amagar. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Garrido, vostè pot provar aquí de dir darrera setmana l'expedient administratiu, que és del Servei de Salut, el continuarà en la mesura que el Servei de Salut ho consideri oportú i de la manera més adient. Ara, el que sí farà és seguir reclamant, i vostè sap i pot venir aquí a intentar tirar culpes allà on vostè vulgui, però vostè sap que els que varen deixar l'expedient dins el calaix varen ser vostès.

I també sap, i també ho sap, i ho pot dir,...

(Alguns aplaudiments)

... que, és clar, que els interessa, setmana darrera setmana, intentar inculpar a tots i a cada un dels membres d'aquest govern, que varen prendre possessió el mes de juliol, del nou govern, perquè els interessa tant? Perquè vostè també sap que és culpa seva, de l'antic govern, que farà molt difícils que es puguin reprendre uns doblers, perquè en aquell moment l'empresa tenia una activitat i una solvència que ara no té. I, a més, és també estar dins un magatzem, les mascaretes que ja seran totalment irrecuperables, Sra. Garrido, no vengui aquí, setmana rera setmana, a demanar diligència, promptitud, quan estigueren tres anys sense fer res en un expedient de reclamació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, té la paraula.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Sra. Estarellas, dissabte farà una setmana que li vaig demanar per escrit que ens passàs còpia de l'expedient de reclamació, li ho va reclamar el nostre grup i crec que li han reclamat els periodistes de mitja Espanya...

(Remor de veus)

... no mostren l'expedient, entren en contínues contradiccions, per què? Mostrin un informe de l'Advocacia dient que tot està tramitat de manera correcta.

La presidenta va dir que en el procediment penal reclamarien els 3,7 milions d'euros, però resulta que en el procediment penal no els han deixat personar, perquè no han estat capaços de demostrar quin és el perjudici que té la comunitat autònoma.

No deu ser que no volen mostrar els papers,...

(Remor de veus)

... perquè el que passarà dins el procediment penal és que es demostrarà que l'expedient va caducar dia 18 de gener, com diu la interlocutòria de l'Audiència Nacional? No deu ser per això? Han d'aclarir aquests aspectes, han de donar moltíssimes explicacions.

La presidenta Prohens ha de venir a la comissió d'investigació a aclarir si va parlar amb Tellado i a aclarir qui és aquest Alberto. Sra. Prohens, vendrà vostè a la comissió d'investigació o s'amagarà darrera VOX? És vostè d'aquelles que tiren la pedra i amaguen la mà?

Sra. Prohens, vendrà a la comissió d'investigació? Si no ve, Sra. Prohens, ja sabem perquè, si no ve és perquè té alguna cosa que ocultar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies. Realment m'ho posa difícil quan a una Junta de Portaveus es demana que tots abaixem el to i que tots siguem correctes, i vostè, setmana darrera setmana aprofita aquella cadira per fer acusacions,...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... molt difícil, molt difícil.

Bé, primera puntualització, si fa una setmana que ha demanat l'expedient, estan en temps de contestar-li, bé, això per

començar, no es preocupi, no es preocupi, el Servei de Salut li posarà a disposició l'expedient, no es preocupi.

De totes maneres, també és de molt poca vergonya dir que un jutge no ens ha deixat personar..., per què no ens ha deixat personar, Sra. Garrido? Digui-ho vostè, perquè *a sabiendas* que hi havia un document que contradeïa el que inicialment s'havia resolt favorablement i amb una celeritat absoluta s'havia pagat, es va demanar que es pagassin amb fons europeus. I ara la culpa...

(Remor de veus)

... que és de vostès, se la menja aquest govern perquè ara resulta que els jutges, és clar, del certificat, no certificat, tenim l'obligatorietat de descertificar, perquè tot d'una que veim un frau ho hem de notificar,...

(Remor de veus)

... però en aquests moments no se sap si hauríem d'estar a la causa europea o a la causa d'aquí, però li dic: hi ha dues causes obertes, l'europea i aquesta. I vostès estan a les dues. Això és el que li hauria de preocupar.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Sr. President... Sr. President... Sr. President, deman la paraula en funció de l'article 81...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido,...

(Remor de veus)

Silencio... Silencio...

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

.. deman a la consellera de Presidència...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, un momento. Silencio, por favor.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Sr. President, deman la paraula...

EL SR. PRESIDENT:

Un momento, un momento, silencio, por favor. Silencio. Sra. Garrido, qué artículo...

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Deman la paraula en funció de l'article 81 per tal que...

EL SR. PRESIDENT:

No procede.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

... la consellera de Presidència retiri la seva afirmació...

EL SR. PRESIDENT:

¿Por qué concretamente?

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

... per mancar al decòrum de la meva persona, perquè m'ha dit...

(Rialles i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

No, Sra. Garrido,...

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

... m'ha dit...

EL SR. PRESIDENT:

No, poca..., no, ha dicho algo...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible i rialles)

Claro... Sra. Garrido, no he oído nada...

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Ara ve el professor a donar-nos classe?

EL SR. PRESIDENT:

No, no procede, Sra. Garrido.

(Continua l'aldarull)

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Ha dit..., deman que retiri la seva paraula que m'ha dit "pocavergonya". M'ha dit "és pocavergonya", que retiri aquestes...

EL SR. PRESIDENT:

No... no... Sra. Garrido, no...

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

... paraules, Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

No ha sido así, no procede.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

... que retiri aquestes paraules, si no qui...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido... Sra. Garrido, no tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

A ver... Silencio, por favor...

(Remor de veus)

No procede. No ha dicho eso.

Venga, vamos a seguir. ¿Podemos seguir, por favor?

I.11) Pregunta RGE núm. 3617/24, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a conseqüències per a Balears per l'intent de sufragar les mascaretes fake amb fons europeus.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 3617/24, que formula Sergio Rodríguez, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Los miuras nunca defraudan.

(Rialles)

Es que en este país a veces caemos en el esperpento de ver a los corruptos queriendo hacer de fiscales y de jueces, pero si hay una cosa clara en todo este asunto es que los 4 millones de mascarillas fake que se están pudriendo caducadas en un depósito del ib-salut, las vamos a tener que acabar pagando todos los ciudadanos de Baleares.

(Alguns aplaudiments)

Y eso después del intento del anterior gobierno de que las pagaran todos los ciudadanos europeos...

(Rialles de fons)

Y mi pregunta es, Sr. Conseller, ¿qué consecuencias puede traer para esta comunidad el intento de defraudar a Europa, a los fondos europeos, que ha hecho intervenir a la Fiscalía para el buen nombre y para el futuro, también económico y de las ayudas de esta comunidad autónoma?

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Rodríguez, per la seva pregunta. Efectivament, una de les moltes preguntes que el Partit Socialista no vol contestar o no és capaç de contestar sobre el cas Koldo és per què va amagar a la Unió Europea els documents que evidenciaven de forma clara que les mascaretes, que varen costar 3,7 milions d'euros, eren defectuoses i aconseguir així el finançament total per part de la Unió Europea i burlar els controls de la Direcció General de Fons Europeus i també de la Intervenció General de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, perquè també se li va amagar el document acreditatiu que les mascaretes eren fake.

Aquest fet posa de manifest la hipocresia, el cinisme i la desvergonya en què han actuat alguns en aquesta comunitat autònoma, en finançar amb fons europeus el que sabien amb caràcter previ que no s'hi podia finançar, perquè si la Direcció General de Fons Europeus o la Intervenció General haguessin sabut que les mascaretes eren fake i, per tant, no tenien el valor que se'ls va donar, evidentment no haurien passat els controls. Es varen burlar els controls de forma impropcedent.

I quines són les conseqüències que es deriven d'aquesta qüestió? Idò evidentment, les conseqüències són greus. Primer, hem perdut aquests 3,7 milions d'euros, evidentment, hem perdut aquests 3,7 milions d'euros.

Per tal de complir amb els protocols antifrau, hem descertificat aquesta compra de mascaretes, ahir ho va fer també Canàries, nosaltres ja fa tres setmanes que hem iniciat el procediment; la descertificació ja ha estat acceptada pel ministeri i el ministeri ja ho ha comunicat a Brussel·les.

Per altra banda, en segon lloc, lògicament gràcies a aquesta magnífica operació, que ja veurem si té conseqüències penals, el prestigi del Govern de les Illes Balears a l'hora d'executar els fons europeus queda en entredit, evidentment.

“Es poden interrompre o suspendre pagaments, imposar correccions financeres, adoptar mesures administratives i recuperar els diners ja pagats”, això no ho dic jo, això ho diu la Unió Europea.

En conseqüència, el Sr. Negueruela, com a portaveu del Partit Socialista, té l'oportunitat avui mateix de demanar disculpes pel mal -un més-, que ha provocat... o que ha provocat el Partit Socialista a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Mentrestant, seguirem treballant per tornar a tenir la confiança de les institucions europees a l'hora d'executar els fons europeus en aquesta comunitat autònoma.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Gracias por su respuesta, Sr. Conseller. Eso es lo que nos preocupa. Lo que nos preocupa a nosotros es que, más allá del fraude que se produjo con el tema de las mascarillas, vamos a tener que pagar nosotros el mal nombre, el desprestigio que ha supuesto esta trama para Baleares, para la comunidad autónoma de Baleares, para el buen nombre de Baleares en el exterior.

Espero que algún día los responsables no solo hagan frente a su responsabilidad de tipo penal, si la hubiera, de tipo administrativo o cualquier otra, sino que también por una vez tengan la decencia de pedir perdón por empañar el nombre de las Baleares en Europa.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 3626/24, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a comunitat educativa i segregació.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 3626/24, que formula Amanda Fernández, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, president. Sr. Costa, vostè ens demana que demanem disculpes i nosaltres una setmana més li demanam que dimiteixi perquè vostè contracta agressors sexuals...

(Alguns aplaudiments)

Dijous passat vàrem saber que la Conselleria d'Educació...

(Remor de veus)

... aturava el seu decret d'escolarització, un decret d'escolarització que té en contra la comunitat educativa sobretot perquè du punts que discriminen i segreguen els nostres infants.

Per aquest motiu li demanam: per quin motiu vostè continua sense escoltar la comunitat educativa i duent endavant polítiques segregadores?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, en aquests vuit mesos m'he reunit amb 26 mesos i he visitat prop de 200 centres. La pregunta no hauria de ser, per què no escolt la comunitat educativa, sinó per què en aquests vuit mesos m'he reunit més amb la comunitat educativa que vostès amb vuit anys.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, té la paraula.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Sí, i en vuit anys no ens han deixat plantats mai i a vostè i a la presidenta sí que els han deixat plantats...

(Alguns aplaudiments)

Vostè..., aquest decret d'escolarització l'aturen perquè el Consell Consultiu li diu que ho ha fet malament, que s'ha botat passes a la tramitació i que ha deixat sense participació la comunitat educativa. Reunir-se no és escoltar, Sr. Vera; reunir-se, escoltar i prendre mesures conjuntes amb la comunitat educativa.

Però el que més preocupa la comunitat educativa són dos punts que vostè defensa una vegada i una altra: primer, l'adscripció entre escoltes i centres d'educació infantil i primària. I això què vol dir? Que actualment, que hi ha places de 0-3 per a tothom, quan una família vol escolaritzar el seu infant a 0-3 i no té plaça, després torna a ser discriminat als tres anys, perquè resulta que, amb aquesta mesura, aquest infant als tres anys li passen davant tots aquells infants que sí que hauran tingut plaça a l'escoleta. Això és doble discriminació.

I l'altre punt, molt conflictiu, és la recuperació del punt de fill d'antic alumne. La norma deixa posar criteris familiars, criteris familiars que afecten els infants, la seva vida, si tens una família en risc d'exclusió social, si tens una família monoparental, si tens una família nombrosa, però que el teu pare o la teva mare sigui fill d'aquell alumne és una qualitat del progenitor i per a res no afecta la vida de l'infant.

Per tant, és un criteri amb una raó de discriminació per naixement que contradiu la Constitució, la LOMLOE i la llei de les Illes Balears, que a més permet que els centres triïn quin perfil d'alumne volen, permet que els centres evitin alumnes nous i crearà segregació entre diferents centres per temes socioeconòmics.

Tenim aquí una, altra vegada més, un govern que torna a segregar, sigui per raó de sexe -Aixa i Llaüt-, sigui per raó de llengua o sigui per raons socioeconòmiques.

Sra. Prohens, vostè s'omple la boca de llibertat. La llibertat sense igualtat no és llibertat per a tothom, és llibertat per a uns i no per als altres. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Bé, Sra. Fernández, parla..., la pregunta és de segregació, em parla d'escolarització. Només li resumesc, li resumesc amb una frase: el Consell Consultiu ha estat molt clar, el punt d'antic alumne és completament d'acord amb llei. Per tant, no hi ha discussió. Compleix la Llei balear d'educació i compleix la LOMLOE, d'acord?

De totes maneres, no es cansa vostè de fer catastrofisme i de parlar de coses que no existeixen en educació. No es cansa una setmana rere l'altra de continuar sense cap tipus d'arguments. No es cansa de repetir l'argumentari que a vostè li passen.

Miri, vostè, per exemple, quan em parla de desdoblaments i de segregació, vostès sempre són iguals. Em parlen, vostès, els socialistes veuen malament allò dels altres, però no allò seu. Per exemple, quan desdoblen per fer matemàtiques en anglès és tot d'acord, d'acord amb el vostre decret, però si desdoblen per fer castellà i català, tot està malament. Moltes preguntes i poques respostes, Sra. Fernández.

(Remor de veus)

És surrealista que m'acusi vostè de no donar explicacions i sigui devora la Sra. Gómez que encara no ha dit res, perquè la Sra. Gómez encara no ha donat cap explicació del cas mascaretes...

(Alguns aplaudiments)

... per què no aclareix la Sra. Gómez..., per què no aclareix la Sra. Gómez si coneixia el Sr. Koldo?, per què no ens diu si rebia ordres de la senyora o no?, perquè s'amaga darrera la *performance* que fa el Sr. Negueruela cada setmana i que vostès li fan fer? Un altre pic, moltes preguntes i poques respostes.

Sra. Fernández, vostès tenen diagnosticada bunquerització crònica, i per això no escolten la gent ni quan governen ni a l'oposició. Ja sabem que a tot el que faig vostè diu no, però a què diu sí, Sra. Fernández?, al seu model d'immersió lingüística o es defensa igual que defensen l'amnistia únicament quan li demanen els seus socis. Vol excloure la concertada?, creu vostè en l'educació especial o la vol erradicar arbitràriament?, creu que els fills són de l'Estat?, com garantirà l'autonomia de centre? Moltes preguntes, poques respostes.

Miri, vostè segueix un manual de resistència i fa una política maquiavèlica, perquè per a vostès *el fin justifica los medios* i per això pacten amb pròfugs de la justícia, Sra. Fernández.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Nosaltres continuarem. Vostès, vostès continuen dins el *manual de resistència* i nosaltres continuarem fent política per a persones adultes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 3627/24, presentada per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a acord econòmic amb el Sr. Córdoba.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 3627/24, que formula Pilar Costa, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies. Sr. Costa, al ple de la setmana passada vostè deia categòricament que no havia tengut contactes amb el Sr. Córdoba ni reunions i que no havien pagat cap sobresou. Jo no hauria de dubtar de res de tot això, de les seves manifestacions, si no fos perquè els seus mateixos companys del Partit Popular han revelat una reunió que vostès van mantenir a finals de l'any passat, a pocs metres d'aquí, a la seu del Partit Popular, amb presència de la Sra. Prohens i vostè mateix.

Encara nega aquesta reunió, Sr. Costa? Recordi que les gravacions existents les han realitzades els seus propis companys del Partit Popular de Formentera, com ells mateixos reconeixen. A quins acords han arribat econòmics, Sr. Costa?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president, i gràcies, Sra. Costa, per la seva pregunta. Miri, em pot demanar cada setmana el mateix que, evidentment, jo li contestaré exactament el mateix.

Miri, aquest govern ni ha pagat ni pagarà mai cap sobresou a ningú. Jo no neg reunions, jo el que dic -i ho reiter- és que ni s'ha pagat ni es pagarà mai cap sobresou. Ho ha entès, Sra. Costa? Bé, ja li he de reconèixer que a vostè li resulta indiferent, vull dir, el que jo li contesti, a vostè li és igual, perquè la realitat és la que és, però vostè no la vol acceptar. Li és igual.

Sí li diré una cosa, Sra. Costa. Miri, el Govern de les Illes Balears té un acord amb el diputat que representa Formentera, que és el Sr. Córdoba. És un acord econòmic, i li voldria resumir, té vint punts, és transparent, és públic, tothom el coneix. Aquest és l'únic acord que hi ha amb els ciutadans de Formentera i amb el representant legítim, que és el Sr. Córdoba, i posa el següent.

Miri, per exemple, donar solució als sobrecostos que implica la doble i triple insularitat. Vostès no varen fer res en vuit anys, nosaltres ens comprometem a fer coses; ja les fem, de fet. Solucionar els problemes del tractament d'aigües residuals; ja hem autoritzat l'ampliació de la depuradora de Formentera per 100 milions d'euros. Crear un pla de màrqueting turístic que tengui en compte les singularitats del sector turístic de Formentera; el tenim en marxa. Elaborar un pla d'inversions per a les zones turístiques de Formentera; també ho tenim en marxa. Estudiar fórmules per ampliar el sòl industrial de l'illa; ho estam estudiant. Exigir als serveis públics de l'Administració General de l'Estat perquè s'ubiquin també amb delegacions a Formentera; les exigències, vostès seguiran dormint, però nosaltres farem la feina en aquest sentit. Executar totes les accions necessàries per garantir una delimitació justa per a Formentera; i no acceptar de cap manera el reglament que el ministeri vol tornar a aprovar per maçolar els ciutadans, petites i mitjanes empreses i habitatges de Formentera. Vostès a continuar maçolant els ciutadans.

Executar promocions d'habitatge públic; també hi seran durant aquesta legislatura. Exigir un nou conveni de carreteres; tot i que aquest any ja no existirà perquè vostès, el ministeri de la Sra. María Jesús Montero ni tan sols ha presentat el pressupost, i el Sr. Negueruela, evidentment, no li ha demanat la dimissió, com em va fer a mi. Reclamar que el Govern d'Espanya financii el transport marítim de residus; i no votar-hi en contra, que varen fer vostès al Congrés dels Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, por favor, Sr. Costa.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

En definitiva, ajudar Formentera, Sra. Costa, que és el que vostès no fan.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa, té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Costa, li demanaré a aquest parlament tantes vegades i tantes setmanes com vegades vostè deixa de dir la veritat aquí.

(*Alguns aplaudiments*)

Miri què va dir fa poques setmanes, "*Antoni Costa señala que lo denunciado por los consellers de Sa Unió es veraz y no defendía el Sr. Córdoba los intereses de Formentera sino a los suyos propios*". I ara em pot seguir parlant de la Llei de costes, de la PIME i de tot el que vostè vulgui.

Ara entenem, ara entenem perquè la setmana que ve vostès porten amb pressa aquí l'eliminació de la Llei anticorrupció,

perquè, si no, a dia d'avui tot aquest tema ja estaria investigat per l'Oficina anticorrupció.

(*Alguns aplaudiments*)

I vostè, Sr. Costa, em parla de maçolar els ciutadans de Formentera quan fa sis mesos que tenen la institució vostès, Partit Popular, amb el president Córdoba, paralitzada, tots els tràmits estan paralitzats a Formentera? Vostè em parla de maçolar els ciutadans de Formentera? Sí, vostès el maçolen, vostè i la Sra. Prohens, que, per cert, els vull recordar que varen dir l'any 2023, quan deien que arreglarien tots els problemes de Formentera, que eren "*una alternativa de gobierno moderada, cohesionada y con un equipo de buenos gestores*". Això era el que eren vostès, Sr. Costa.

(*Alguns aplaudiments*)

Gran visionària la Sra. Prohens. La veritat és que vergonya política en tenen ben poca, perquè venir aquí cada setmana i riure-se'n d'aquesta manera dels ciutadans de Formentera és tenir molt poca vergonya política. Això són vostès, Sr. Costa.

Per cert, d'aquesta reunió en va donar compte el Partit Popular de Formentera, no jo, i varen dir, "*no es una cuestión de su palabra contra la mía sino que estas afirmaciones las hizo delante de Toni Costa, a quienes...*"

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, por favor.

LA SRA. COSTA I SERRA:

... *advertió que había pedido este sobresueldo*". Ara torni-ho a desmentir, Sr. Costa.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. CÓRDOBA I MARÍ:

Sr. President, per al·lusions al consell insular, més que no a la meva persona i a l'honor...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien.

EL SR. CÓRDOBA I MARÍ:

Tenc la paraula?

EL SR. PRESIDENT:

Tiene un minuto.

EL SR. CÓRDOBA I MARÍ:

Cit l'article 81, és que...

EL SR. PRESIDENT:

Tiene un minuto.

EL SR. CÓRDOBA I MARÍ:

Gràcies, molt amable. No, simplement...

(Remor de veus)

... dir que -bé, si em deixen parlar perquè veig que no interessa que parli-, puc parlar?, gràcies. És per l'honor, bé, com a diputat defensaré els interessos de Formentera. No està paralitzada l'administració, no funciona com hauria de funcionar, però no està aturada. No m'agradaria entendre que quan vostè diu...

(Rialles i remor de veus)

... que es volen carregar l'Oficina anticorrupció ho relacioni amb el meu nom. No sé si ha estat així o no. No sé si em diu que som corrupte o alguna cosa així. Ho dic perquè estaria bé aclarir-ho.

Gràcies.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sr. President, m'ha interpellat el Sr. Córdoba. No sé si puc contestar.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

No, vamos a ver. No, porque le haga una pregunta, no...

(Se sent de fons la Sra. Garrido i Rodríguez que diu: "No es una pregunta, le ha dicho que le llamaba corrupto")

A ver, como saben todos y se habló en la Junta de Portavoces, cuando se da la palabra por alusiones, es para contestar estrictamente las alusiones. Aunque se planteen preguntas, no se van a responder, porque no vamos a entrar en un debate.

Vamos a seguir.

(Remor de veus)

(Se sent de fons la Sra. Garrido i Rodríguez que diu: "Ha vuelto a aludirla a ella")

Vamos a seguir.

(Continua la remor de veus)

Silencio por favor.

I.14) Pregunta RGE núm. 3628/24, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Socialista, relativa a informar la presidenta.

Vamos con la pregunta RGE núm. 3628/24, que formula Marc Pons del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Més preocupats encara quedam, després de sentir el Sr. Córdoba parlant de la corrupció de Formentera.

(Alguns aplaudiments)

Duim ja quatre setmanes des que va esclatar el cas de les mascaretes i en el sumari, que és públic, hi apareixen les pressions que la presumpta trama va fer damunt del Govern de Marga Prohens per arxivar l'expedient, on es reclamava la devolució de part dels diners. Durant tot aquest temps, el Govern de les Illes Balears, la consellera, s'ha negat a mostrar un sol document on es demostrï que aquestes expressions no van tenir efecte i que, per tant, va continuar i no es va arxivar aquest expedient; un mes i no ha mostrat un document. L'únic que coneixem són afirmacions contradictòries de la Sra. Presidenta, on un dia diu una cosa i l'endemà diu la contrària. Surt un dia dient que va ser el seu govern el que va iniciar l'expedient de reclamació dia 24 d'agost. Surt un altre dia i diu que aquest expedient es va iniciar dia 6 de juliol, quan encara no era presidenta i, per tant, el va iniciar l'anterior govern. Un altre dia surt i diu que bé, que ho va fer tímidament l'anterior govern, tímidament, paraules textuals, eh? I que van ser ells després els que realment el van acabar iniciant.

Tot junt, un niu de confusions. Si a això hi afegim la cara de sorpresa que va posar la setmana passada, quan la consellera de Salut explicava aquí que va posar estora vermella a la presumpta trama per visitar el magatzem on hi havia les mascaretes, ja no hi ha res que ens sorprengui. Ens genera un dubte i és si la presidenta juga a l'embull i, tenint tota la informació, juga a la distracció, o si resulta que vostè, Sra. Consellera, no li dóna tota la informació i, per tant, va de despistada directament la presidenta Prohens.

Per açò jo li deman, té vostè puntualment informada la presidenta respecte d'aquest expedient?

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados, buenos días. Veo, Sr. Pons, que está un poco despistado, porque sabe perfectamente que el expediente se inició el 24 de agosto y lo inició el Gobierno de Marga Prohens.

(Alguns aplaudiments)

Le vuelvo a repetir, este gobierno no evita ni una sola pregunta, porque no tiene nada que esconder. Son ustedes y el Partido Socialista, en esa supuesta transparencia, los que todavía no han contestado a la pregunta que realmente tienen que contestar: ¿quién llamó a quién para comprar 3,7 millones de mascarillas, que actualmente están siendo investigadas por la Audiencia Nacional y la Fiscalía Europea?

El 21 de febrero se producen las primeras detenciones, entre ellas la del asesor del exministro socialista Ábalos. Ese mismo día, el Servicio de Salud y la Abogacía inician una auditoría interna del expediente investigado. Desde entonces, yo misma y mi equipo en la conselleria hemos informado puntualmente a la presidenta Marga Prohens del proceder de su gobierno, del gobierno de Armengol en este asunto y que afecta a una presunta trama criminal. La información que nos falta por conocer es, Sr. Pons, la que usted y el Partido Socialista se afanan en esconder.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, tiene la palabra.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies. Bé, ja sabem que la presidenta està puntualment informada, anirà bé aquesta informació de cara a la comissió d'investigació que s'acaba d'aprovar...

(Alguns aplaudiments)

A partir d'aquí ara, només falta, Sra. Consellera, que a més a més d'informar a la presidenta, també informi aquest parlament i expliqui en aquest parlament, com va anar aquesta visita que va fer la presumpta trama en el magatzem, de què van tractar en aquesta reunió que es va produir aquí. Només falta que vostè ens porti la documentació, allà on es demostrí que, efectivament, aquest expedient encara a dia d'avui està obert. Per què no ho van fer?

Res de tot açò ha estat capaç vostè d'explicar, ni de demostrar en aquest parlament...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, por favor.

EL SR. PONS I PONS:

Evidentment aquí devora hi ha una conclusió que és molt clara, Sra. Consellera...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Lo siento, se ha acabado el tiempo.

(Alguns aplaudiments)

Se ha acabado el tiempo, Sr. Pons, se ha acabado el tiempo. Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Sr. Presidente. Mire, Sr. Pons, personalmente me hubiese gustado informar muchísimo antes, pero ¿sabe qué? Mire, la trama investigada, ni la Sra. Gómez, ni el Sr. Palomino, que estaba en aquel entonces en el ib-salut, ni este documento de traspaso dicen una sola palabra sobre que se estaba haciendo una investigación.

(Alguns aplaudiments)

Ni una sola palabra sobre que se estaba haciendo una investigación. Ni una sola palabra, pero no me extraña, porque es su manera de proceder. Lo han ocultado al Govern, lo han ocultado a la Fiscalía Europea, lo han ocultado a la comunidad autónoma, lo han ocultado a los ciudadanos de Baleares, lo que estaba ocurriendo. Y ahora, además, el Sr. Negueruela hace unas declaraciones en *Ara Balears* y dice que la Sra. Gómez tampoco informó, ni siquiera al gobierno de Armengol, ni a sus compañeros de partido, ni a sus compañeros consejeros. ¡Hombre!, no sé, Sra. Gómez, ¿por qué no dijo nada de que había un proceso de compra de mascarillas que estaba investigado durante el traspaso? Sabe perfectamente que no lo dijo.

Deje de amedrantarse por el Sr. Negueruela, destape a los responsables y no cargue sola con la responsabilidad.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Silencio por favor. Silencio por favor.

I.15) Pregunta RGE núm. 3619/24, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a reversió del desastrós desenvolupament turístic propiciat per l'anterior govern.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 3619/24, que formula Josep Castells del Grupo Mixto. *Té la paraula.*

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Presidenta. Cada vegada que algun diputat de l'oposició els demana sobre els seus plans en matèria turística, tant a vostè com al Sr. Bauzá, vostès respon amb un mantra, i és que l'anterior govern va crear 100.000, a vegades diuen 100.000, de vegades 115.000 o 125.000, va crear 100.000 places més, quin

desastre! Vostès es posen les mans al cap per aquesta política aparentment tan desastrosa. A banda que -em permetrà que li ho digui- és un indicador molt discutible, enganyós i falsari, però és igual, vostès utilitzen aquest argument. I clar, qui els escolta pensa, home, això és que el Partit Popular està en contra que s'hagin creat tantes places turístiques.

Per tant, m'agradaria saber què faran per revertir aquest desastre. És a dir, com ho pensen fer per disminuir el nombre de places turístiques.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Castells. Gestionar, i no és senzill, no és senzill perquè després de vuit anys, amb més places que mai, amb més intrusisme, amb més activitat il·legal i més col·lapse d'infraestructures, ja li puc assegurar que no és senzill, perquè el Govern, el Govern a qui vostè donava suport -i que em digui que els indicadors no són objectius, diu molt de vostè- va augmentar un 25% les places turístiques d'aquestes illes els darrers vuit anys, li agradi o no li agradi.

Quina és la nostra proposta? L'equilibri, donar llibertat a la iniciativa privada per créixer dins els marges que marquin els consells insulars, a la vegada que tenir estratègies des de l'administració per reduir aquella oferta que no ens interessa, l'oferta obsoleta i amortitzada, que avançarem no només en el canvi d'usos, sinó fins i tot en la compra i la demolició, també l'oferta il·legal, amb l'augment de la inspecció des dels diferents consells i amb els canvis legals necessaris per poder actuar amb major contundència.

Garantirem la generació d'oportunitats, la lliure competència i mantindrem els llocs de feina als que vostès mai no fan referència quan parlen de decreixement. Seguirem millorant la qualitat del destí, tot dins uns marges sostenibles per garantir el benestar, sobretot, dels residents.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, ja sap que jo pens que sempre hi ha punts de trobada, per exemple, en el tema de la inspecció, tot el suport, crec que, per exemple, és un punt en el qual podem estar d'acord les dues bancades d'aquest hemicicle. I, per tant, realment és una problemàtica, és una problemàtica que supera qualsevol govern i, per tant, nosaltres tot el suport.

Quan li dic que les dades són enganyoses, li ho dic en el següent sentit: molts dels milers d'aquestes places que van aflorar amb la Llei del 2017 ja existien, el que passa és que la Llei del 2017, en donar un marc adequat a les estades turístiques, va fer que aquestes places es transparentessin, sortissin, apareguessin, però ja hi eren.

És el mateix que vostès, el problema que vostès ara diuen les places il·legals d'ara, en aquell moment eren places al·legals, no hi havia un marc jurídic adequat i es feia aquella activitat sense la cobertura legal adequada. Amb la nova normativa que es va posar en marxa i amb un règim sancionador va fer que, evidentment, moltes d'aquelles places sortissin a la superfície.

Per tant, aquest és un tema que jo el volia dir perquè crec que seria bo, amb l'esperit aquest que jo li he dit d'entesa, que no ens fem tramps al solitari, i que diagnostiquem correctament les problemàtiques, perquè si no serà molt difícil donar-li una resposta.

Dit això, Sra. Presidenta, molt bé, escolti, hi ha coses del que vostè ha dit que em semblen molt bé: reduïm el nombre de places. Amb quin mecanisme? Amb el de les borses de places, lògicament, vostè ho va dir a l'anterior sessió de control, però a Menorca no hi ha borsa de places. Per tant, què farem a Menorca? Mantindrem la moratòria, mantindrem la moratòria? O hi haurà barra lliure per continuar creant places turístiques? La seva promesa de llevar la moratòria s'aplica a totes les illes? O a totes les illes, menys a Menorca? Com gestionarà la problemàtica de la saturació turística a Menorca?

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sí, barra lliure, en lloc i per a ningú, especialment tampoc per a aquells que varen intentar protegir amb la moratòria l'anterior Govern.

Gràcies, Sr. Castells, per la seva mà estesa, jo també estic segura que trobarem punts de trobada. Jo ho puc tornar repetir: aixecar la moratòria turística no vol dir créixer sense límits, ho vaig dir des del primer moment, a unes illes amb un territori limitat, amb un territori fràgil els límits són imprescindibles i són necessaris. La moratòria, en canvi, era el camí més fàcil que va tenir l'anterior administració i el que, també ho hem de dir, suposava menys feina. Però és el més injust, perquè tanca el negoci turístic a uns pocs i castiga els petits inversors i els petits emprenedors d'aquestes illes, i que, a més, ha provocat més oferta il·legal que mai.

I jo puc entendre que el Partit Socialista, aquest model d'oferta il·legal i de protegir uns pocs li vagi bé, però estic convençuda que a vostè això no li va bé.

Nosaltres ens arremangarem, jo també li estenc la mà, per evitar que es traspassin aquests límits, no anant per la via ràpida d'una moratòria, que és intervencionista i perjudicial. Ho ha vist aquests dies, més transports públics, més inversió que mai en el cicle de l'aigua...

EL SR. PRESIDENT.

Acabe, por favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... i més lluita contra l'oferta il·legal. Estic segura que aquí ens hi trobarem.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.16) Pregunta RGE núm. 3630/24, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a sostenibilitat real.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta RGE núm. 3630/24, que formula Lluís Enric Apesteguia, del Grup MÉS per Mallorca, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, quants milions de turistes creu la presidenta del Govern de les Illes Balears que hem de rebre per arribar a la sostenibilitat?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. Apesteguia. M'ho posa fàcil, eren més sostenibles els milions de turistes que varen venir durant els darrers vuit anys que els que vendran ara que governa el Partit Popular?

Miri, vostè és un diputat i un portaveu seriós, i sap que el debat de la sostenibilitat turística és molt més complex que no aquesta pregunta i que no aquesta xifra, depèn de com es reparteixen els turistes al llarg de l'any, depèn de com es reparteixen els fluxos sobre el territori entre cada una de les illes, depèn del tipus de turisme de què parlem, i també de la nostra capacitat de gestió com a destí.

Per intentar donar-li una resposta, la capacitat de càrrega de cada illa s'ha de calcular amb criteris tècnics i objectius, en cap cas ideològics i sectaris.

A partir d'aquí, els consells han d'establir la seva capacitat d'allotjament.

El que és insòlit és que vostès calculassin un sostre de places a Mallorca per a la següent legislatura, i que en el darrer ple, en plena campanya, sense cap informe i mitjançant una esmena *in voce* al Pla territorial, diguessin que aquell sostre que havien calculat vostès mateixos ara ja no servia.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Apesteguia, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Certament, és un debat complex, i jo no li neg la complexitat d'aquesta qüestió, però la veritat és que l'any passat vàrem batre tots els rècords, vàrem tenir 18 milions de turistes durant tot l'any, i hi va haver moments concrets que vàrem sobrepassar el milió de turistes en el mateix moment en aquestes illes. Això en un territori de 5.000 quilòmetres quadrats i 1 milió d'habitants.

Per tant, és sobrepassar qualsevol línia de sostenibilitat. I és cert, a més, que el número de turistes no només depèn del número de places existents, sinó que també depèn d'altres factors com la durada de l'estada turística o de modalitats turístiques no regulades, com poden ser els segons habitatges residencials.

I per això és necessari saber quina és la idea i l'opinió de la presidenta del Govern. Vostè creu que 18 milions de turistes és molt, és suficient? És poc? I si són molts, quants n'hem de disminuir? I si són pocs, fins a quants hem de créixer? Perquè vostè diu: aixecar la moratòria no significa créixer sense límits. Depèn, això ja ho veurem, però, en qualsevol cas significa créixer. I jo li deman: fins a quant? Quantes places més? Quin és el projecte de durada d'estada turística d'aquest govern, de l'estada turística mitjana?

Pensen regular modalitats turístiques, ara mateix no regulades?

Perquè més turistes no significa més vida, el 2002 venien a les Illes Balears manco de 10 milions de turistes, i en aquell moment ocupàvem el lloc 46 en PIB a les regions de la Unió Europea; el 2023 varen venir més de 18 milions de turistes, i ja érem al lloc 110 del PIB a les regions d'Europa; és a dir, hem duplicat en turistes, mentre quèiem en picat en riquesa.

I això, per no parlar de l'afectació en drets laborals, de la manca d'aigua, d'infraestructures de serveis, o de la manca de qualitat turística que du lligada la massificació.

Miri, Sra. Presidenta, jo li deman: si vostè no vol ser turismofòbica sumi's al decreixement! Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sí, gràcies, Sr. Apesteguia. L'he de corregir, no, aixecar la moratòria no vol dir créixer sense límits, ni tan sols vol dir créixer; sí que vol dir oportunitats per a tothom i no només per a un pocs. I vostè amb això jo crec que hi hauria d'estar d'acord.

Si volguéssim créixer sense límits, no fariem feina de manera intensa amb els consells per calcular la capacitat de càrrega de cada una de les illes, perquè aquest govern no improvisa, aixecarem la moratòria i recuperarem els límits diferencials per a cada una de les Illes, i aquests límits quedaran fixats d'acord amb els criteris dels consells. I correspon fer-ho, i vostè ho sap, als consells insulars, dins les seves competències d'ordenació i d'acord amb la realitat de cada illa, amb respecte a l'autonomia de cada illa.

No farem com varen fer vostès, des de el Govern de les Illes Balears, que, mentre s'omplien la boca en parlar de federalisme interior, imposaven als consells, des d'un absolut centralisme, l'obligatorietat de decreixer en places, sense atendre la realitat de les diferents illes. I parlen de decreixement des d'un despatx amb el sou segur a finals de mes, això és molt hipòcrita i molt egoista, Sr. Apesteguia.

(Alguns aplaudiments)

Com li deia al Sr. Castells, si hi ha una oferta que s'ha de reduir aquesta és l'oferta il·legal, i jo estic molt orgullosa del compromís dels quatre consells insulars, de posar tots els mitjans per combatre aquesta oferta, que representa una competència deslleial per a l'oferta reglada...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, por favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... del lloguer turístic i que perjudica la imatge i la qualitat de les nostres illes com a destí.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 3618/24, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX, relativa a valoració de la Resolució del Tribunal Suprem sobre el cobrament de l'impost de successions durant el govern d'Armengol.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Pasamos a la pregunta RGE núm. 3618/24, que formula Idoia Ribas, del Grupo VOX, tiene la palabra.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Buenos días, Sra. Prohens. Continuando con el octenio negro de Armengol, hoy le pregunto por el enésimo caso de políticas abusivas que sufrieron los ciudadanos bajo el tripartito de izquierdas y que ahora deberá sufragar este gobierno.

Recientemente hemos sabido una sentencia del Tribunal Supremo que considera abusivo el cobro del impuesto de sucesiones para las herencias con usufructo durante el gobierno de Armengol. ¿Cómo afectará esta sentencia a los presupuestos de la comunidad y qué valoración hace de la misma?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. *Gracias, Sra. Ribas*, per la seva pregunta. Crec que amb aquesta sentència veiem dos atributs de la manera de governar de l'anterior govern d'esquerres: per una banda, un govern obsessionat amb esprémer la butxaca dels ciutadans, amb parar la mà en el moment més difícil de la vida d'una família, amb l'impost a la mort, que tant els agradava i tant els agrada, a ofegar les famílies a impostos de manera abusiva, fins i tot botant-se la pròpia llei, i també, el que comentàvem la setmana passada, un govern irresponsable que governava sense atendre les conseqüències de les seves decisions i on sempre acaben pagant la seva festa els ciutadans de les Illes Balears.

En aquest cas, 300.000 euros cobrats de més a famílies que havien perdut un familiar i que ara des del Govern de les Illes Balears, s'hauran de tornar. L'altre dia parlaven d'aquests 400 milions d'euros en sentències, pels diferents "pufos" signats per membres del Partit Socialista, alguns dels quals asseuen aquí en els seus escons.

Per això de 400 milions, aquests 300.000 els poden sonar a poc, però jo crec que és un altre exemple d'aquesta manera de gestionar de l'esquerra, com si els doblers públics, i així sempre ho diu el Partit Socialista, no fossin de ningú.

On abans teníem un govern que cobrava l'impost de successions fins i tot de manera abusiva i de manera il·legal, ara tenim un govern que donant compliment a l'acord de governabilitat del seu partit amb VOX ha eliminar l'impost de successions entre familiars directes a les Illes Balears.

Segons el darrer informe de fiscalitat autonòmica del Col·legi d'Economistes, les Illes Balears és una de les quatre comunitats on no s'ha de pagar ni un euro en l'impost de successions entre pares i fills, padrins i nets o entre cònjuges, juntament amb Andalusia, Cantàbria i Galícia. I si tenim en compte la rebaixa del 50% feta a la resta de tipus, som la comunitat autònoma on manco es paga l'impost de successions a tota Espanya. Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ribas, tiene la palabra.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Muchas gracias por su respuesta. Esta sentencia vuelve a confirmar el infierno fiscal al que sometió el tripartito progresista a los ciudadanos de Baleares. La todavía presidente del Congreso de los Diputados quería disponer de todo el dinero posible de nuestros bolsillos para realizar sus generosas y espléndidas políticas sociales, entre las que cabe destacar fraudulentas rentas sociales garantizadas o, más fraudulentas todavía, un millón y medio de mascarillas *fake* que se terminaron pudriendo en los almacenes del *ib-salut* a cambio de un precio módico para los estándares del *pacte*, 3,7 millones de euros. Con el dinero de todos hacen fiesta los devotos.

La Sra. Armengol siempre se negó a bajar los impuestos en sus ocho años de gobierno, incluso antes de la pandemia, cuando algunos impuestos crecían a razón de dos dígitos, de más de dos dígitos año tras año.

Nunca se había recaudado tanto en Baleares, y prueba de ello fue el desbocado aumento de los presupuestos generales de la comunidad autónoma aquellos años gracias a sus dos principales vías de ingresos: el aumento de la recaudación en los impuestos autonómicos y la mejora en la financiación autonómica, que -como sabemos- depende también del IRPF, del IVA y del impuesto de los hidrocarburos que se recaudan en las islas. Incluso el Sr. Gabriel Company llegó a proponer a Armengol apoyar unos presupuestos autonómicos a cambio de una rebaja fiscal, ni por esas.

Al final las políticas de la izquierda siempre van en la misma dirección, consideran intolerable que los ciudadanos seamos más ricos, o más libres o que sencillamente decidamos en qué gastar nuestros ahorrillos o nuestras nóminas.

Pero la Sra. Armengol iba más allá, maniobraba en Madrid invocando aquella rimbombante armonización fiscal para que Sánchez castigara a las comunidades que sí bajaban el impuesto de sucesiones y donaciones y, mientras, en Baleares ella lo subía directamente de forma sibilina para evitar el desgaste político, mediante chapuzas jurídicas y fiscales, como la que ha quedado al descubierto en esta sentencia del Supremo.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sí, Sra. Ribas, per a aquest govern és una satisfacció que més de 2.500 famílies ja no paguin l'impost a la mort a les Illes Balears, que més de 250 joves hagin comprat el seu primer habitatge i hagin estalviat més de 10.000 euros per jove

d'impost de transmissions patrimonials, o que tots els contribuents de les Illes Balears veuran rebaixat el seu IRPF a la propera campanya de la renda.

Tot això ho hem fet gràcies a un pacte de governabilitat amb VOX i amb el vot en contra de tota l'esquerra.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 3629/24, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a comissió d'investigació.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 3629/24, que formula Iago Negueruela, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Hoy el Partido Popular, su partido, Sra. Prohens, ha anunciado que votará que no a una comisión de investigación, a una comisión de investigación real planteada por grupos de la oposición donde se habla de analizar todo el período, todo el periodo de un expediente, y ustedes votan que no. Votan a intentar no trasladar el informe, a no dar la información y, sobre todo votan que no -como hemos visto ahora en las preguntas de autobombo que se hacen- porque se han blindado con usted para que usted no comparezca a dar explicaciones.

Le haré una pregunta: ¿usted está dispuesta a ir al Congreso de los Diputados a comparecer y, en cambio, está dispuesta a no venir al Parlamento de las Islas Baleares a explicarlo a la ciudadanía qué ha sucedido con el expediente que está actualmente bajo su mandato?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sr. Negueruela, vostès varen votar que no durant vuit anys a totes les comissions d'investigació que varen venir en aquest parlament...

(Alguns aplaudiments)

A diferencia de vostè, aquest govern i jo mateixa podem donar totes les explicacions necessàries i així ho farem perquè, escolti, vostè a una entrevista que sortia publicada aquest cap de setmana li demanen: qui es va posar en contacte i amb qui del Govern?, per què tarden tres anys?, per què no s'informa quan la Guàrdia Civil investigava?

I aquestes són les seves respostes: No, jo no record qui es va posar en contacte, el fet substancial, no, quina persona va ser, no, jo no ho sabia... Nosaltres no ho coneixíem...

(Algunes rialles)

... Jo no record els contactes concrets, ha passat molt de temps, és impossible recordar totes les persones amb què parlàvem..."

Menteix a cada resposta perquè no pot dir la veritat, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments)

El meu govern compareixerà, tothom a qui se sol·liciti comparèixer, per donar llum sobre aquest cas.

I sí, si vostès em volen cridar al Congrés dels Diputats per seguir amb aquest absurd ventilador del fang, jo aniré al Congrés dels Diputats, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments)

Ara bé, qui pot contestar qui de la trama es va posar en contacte i amb qui del Govern, no som jo, són vostès. Qui pot contestar per què es va certificar la compra, tot i saber que les mascaretes eren *fake*, no som jo, són vostès. Qui pot contestar per què varen amagar els informes de la trama a la Intervenció i fins i tot als fons europeus, no som jo, són vostès.

Qui pot contestar per què no es va informar de la investigació de la Guàrdia Civil, no som jo, són vostès. Qui pot contestar per què no varen reclamar els doblers en tres anys, no som jo, són vostès. Qui pot contestar per què els doblers dels ciutadans de les Illes Balears han acabat en ferraris, en pisos o en prostitutes, no som jo, és la Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Un poco más de tranquilidad, Sra. Prohens, usted...

(Remor de veus)

...usted ya acaba de reconocer dos cosas: que está dispuesta... que prefiere ir a Madrid a explicarlo que explicarlo aquí, que es donde toca...

(Alguns aplaudiments)

...primera cosa que va a esconder, usted se esconde siempre detrás de Armengol. No se atreve a comparecer en Baleares.

Segunda respuesta, ¿por qué no enseñan el expediente? No son las respuestas que pueda dar yo o las que pueda dar usted.

Mañana acaba el plazo para que nos enseñen el expediente entero. ¿Nos lo entregarán? Mañana acaba el plazo...

(Remor de veus)

No... no, no es que no, es que es el artículo 15 del Reglamento.

(Se sent una veu de fons que diu "Hi estan obligats")

¿Por qué no enseñan el expediente, como está? ¿Por que no explican...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... que la trama en las únicas sedes que han entrado, es como ustedes, a invitación de la Sra. Consejera de Salud y entra la trama por el ib-salut sin ningún problema. ¿Qué relaciones tienen con el Sr. Tellado? ¿Qué relaciones tienen con el Sr. Pombo?...

(Remor de veus)

¿Por qué, si es como usted dice -si es como usted dice- por qué hoy la Sra. Estarellas ha dicho que la responsabilidad es del ib-salut?, pero la que compareció con Ureña fue ella, no fue la Sra. García.

¿Por qué no hay informe de Abogacía? Es tan sencillo. Dicen que lo hemos hecho todo tan mal. Enseñen un informe de Abogacía.

¿Por qué no es capaz, un mes después de enseñar un informe de Abogacía? porque Abogacía les está diciendo que ustedes han hecho mal el expediente, ustedes.

Ustedes lo tienen en el traspaso porque los subdirectores generales o los jefes de departamento lo sabían, y no sigan mintiendo porque eso lo sabe la Sra. García, como se averiguará en la comisión de investigación, no tenemos ningún miedo.

Y le voy a decir una cosa: nosotros tenemos siempre e iremos siempre con la cabeza bien alta por cómo hemos gestionado la pandemia...

(Algunes rialles)

Jamás haré según qué cosas, pero que usted me hable de porsches, que usted me hable de ferraris cuando lo único que sé es que el tal Alberto...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, por favor.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... se paseaba en barcos con narcotraficantes, es su partido y es su vergüenza...

(Alguns aplaudiments)

... la vergüenza suya y de su partido! Dignidad!

(Es produeix el tall del micròfon)

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Se ha acabado el tiempo, lo siento, Sr. Negueruela...

(Remor de veus)

Silencio, por favor... Silencio...

Silencio, por favor. Venga... Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

El que esperen els ciutadans de les Illes Balears és que reclamem els 3,7 milions d'euros que vostès no varen voler reclamar.

El que estam veient tots aquestes darreres setmanes a tots els nivells, i vostè aquí no seria l'excepció, és que a falta de projecte polític, a falta de pressupost i a falta de legislatura, l'únic projecte que té el Partit Socialista és la destrucció personal de tots els adversaris polítics, la guerra del fang. Amb jo estic tranquil·la, perquè ja ho han intentat, la meva hipoteca, el meu divorci, fins i tot ha intentat vostè mateix embrutar el nom de mon pare, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments)

Amb tot això, l'únic que demostra és que tenen molt a amagar amb la seva intervenció d'avui, o bé li prepara el Sr. Marc Pons, que té altres interessos, o bé vostè no em sap contestar,...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, por favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... per a qui fa feina vostè. Per això vostès són a l'oposició, però per això vostès no són govern, ni tampoc no tenen el nivell suficient per ser alternativa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

III. Moció RGE núm. 3433/24, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de conciliació, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4995/23.

EL SR. PRESIDENT:

Continuam, passam al tercer punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i la votació de la Moció RGE núm. 3433/24, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de conciliació, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4995/23. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Fernández, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Ara. Gràcies, Sr. Vicepresident, bon dia, senyors diputats i diputades. Dia 5 de març, durant la setmana on es commemorarà el Dia de la Dona, es va parlar en aquesta cambra de conciliació i corresponsabilitat, i avui, dia 19 de març, el dia que se celebra a molts de països amb cultures cristianes el dia del pare, presentam les nostres conclusions sobre aquell debat amb el conseller en forma de propostes.

Sembla idò que avui tenim el marc perfecte per reivindicar un nou tipus de paternitat, una paternitat conscient i corresponsable on el pare no esperi que sigui la mare qui lideri totes les decisions sobre la criança i sobre el dia a dia del menor, la famosa càrrega mental, mai no compartida.

D'aquella interpel·lació de fa dues setmanes ens en vam anar amb un regust agre, a la poca confiança que una diputada, com jo, li puc donar un conseller que té delegades les competències de conciliació i que, a la vegada, es mostra orgullós en públic del seu menyspreu per les polítiques públiques de corresponsabilitat, se li va afegir una intervenció, la d'aquest mateix conseller, amb total manca de projecte, propostes, fins i tot informació. Només l'anunci d'una futura llei de conciliació, anunci que va repetir la Sra. Prohens dia 8 de març i que esperam, amb sinceritat, sigui una realitat prompte, perquè des d'aquest grup parlamentari tenim moltes ganes de començar el debat de quines són les necessitats reals de les famílies balears i quines mesures s'han de prendre perquè la criança es dugui a terme des de la corresponsabilitat i no des de la sobrecàrrega de la mare o filla.

La majoria dels 12 punts de la moció recullen propostes poc innovadores, coses que societat i associacions, que sempre van per davant de la legislació, duen temps demanant. Demanam al Govern que impulsi una llei de conciliació que sigui garantia d'estabilitat i drets per a les famílies i fem èmfasi en què aquesta llei ha d'assegurar un finançament per les polítiques i programes que, si després arriba també de fons europeus o estatals, fantàstic, però no pot dependre de tercers, les polítiques de conciliació han d'estar assegurades per llei.

Demanam avaluar el Pla de conciliació i corresponsabilitat, impulsar-ne un de nou, estudiar quines millores es poden fer i quins mecanismes correctius s'han de fixar perquè la conciliació no només la paguin les dones. I això no es pot fer sense perspectiva de gènere, això no es pot fer sense posar els interessos dels menors al centre del debat.

I sí, interès del menor és gaudir de temps amb els seus progenitors, que no senti que els seus pares pateixin per on col·locar-lo quan arriben les vacances de Pasqua o el passat

pont de l'1 de març. Però també és del seu interès ser educat, perquè la seva generació no tingui les mateixes mancances estructurals que la nostra. Per això és tan important impulsar un segon Pla de coeducació, i per això és tan important que absolutament tots els infants balears tinguin les mateixes oportunitats per conèixer els seus drets, els seus deures i els dels seus pares i mares.

Aquesta és la nostra responsabilitat com a societat, drets i deures que estan reflectits al Codi Civil, per tant, no hauria d'haver-hi debat sobre el seu estudi.

La protecció de les famílies monoparentals és una de les assignatures pendents que tenim com a administracions, cada any neixen més fills de dones monoparentals a les Illes Balears, i si ho demanes, en el teu consell insular el donen un carnet de monoparentalitat, com aquest mateix. Jo duc el meu al moneder des de fa dos anys, i només l'he hagut de treure una vegada, per a la escolarització, perquè ara mateix no serveix per a res més. Però ja veieu que el duc a sobre, perquè tinc esperança que les coses canviïn, en què ajuntaments, consells i Govern acompleixin el que estableix la Llei de famílies del 2018, i facin objecte d'una protecció especial les famílies monoparentals, incloent-hi exempcions i bonificacions per a aquestes a les bases reguladores, taxes i preus públics.

Com ja dic, això ja surt a la Llei del 2018.

I el Govern ha de fer una passa més, i mentre es tramita la Llei de famílies estatal, assegurar ja l'equiparació dels permisos per cura d'un menor de les famílies monoparentals amb les biparentals, perquè aquests nadons han de tenir els mateixos drets, neixen a la família on neixen.

L'economia balear és una economia de serveis, i això tampoc no juga a favor de les famílies. Per això consideram que des del Govern balear s'ha de promocionar i incentivar l'horari continuat de treball i les mesures de flexibilitat de la jornada laboral. La conciliació no pot ser només cercar alternatives per afrontar la càrrega de la criança o intentar que els horaris d'infants o nadons s'adaptin als horaris laborals dels seus pares. Treballar per viure o viure per treballar? Hem de triar les dones entre la nostra carrera professional o tenir fills? Han d'enganxar els petits l'escola amb el menjador, les extraescolars i les activitats de dissabte? O ens hem d'adaptar nosaltres als seus temps? Hi ha moltes preguntes que només poden ser respostes si la perspectiva de gènere i de coeducació formen part de les polítiques d'ocupació.

Gràcies, Sr. Vicepresident.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Passam al torn d'intervenció dels grups parlamentaris que han presentat esmenes. En primer lloc, per part del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el diputat Agustí Buades, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Muchas gracias, presidente. Buenos días, señores diputados. En primer lugar, Sra. Fernández, voy a felicitar a todos los padres, que usted se ha negado a felicitarlos, no ha dicho nada, hoy es San José, felicidades a todos los padres, sean de izquierdas, de derechas, de enmedio, de arriba, de abajo, mono, familias numerosas, felicidades a todos los padres, a todos, y a los "culés" también.

Y además quiero reivindicar la figura paterna que tan desprestigiada o tan despreciada quieren poner por su ideología de la mentira de género, con sus luchas de sexos entre varón y mujer.

La conciliación del trabajo y la vida familiar es una necesidad en boca de todos, un problema acuciante en muchas familias y un objeto declarado de la política social. Las nuevas generaciones ya tienen que cuidar a la vez de sus hijos y de sus padres, en concreto, cuatro de cada diez ciudadanos están en esta situación. El envejecimiento de la población, el llamado invierno demográfico, que tantos problemas traerá en un futuro no lejano y olvidado en la Ley de familias, recientemente aprobada por el Consejo de Ministros, asegura que el fenómeno se extenderá.

También aumentan las dificultades para atender familiares, niños o adultos por la expansión de las familias con madre y padre, empleados y las familias monoparentales. Los perjuicios que causa el no acomodar las condiciones de trabajo a las responsabilidades familiares baja la productividad, no sólo por retrasos o ausencias, también por el cansancio y la preocupación, casi tres de cada cuatro empleados tienen personas que cuidar, y de ellos, cuatro de cada diez, tiene que atender, a la vez, a sus hijos y a sus padres.

Cuando se pregunta si las dificultades para compaginar el trabajo y cuidados familiares perjudican el rendimiento, asiente el 80% de los empleados. El trabajo es para toda persona, fuente de realización personal y de socialización, trabajar es servir y el que valga vivir, sin embargo, nuestra sociedad ha vivido en las últimas décadas una exaltación del trabajo remunerado como principal indicador de la valía de una persona, vales por lo que el mercado te paga y no por lo que has conseguido ser. De otro modo, lo que prima es vivir para trabajar y, en lugar de trabajar, vivir y desarrollarse y servir a los demás.

Y esa visión economicista para la que sólo vale lo que se puede cuantificar y pagar, ha influido en la progresiva devaluación del trabajo del hogar, y ello a pesar del valor que el trabajo doméstico tiene en esta sociedad. El trabajo doméstico, tan desprestigiado en ocasiones a favor del trabajo realizado en el mercado laboral, cumple un papel esencial, tiene un valor invisible pero real, supone un ahorro para los servicios sociales públicos, por su misma naturaleza desarrolla en la persona habilidades y competencias relacionadas con el servicio y la convivencia.

Hay que armonizar realmente el tiempo dedicado a las obligaciones laborales y a la vida familiar. Y en esta PNL que ha presentado el Partido Socialista, se ha olvidado que tiene

unas familias, pero en ningún momento en estos 12 puntos pone nada de familias numerosas, y le está hablando un padre de familia numerosa. Gracias por la aportación que hace usted sin discriminar a ninguna familia, a ninguna, solo se habla de familias monoparentales. O sea, si la Ley de familias del Estado ya es perniciosa, imagínese usted sin nombrarlas.

Hemos presentado estas enmiendas porque creemos que lo que hay que aplicar es la perspectiva de familia, no la perspectiva de género.

Tampoco estamos de acuerdo en que la coeducación es igual o sinónimo de igualdad. Perdón, pero si la mitad de Europa está apostando por la educación diferenciada, no hay ni una mejor que la otra, pero la coeducación no es igual a igualdad, la educación diferenciada también es igualdad, también es igualdad. Lo que pasa es que ustedes no entienden la igualdad, ustedes solo entienden la imposición, porque los hijos son del Estado. Usted, en el punto número 6, pone que los que estamos a favor del pin parental no vamos a educar en coeducación y en corresponsabilidad a nuestros hijos. Yo estoy en contra del pin parental, he criado 5 hijos, dos están casados, y encima, y encima, son corresponsables con sus mujeres y con sus maridos. ¡Imagínese usted!

(Remor de veus)

Por lo tanto, vamos a votar en contra de la mayoría de estos votos, diciéndole que la corresponsabilidad no solo se lleva con una App que se llama "Me toca", sino con cariño y responsabilidad dentro de las familias.

Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buades. Per part del Grup Parlamentari Popular, que ha presentat esmenes també, té la paraula el diputat Jacobo Varela de Limia, per un temps de cinc minuts.

EL SR. VARELA DE LIMIA I CHORDÁ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, buenos días, diputados y diputadas. Sra. Fernández, vienen ustedes aquí a hablarnos de conciliación, ustedes, que son los adalides y los abanderados de las políticas sociales, vienen a hablarnos de conciliación. Pues, déjeme explicarle algo, algo que ustedes ya saben, pero que creo que es bueno recordarles de vez en cuando, para que no defiendan con tanta vehemencia su postura y vea que con el Partido Popular se han logrado muchas cosas en cuanto a conciliación, por mucho que a ustedes les duela y lo intenten enmascarar.

El Partido Popular ha implementado varias políticas, como le digo, como el Plan integral por la conciliación y la racionalización de horarios, una propuesta para que la jornada laboral termine a las seis de la tarde, y la implantación de mecanismos de flexibilización de la jornada laboral, como el teletrabajo.

Otra medida, el apoyo a la familia, medidas para fortalecer la familia como institución social, incluyendo la incorporación del hombre al permiso de lactancia, o la ampliación de la edad de los hijos para solicitar reducción de jornada.

El sistema nacional de conciliación, que consiste en programas y servicios específicos para facilitar la compatibilidad de la vida laboral, familiar y personal.

Y otras tantas propuestas, como el apoyo a la maternidad para facilitar la conciliación y corresponsabilidad o el mantenimiento del cheque 0 a 3 años.

Sra. Fernández, estará de acuerdo conmigo que la mayor medida de conciliación es la que aprobó este Gobierno hace unos meses con la gratuidad de 0 a 3 años. Y todas estas políticas...

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

... propuestas, todas estas políticas propuestas por el Partido Popular buscan mejorar la igualdad de oportunidades y apoyar a las familias en España. Por lo tanto, no digo nada nuevo, si le informo que ustedes no están pasando una época en la que nos puedan dar muchas lecciones, y la conciliación no es una excepción.

Dicho esto, y entendiendo que su moción es con carácter constructivo y que lo que pretende es sumarse a las políticas del Partido Popular en materia de conciliación, le adelanto que votaremos a favor varios puntos propuestos por ustedes.

El punto número 1, lo votaremos a favor, no obstante, como he dicho antes, queremos dejar claro lo siguiente: la Ley de conciliación y corresponsabilidad y contra la brecha de género, nace del Partido Popular, no de una iniciativa de la izquierda, que han tenido ocho años para hacerla y promoverla, en ocho años no han hecho nada y esta legislatura acabaremos con una ley.

El punto número 2 lo votaremos también a favor, estamos dispuestos a evaluar el Plan de conciliación 2021-2024, y por eso elaboraremos un nuevo plan, eso sí, cuando tengamos la ley aprobada. Ahora bien, en el punto ustedes hablan de nuevas necesidades y dan a entender que estas no existían antes, cuando eso no es cierto, esas necesidades siempre han estado, lo que ocurre es que ahora sí que se atienden y se adoptan medidas concretas.

El punto número 3 y el punto número 4, nada que decir, los votaremos a favor.

El número 5, ya se está trabajando en ello, por lo que se refiere al segundo Plan de coeducación se ha hecho el diagnóstico y se está comenzando con la fase de redacción del borrador. Por lo tanto, votaremos a favor.

El punto número 6, ante la ambigüedad de lo que ustedes entienden por pin parental, nosotros le traemos una enmienda que le hemos presentado, con lo que tenemos recogido en los acuerdos de investidura.

Y punto número 7 a favor.

En el punto número 8, presentamos una enmienda, y lo que proponemos es instar también al Gobierno central, no solo al Govern de las Illes Balears, sino al Gobierno central, ya que en su nueva ley han excluido a las familias monoparentales con un único hijo de las ayudas. Por lo tanto, el texto debería poner “El Parlamento insta al Gobierno del Estado español y al Govern de Balears”.

En el punto número 9 presentamos una enmienda, lo que proponemos es que se especifique que las ayudas que se dan a estas familias, que se priorice en los que más lo necesitan y en los que están en riesgo de exclusión social. Independientemente de que nos apoye la enmienda, nosotros le votaremos a favor, pero entendemos que los que más necesitan estas ayudas sean los primeros.

El punto número 10, como no puede ser de otra manera, lo votaremos a favor, ya que Marga Prohens presentó en 2022 una propuesta en este sentido en el Congreso de los Diputados.

Y el punto número 11 a favor, y el 12 también a favor, siempre y cuando se desarrolle dentro de los términos que se determinen en la nueva ley.

Por lo tanto -y acabo ya, Sr. Presidente-, desde el Partido Popular estamos contentos de que se den cuenta de que con el Partido Popular las políticas sociales han sido, son y seguirán siendo una prioridad.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Continúam amb la intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, que també ha presentat esmenes, per part del Grup MÉS per Mallorca té la paraula la diputada Marta Carrió, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies, president, conciliació i corresponsabilitat són dos conceptes que no poden anar mai, absolutament mai per separat, no hi haurà mai una vertadera conciliació si no s'aconsegueix un repartiment i una corresponsabilitat en les tasques de cura i amb responsabilitats. I potser avui és un bon dia per reivindicar i per denunciar una frase que és molt comuna i per dir que els pares no ajuden, fan la seva part.

Per tant, qualsevol política pública o iniciativa legislativa ha de combinar aquests dos conceptes, la conciliació i la corresponsabilitat. I això és així per una raó molt clara i molt evident, tot i que n'hi hagi que no la vegin, i és que és necessari perquè les dones seguim sostenint el manteniment de la vida, les dones seguim aguantant la càrrega de l'organització, la cura d'infants, de dependents i la gestió d'aquestes vides, les tutories, la roba, les extraescolars, el berenar, les autoritzacions, això segueix sent així. I és així, perquè és a causa d'una estructura que se'n diu patriarcal. I, per tant, necessitam reparar i corregir

això perquè la política de conciliació sigui útil, sigui eficaç i, sobretot, sigui justa per a les dones.

Tenim clar què és el que ha de sostenir la política de conciliació, que és la corresponsabilitat, hem de tenir clar també un concepte, que la conciliació és transversal i que afecta molts d'àmbits i que, sobretot, no és i no serà mai, en cap cas, tenir els fills col·locats fins a acabar la jornada de feina maratoniana, això no és conciliació i, a més, va en contra dels drets de la infància.

Política de conciliació és igual a política de defensa dels drets laborals, a política de defensa dels serveis públics dirigits a infantesa i vellesa, a la defensa de la política educativa de qualitat, a política d'igualtat.

I, efectivament, en aquesta PNL s'hi recullen aquests elements, en aquesta moció, perdonau, s'hi recullen aquests elements, hi són: hi ha el foment del Pla de conciliació, hi ha l'estructuració de la 0-3 com a un servei essencial, i us diria que va molt més enllà que sigui un servei de conciliació, és un servei que garanteix la igualtat d'oportunitats entre infants, s'hi inclou la convocatòria de les ajudes de l'escola matinerà, que, per cert, a l'any 2024 encara no han sortit. I, efectivament, hi són perquè es basa en una idea molt clara i és que la política de conciliació se sosté amb serveis públics i estructurats dirigits a tothom, no se sosté amb beneficis fiscals ni amb ajudes puntuals dirigides, siguin quines siguin les famílies per pagar cangurs.

Però passem al bessó, al bessó de la política de conciliació, que és la política de treball. Indiscutiblement, el model econòmic i la política de treball ha d'estar centrada en el treballador, que no és esclau, com dèiem avui matí, sinó que és el diamant en brut de la capacitat productiva del nostre sistema econòmic. I, per tant, si es defensa la política de conciliació, s'ha de defensar la política de defensa dels drets dels treballadors.

Perquè conciliació són moltes coses, conciliació és reducció de la jornada laboral; conciliació és jornada de quatre dies; conciliació és la defensa de la negociació col·lectiva per poder triar les vacances; conciliació és flexibilitat horària; conciliació és l'increment mínim interprofessional del salari; és reduir els contractes laborals temporals; és l'augment dels permisos retribuïts per a cura d'ascendents i descendents; és l'aposta perquè aquests permisos no es puguin transferir tots a la dona. Això és política de conciliació i l'eix vertebrador és la defensa de la política dels drets dels treballadors.

I de la interpel·lació del Sr. Sáenz de San Pedro vàrem recollir només dues idees: la primera, que no era comunista, i la segona, que la política de conciliació no era de dretes ni d'esquerres. I jo li diré: que no és comunista és obvi, i que no sigui de dretes i d'esquerres no és correcte, no és cert, perquè aquí, en el bessó, a la política de defensa dels treballadors, el Partit Popular i l'extrema dreta no hi sou; es manifesten en contra de la reducció de la jornada, la reforma laboral del Sr. Rajoy va desmantellar la negociació col·lectiva; votaren en contra de la modificació de la reforma laboral que ampliava els treballs de llarga durada;...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando, por favor.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

... i no hi sou en defensa de la pujada del salari mínim.

Per tant, sí, la política de conciliació si té color polític i per això donarem suport a aquesta moció.

I estarem molt atents i molt propositius amb la tramitació de la futura llei de conciliació i de corresponsabilitat, perquè l'eix treball...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Em sap greu, s'ha acabat el temps.

(Alguns aplaudiments)

Bien, por el Grupo Mixto, la Sra. Gomila té la paraula.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Senyors diputats i senyores diputades, gràcies, Sr. President. En ple segle XXI, quan la presència de les dones en el treball remunerat s'ha generalitzat, encara no es produeix un repartiment equitatiu entre homes i dones de les responsabilitats en la vida privada. Són les dones les que majoritàriament redueixen les seves jornades de feina, són les dones les que tenen més contractes temporals, un 32.7%, concretament, són les dones les que demanen majoritàriament les excedències per tenir cura d'un menor, fins al punt que representen el 90% de les excedències, són les dones la majoria de persones cuidadores, s'estima que a Espanya representen un 85%, són les dones les que estan disposades a renunciar a una part o la totalitat del seu sou per ser mares, per tenir cura dels infants, de les persones majors, de les persones amb discapacitats o dependents.

Aquesta renúncia representa en el present una reducció en els ingressos i en el futur una reducció en les pensions per jubilació.

A més, si les dones han de compaginar vida laboral i familiar, tenen menys opcions d'ocupar llocs que demanin més exclusivitat o dedicació molt alta, i han de renunciar al seu ple desenvolupament professional a favor de la família.

En conseqüència, només un 35,5% de les dones ocupen alts càrrecs de direcció i gerència, les dones són les que tenen una càrrega doble de treball i són les que majoritàriament fan servir els recursos de conciliació.

Sense cap dubte, idò, a dia d'avui segueix essent necessari continuar impulsant mesures encaminades a la conciliació de la vida laboral i familiar i a la corresponsabilitat, mesures com

adaptar horaris, reduir jornades, augmentar permisos de maternitat i paternitat, millorar les condicions de treball i l'accés de les dones a llocs d'especial responsabilitat, facilitar als homes ser copartíceps de la cura dels fills i filles des del naixement, en promoure la conciliació de la vida familiar i laboral de les persones treballadores, i la corresponsabilitat entre homes i dones, i, alhora, facilitar a les persones treballadores poder equilibrar les diferents facetes de la vida, millorar l'ambient de treball, la implicació i satisfacció dels treballadors, així com, consegüentment, millorar també la productivitat i competitivitat de les empreses.

A les Illes Balears es va aprovar el primer Pla de conciliació i corresponsabilitat 2021-2024 amb l'objectiu de materialitzar amb accions concretes els canvis normatius i abordar des de multitud de perspectives mesures que ajudin a la conciliació i corresponsabilitat de les famílies de les Illes. La corresponsabilitat entre homes i dones predetermina una conciliació igualitària del treball amb la vida personal, familiar i social, i constitueix un objectiu prioritari per assolir una nova realitat social d'igualtat, real i efectiva entre homes i dones.

La conciliació personal, familiar i laboral facilita que qualsevol persona treballadora pugui mantenir una carrera professional plena i, al mateix temps, exercir el seu dret a tenir cura de la família, enfortir les relacions familiars, a la seva formació i al gaudi del seu oci i temps lliure, i promoure així una societat equitativa i saludable.

Hem d'abordar el repte de la conciliació i de la responsabilitat de manera transversal i amb implicació de totes les administracions i la societat en conjunt, per permetre millorar el benestar i la qualitat de vida de totes les persones. Sense corresponsabilitat no hi ha conciliació i sense coeducació no hi ha corresponsabilitat, la coeducació és una eina molt important per aconseguir la igualtat, una coeducació basada en els principis d'equitat de gènere, de respecte a la diversitat, que incorpora amb igualtat de condicions la realitat i la història de dones i homes, que trenca estereotips de gènere que assignen la responsabilitat de les tasques domèstiques i les cures, principalment, a les dones, que fomenten dinàmiques de cura compartida, permetent relacions més equitatives entre dones i homes, i la reducció de càrrega de treball de les dones en les cures, que desenvolupa una bona educació afectiva i sexual als més joves per tal de construir relacions basades en la igualtat i el respecte i en l'erradicació d'estereotips de gènere.

La promoció de la coeducació fomenta la corresponsabilitat i contribueix a la millora de la qualitat de vida i a la construcció d'una societat més equitativa i més justa.

Per aquest motiu, com que la proposta que avui fa la moció que avui presenta el Grup del PSOE va en aquest sentit, MÉS per Menorca hi farà un vot favorable. Si s'admetessin les esmenes presentades, votarem les dues esmenes presentades per MÉS per Mallorca; a les del PP farem un vot en contra de l'esmena 3900 i votariem a favor les altres dues. I en el cas de VOX, algunes les votariem en contra i l'altra a favor, per exemple, a les 44 i la 45 les votariem a favor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Fernández, tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, Sr. President. I gràcies als diputats que han fet aportacions a aquesta moció durant les seves intervencions.

Em centraré primer en les esmenes i si em queda temps després faré valoracions més polítiques.

Començant pel Grup MÉS per Mallorca, la Sra. Carrió presenta dues esmenes al punt 1 i 4, que plantegen canviar allà on diu “Llei de conciliació” per “Llei de conciliació i corresponsabilitat”. Per la nostra part, i crec que ho he dit al meu discurs, no pot haver-hi la una sense l'altra, si m'hi he referit així a la moció és perquè a la interpel·lació de la qual deriva aquesta moció, el conseller s'hi va referir així i va dir “Llei de conciliació”, i per això ho he posat així.

I sí, Sr. Varela, no tinc cap problema a reconèixer que, de fet ho he dit a la meva primera intervenció, que tant el conseller com la presidenta varen parlar d'aquesta llei de conciliació, i per això l'he inclosa, perquè això és una moció que deriva d'una interpel·lació i hem de reflectir quin debat va haver-hi. Per això, no és per fer-nos nosaltres portaveus de res, sinó perquè això és una moció que deriva d'una interpel·lació.

El Grup Parlamentari Popular ha presentat tres esmenes prou interessants. A la primera, on nosaltres demanam que el Govern desenvolupi la Llei de famílies, perquè bàsicament aquest punt és això, és un extracte de la Llei del 2018, vostès demanen incloure el “Govern d'Espanya”. Jo entenc que aquesta és l'estratègia del PP, només fan PNL que insten el Govern d'Espanya, i ara ho volen incloure també a les PNL o mocions que fem els altres; al meu parer, aquesta estratègia de tirar *balones fuera*, l'únic que demostra és la poca confiança que tenen vostès mateixos en què el Govern al qual donen suport faci alguna cosa de profit, mai no l'insten a fer res, només al Govern d'Espanya. Però, miri, jo li compro, supòs que és coneixedor que la Llei de famílies estatal ja ha estat presentada i que reconeix jurídicament, per primera vegada, les famílies monoparentals, una passa important a la qual se suma el compromís, fa pocs dies, pel ministre Bustinduy, de garantir que els nadons de famílies monoparentals siguin cuidats les mateixes setmanes a casa que els de les biparentals.

I just després de presentar una esmena per incloure el Govern d'Espanya en l'ampliació de drets de les famílies monoparentals, en presenta una altra perquè quedi clar que, en tot cas, les mesures per conciliació per monoparentals siguin només per a aquelles amb risc d'exclusió social. Les ajudes de menjador es donen només a les famílies en risc d'exclusió social? Les ajudes per fixar el límit del preu de les escoles d'estiu es donen només a famílies amb risc d'exclusió social? La gratuïtat de l'etapa 0-3 és només per a famílies amb risc d'exclusió social? No, veritat? Idò, per què hem d'acotar les ajudes de monoparentals només a les que estan amb risc d'exclusió social? Fins a aquest punt hem d'arribar per ajudar-les?

Tant de bo els serveis públics arribassin a cobrir totes les necessitats, però no és així, i moltes dones, pensem, per exemple, en una infermera amb torns de 12 hores, han de recórrer al sector privat, a cangurs. I com que aquesta problemàtica no és nova, ja forma part de les línies de subvenció del Corresponsables i el Govern balear pot triar desenvolupar-la o no. El que no pot ser és que hi hagi un barem per a les monoparentals i cap per a la resta de famílies.

I la tercera esmena del PP és la millor, perquè ens mostra com el PP de cada vegada es troba més ple dins el discurs de la ultradreta, ja no tracten de fer equilibris, dissimular com que han de votar a favor del pin perquè els seus fills pitgen, el PP fa uns mesos hauria votat en contra de la nostra proposta, com a intentar dissimular; el PP d'avui li pren la davantera a VOX i presenta un text alternatiu, perquè quedi clar quin és el seu posicionament. Allà on nosaltres volem que es rebutgi l'anomenat “pin parental”, perquè els infants no puguin ser privats de conèixer els seus drets, conèixer la importància i la corresponsabilitat de les tasques de la llar i conèixer les conseqüències de la discriminació sexual, el PP esmena: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a garantir que les famílies puguin autoritzar les activitats extracurriculars, atès que són garants dels drets dels seus fills.”

Hi ha molta informació aquí, encara que la majoria és equivocada. Primer, ja és deixa clar que per al PP els infants coneguïn els seus drets i deures, atenció!, els que marca la legislació espanyola, el Codi Civil, per al PP això és una activitat extracurricular que ha de ser autoritzada prèviament pels pares.

També creuen que s'ha d'autoritzar el tema on s'explica el dret del vot, el de reunió o el d'associació o només afecta els drets d'igualtat entre homes i dones aquesta autorització prèvia per part dels progenitors?

I la segona part, “atès que són garants dels drets dels seus fills, els progenitors”. Miri, Sr. Varela, el seu grup parlamentari forma part del Pacte per la infància d'UNICEF, vostès no s'haurien de permetre dir aquestes coses, els garants dels drets dels menors són totes les institucions i instàncies responsables de fer complir les lleis que defensen els interessos dels menors i d'actuar, en conseqüència,...

(Alguns aplaudiments)

... si no es fa. Especialment l'Estat espanyol, com a firmant de la Convenció sobre els drets dels nins...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

..., on es reconeix els infants com a subjectes actius i no receptors passius dels drets que considerin els seus progenitors. Així que no, els pares no tenen cap dret a ocultar als infants quins drets i deures els atorguen les lleis a Espanya.

Gràcies, Sr. President.

<i>(Alguns aplaudiments i remor de veus)</i>	Punto 8, con la enmienda RGE núm. 3898/24. Votamos.
EL SR. PRESIDENT:	50 a favor, 7 en contra.
Muy bien, se aceptan únicamente dos enmiendas de MÉS per Mallorca, la 3904 y 3905/24, y del Grupo Popular la 3898/24, ¿de acuerdo?	Punto 9. Votamos.
¿Podemos votar conjuntamente?	51 a favor, 7 en contra.
LA SRA. DURÁN I CLADERA:	Punto 10. Votamos.
Sr. Presidente, nosotros pediríamos votación separada, primero, el primer bloque sería desde el punto 1 al punto 5. Luego, votaríamos el punto 6. Y luego, el segundo bloque sería desde el punto 7 hasta el punto 12, entendiendo que el punto 1 y el punto 4 quedan modificados con la enmienda de MÉS y entendiendo que el punto 8 queda modificado con la enmienda del Partido Popular.	58 a favor.
EL SR. PRESIDENT:	Punto 11. Votamos.
Exacto, ¿va bien así?	58 a favor.
LA SRA. RIBAS I MARINO:	Y punto 12. Votamos.
Presidente, no nos va a ir bien, va a tener que ser votación separada porque el voto es dispar.	51 a favor, 7 en contra.
EL SR. PRESIDENT:	IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 8298/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a contra l'ampliació dels dies festius amb obertura comercial i la construcció de nous centres comercials.
¿Punto por punto? De acuerdo, pues punto por punto.	Y pasamos al IV punto del orden del día que corresponde a les PNL. En primer lugar, la núm. 8298/23, del Grupo Socialista, contra la ampliación de días festivos, construcción de nuevos centros comerciales. Tiene la palabra el Sr. Guerrero.
Pues, en primer lugar, el punto 1, con la enmienda 3904. Votamos.	EL SR. GUERRERO I MORENO:
51 a favor, 7 en contra.	Gracias, presidente. Buenos días, señoras y señores diputados. <i>Avui ens tornam a trobar per debatre una proposició no de llei, que té un únic objectiu: incentivar potenciar i reforçar el petit comerç. I dic tornar perquè a l'inici de legislatura vaig tenir l'oportunitat de presentar una proposta, en aquell cas en comissió, de suport al petit comerç, que es va aprovar per unanimitat amb punts importants com "el Parlament insta el Govern de les Illes Balears a comprometre's a vetllar per un entorn de competència justa entre el comerç de barri i les grans superfícies, evitant pràctiques deslleials que puguin perjudicar els petits negocis locals".</i> Punto que justamente hoy cobra especial relevancia por su consonancia con la PNL que debatimos, pues precisamente su aprobación hoy significará, significará, velar por esa competencia justa, dando cumplimiento a la PNL aprobada en Comisión.
Punto 2, votamos.	Del mismo modo, quiero aprovechar esta intervención para reiterar nuestra defensa al pequeño comercio de proximidad, al pequeño comercio de barrio, el de los empresarios y trabajadores, que son nuestros vecinos, nuestros amigos y nuestros familiares.
58 a favor.	Hoy, la propuesta que debatimos no deja de ser un apoyo explícito y directo hacia el pequeño comercio. La propuesta pretende evitar la ampliación de días festivos con apertura comercial y rechazar la construcción de nuevos centros comerciales en las Islas Baleares, que son los grandes enemigos del comercio de barrio, Y, vaya por adelantado, nosotros no
Punto 3, votamos.	
58 a favor.	
Punto 4, con la enmienda RGE núm. 3905/24. Votamos.	
51 a favor, 7 en contra.	
Punto 5. Votamos.	
51 a favor, 7 en contra.	
Punto 6. Votamos.	
24 a favor, 7 en contra, 27 abstenciones.	
Punto 7. Votamos.	
51 a favor, 7 en contra.	

vamos a encontrar a nadie, una vez más, lo que pedimos es una regulación justa y, sobre todo, equitativa, que proteja a la parte más débil de esta actuación: el comercio de barrio.

Haciendo un poco de histórico, el 21 de octubre de 2016, la Comisión asesora interinsular del comercio del Gobierno de las Islas Baleares de la Sra. Armengol con mi compañero Iago Negueruela al frente de Comercio, acordó una propuesta de calendario laboral de las islas que reducía, de 16 a 10 el número de festivos con la apertura comercial autorizada; y con la aprobación del punto 1 de esta PNL, prorrogaríamos dicho compromiso: *“El Parlament insta el Govern a no augmentar el nombre de dies festius comercials, actualment fixats en 10”*.

Además, considerando que la proliferación de centros comerciales fomenta la monocultura comercial donde predominan las grandes cadenas, y los pequeños comercios se ven afectados al competir en desigualdad de condiciones, solicitamos su apoyo al punto 3: *“El Parlament de las Illes Balears insta el Govern a rebutjar la construcció de nous centres comercials”*.

Como han podido comprobar y recordar la apuesta del gobierno progresista fue clara, estar al lado del pequeño comercio, que ahora el actual Govern balear, representado hoy aquí en el Grupo Parlamentario Popular, ¿apoyará al pequeño comercio o a las grandes superficies? Por cierto, cabe destacar que el mencionado acuerdo de 2016 fue fruto de la participación activa de las asociaciones del sector comercial y de los sindicatos, tras un cambio significativo, con la incorporación de los sindicatos a la Mesa, los agentes comerciales, algo esencial para equilibrar las relaciones de poder y mejorar el conocimiento de las necesidades de trabajadores y empresarios.

Desde el Grupo Socialista reiteramos que creemos que es fundamental trabajar para fortalecer y preservar el pequeño comercio, reconociendo su importancia en nuestra economía y en la convivencia local, y por ello pensamos que es importante hoy que se pueda aprobar esta proposición no de ley, que fomenta unas condiciones de equilibrio justo entre pequeños y grandes.

Aprovecho también para recordar que hace pocas semanas debatimos en esta cámara sobre la modificación de ley para desliberalizar los periodos de rebaja de los comercios para intentar fijarlo en dos, porque tanto liberalizar las rebajas como ampliar el número de festivos o ampliar el número de centros comerciales, son políticas que afectan al pequeño comercio en beneficio de las grandes corporaciones. Y -como les decía- en el posicionamiento en esta proposición no de ley cada grupo demostrará del lado de quién está, ¿pequeño comercio o grandes superficies?, ¿gran capital o pequeño empresario y trabajador de nuestro barrio?

Hoy necesitamos unirnos por un bien común: el de una comunidad autónoma, que es una comunidad de PYME. Tenemos la oportunidad de demostrar que estamos al lado del pequeño comercio y por eso debemos rechazar la ampliación de días festivos y la construcción de nuevos centros comerciales, dos cuestiones en las que las grandes cadenas

tienen la ventaja y los pequeños comerciantes sufren al no poder competir con ellas.

Es importante destacar que la propuesta también tiene en cuenta la sostenibilidad ambiental, los centros comerciales, situados generalmente en las afueras de las grandes ciudades, aumentan el tráfico, lo que contribuye a un aumento de la contaminación; este, que parece un asunto baladí, es una cuestión a tener en cuenta en unas islas pequeñas y frágiles como las nuestras, donde además la construcción de nuevos centros comerciales implicaría una mayor depredación del territorio.

Nuestra petición cuenta con un amplio apoyo social, comercial y empresarial. Por este motivo, pedimos a la cámara y a los diputados y diputadas que la apoyen.

Gracias, presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Ahora es el turno de los grupos que han presentado enmiendas. En primer lugar, el Grupo Mixto, que ha presentado las enmiendas RGE núm. [3872](#) y [3873/24](#). Sra. Gómez, tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. L'alternativa a l'actual model econòmic implica necessàriament enfortir el comerç. És molt important que la societat, però també el propi sector comercial, reconeguin la seva importància per al teixit urbà i també el seu paper central a les economies locals. La dinamització de la producció local, que troba sortida en el petit comerç i la circulació de la renda dins del territori són els puntals per contrarestar el model de les grans superfícies, les grans cadenes de franquícies i, més recentment també, el comerç electrònic globalitzat.

Aquest sector és un dels motors de l'economia balear amb més de 10.000 empreses i gairebé 65.000 treballadors i treballadores. El sector és el primer en ocupació no estacional, ha patit molt durant la pandèmia però la seva recuperació, tant l'any 22 com els següents anys ha estat forta i ha liderat durant la major part de les vendes i l'ocupació arreu de l'Estat. Malauradament, però, les vendes en línia dels grans operadors, la pressió dels preus del lloguer dels locals comercials i la manca, de vegades, de vocació, empenedoria o relleu generacional, han llastrat aquesta recuperació i en alguns casos han romput els projectes de continuïtat d'establiments ben arrelats.

La darrera legislatura, crec que puc defensar i presumir, s'ha defensat un model de proximitat i municipalista, posant en relleu el vessant, no només econòmic del sector, sinó també social i patrimonial. Es van llançar campanyes de bons comercials, de vals de descompte per afavorir aquest consum de proximitat i consum responsable, i també es va donar molta importància al que s'han anomenat establiments emblemàtics, on es van reconèixer i donar una protecció especial a més de

250 establiments. Es van donar ajuts directes i indirectes a més de 2.000 establiments per a la seva modernització, rehabilitació, “aparadorisme”, formació, etc. , però no podem aturar, ara ha agafat el relleu un altre govern, però està molt bé que es presentin propostes, perquè no es davalli el ritme, al contrari, per mantenir aquest impuls.

Nosaltres, per tant, donarem suport a aquesta proposta, sens dubte. I hi hem presentat dues esmenes perquè pensam que es poden fer més coses, són dues esmenes d'addició. Una d'elles és la mal anomenada taxa Amazon, i dic mal anomenada perquè ja hi ha resolucions judicials que, d'alguna manera, afavoriran que qui entri ara a repensar aquesta figura, que pensam que és realment interessant, perquè d'alguna manera el petit comerç no es vegi aclaparat per aquesta competència quasi impossible de neutralitzar de les grans superfícies; dic mal anomenada taxa Amazon perquè el que es pretenia amb els precedents que hi havia, especialment a Catalunya, era gravar la utilització de la via pública, i per açò es xerrava d'operadors postals, no? Curiosament, Amazon no és un operador postal, perquè el que fa és emmagatzemar, genera logística, empaqueta, però no reparteix, podríem dir que ja li va anar bé aquesta configuració que té d'externalització del repartiment, perquè és el que el va salvar de no veure's gravat per aquesta taxa Amazon, que sí, per exemple, correspondria a Correus Exprés, SEUR, a DHL, UPS, etc.

D'alguna manera aquestes taxes el que preteníem era tenir en compte tota la congestió urbana que suposa aquest repartiment continu de paqueteria. Nosaltres pensam que aquest tipus de taxes si són necessaris, però el que hem de fer és reformular-los de tal manera que aprofitem, per tant, les resolucions judicials que ja ens indiquin quin és el camí correcte i quin hem d'evitar perquè no hi hagi problemes de seguretat jurídica.

Hem presentat una segona esmena, també, perquè es continuï donant impuls a tot el que s'anomenen àrees d'impuls o d'interès comercial, i el que demanam és que des del Parlament balear s'insti els consells insulars a donar aquest impuls que permet implementar accions i mesures en benefici del petit comerç i del comerç de proximitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Por parte del Grupo Popular se ha presentado la enmienda [RGE núm. 3903/24](#). Sr. López, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. LÓPEZ I RAVANALS:

Gracias, presidente. Buenas tardes, señoras y señores diputados. Con esta PNL presentada, todo parece que el PSOE vuelve a demostrar que solo entiende de políticas restrictivas, intervencionistas y prohibitivas. Lo único que quieren es controlar cómo debe funcionar un comercio. Ahora pretenden actuar como salvadores, pero sí, siguiendo con su *modus operandi* intervencionista, ahora están en la oposición y tienen

que fingir que les importan las PYME, los autónomos y el comercio local. Pero la realidad es muy tozuda y ya no engañan a nadie.

En el Partido Popular creemos en la libertad del empresario para elegir. Nosotros proponemos medidas que de verdad impulsen, consoliden y fortalezcan el comercio de Baleares, medidas que llegan directamente a las empresas que deben competir en un mercado cada vez más complejo. El comercio necesita políticas que les permitan modernizarse, aliarse con las nuevas tecnologías y lograr posicionarse como elementos diferenciadores, y así atraer a nuevos clientes.

Por todo lo expuesto, tenemos muchas reservas con la proposición no de ley que nos traen hoy a este parlamento. Y por supuesto que el Partido Popular está del lado del comerciante que día a día se esfuerza para mantener su comercio abierto, ¡faltaría más!

En el punto 1 la clave no es si aumentamos o reducimos los días festivos, el debate debería ser si queremos mantenernos como hasta ahora o si queremos avanzar. Esto no es una decisión que competa únicamente y exclusivamente a los políticos, debemos contar con la opinión de nuestro tejido empresarial y debemos tomar el pulso al comercio de Baleares. Conviene destacar los avances que se han producido recientemente en ciertas regiones de España en materia de flexibilidad. Por aquí cuando hablamos de flexibilidad demonizamos que abrir más o menos puede crear problemas al pequeño comercio y tenemos demostrado en las regiones como Andalucía, como Murcia, como Valencia, que tanto por dar más días festivos y domingos para abrir como por disponer de zonas de gran afluencia turística, en los principales municipios lo que se ha logrado es incrementar el comercio e incrementar que estos sigan. Destacable también es -y lo pongo porque aquí he hablado de comunidades autónomas que sacaron una legislación en un momento dado que no gobernaba la derecha, gobernaba la izquierda-. pero quiero destacar el gran cambio que ha habido en una zona de gran afluencia turística de Barcelona. Por eso nosotros apostamos por la flexibilidad.

En cuanto al cumplimiento de lo que ustedes dicen de limitar, que no se amplíen las zonas de gran afluencia turística, nos sorprende de manera importante un hecho. Esto viene regulado en la Ley de comercio en el artículo 22, puntos 5 y 8, y es muy clara y concisa. En el punto 5 nos dice: “proximidad a las áreas portuarias donde operan cruceros turísticos y que registren una afluencia significativa de visitantes”, y el punto 8 nos habla de los municipios de menos de 200.000 habitantes en los que se hayan registrado más de un 1.000.000 de pernoctaciones o bien que tengan cerca un puerto que reciba cruceros y que, como mínimo, en el año anterior haya recibido 400.000 pasajeros. Claro, a nosotros nos cuesta mucho poder votar que sí a una opción suya, que viene registrada por ley. Por consiguiente, en este punto vamos a posicionarnos con un no.

Y luego hay un tema sobre el que creo que debemos reflexionar. Palma cuenta con una zona de gran afluencia turística, que esta zona de gran afluencia turística no contempla ni los nuevos comercios que salgan del paseo marítimo una vez que se peatonalice, ni los 40 comercios del Club de Mar. Claro,

nosotros creemos que es aplicar un rasero que no corresponde, que ya estás impidiendo a unos comercios poder optar a un reconocimiento de flexibilidad y no podemos apoyar esta opción.

Además, es más, en el Partido Popular, cuando hablamos de estas limitaciones, nos suena un poco al discurso ese de turismofobia, a ese discurso de no los turistas, no queremos tal, el turista está empeorando, y lo que sí tenemos muy claro es que debemos buscar un equilibrio ante el cuidado de nuestra tierra y la actividad económica, pero este equilibrio jamás lo vamos a conseguir prohibiendo.

Y en cuanto al tercer punto, construcción de nuevos centros comerciales, nosotros habíamos propuesto una enmienda, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando, por favor.

EL SR. LÓPEZ I RAVANALS:

..., no la hemos acordado y lo que no podemos apoyar es una opción en cuanto no tenemos ni clasificado qué es un centro comercial, qué es un centro comercial abierto, por eso lo que proponemos es trabajar en esta línea para, primero, hacer una clasificación y luego decidir que entra en cada grupo y cómo lo gestionamos.

Muchas gracias a todos. Buenas tardes.

EL SR. PRESIDENT:

Para fijar posiciones por el Grupo VOX, la Sra. Cañadas tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Esta propuesta no de ley que realizan es una petición clara de medidas contrarias al libre comercio y al desarrollo económico vinculado al turismo de nuestras islas. La limitación de los días festivos comerciales y el rechazo, tanto a la ampliación de las zonas de gran afluencia turística, como de la construcción de nuevos centros comerciales, derivará en una ruina para los ciudadanos de nuestras islas.

Recuerden que la libertad comercial da lugar a que todos puedan verse beneficiados económicamente del turismo que nutre nuestra economía, para todos los comercios, grandes y pequeños, no podemos poner barreras al campo, y debemos permitir todo tipo de negocio que suponga para nuestras islas el aumento de trabajo estable y no temporal. Si queremos cambiar nuestro modelo de turismo, tenemos que estar a la altura de ciudades cuyo turismo no es estacional.

Mientras en las mejores ciudades del mundo, que ya son referentes en libertad comercial, permiten que los comercios decidan libremente los días de apertura y cierre, ustedes se empeñan en obstaculizar el comercio al pormenor, limitando a los profesionales y comerciantes los días que pueden abrir sus establecimientos.

Su petición es contraria al principio de unidad de mercado, consagrado en el artículo 139 de la Constitución, y que expresamente impide adoptar medidas que, directa o indirectamente, obstaculicen el establecimiento de las personas, y el artículo 38 de la Constitución, que defiende el derecho de la libre iniciativa económica y la libertad de empresa.

Lo que no debemos hacer no es limitar, como tanto les gusta a ustedes, y no controlar zonas, horarios, dinero, movimientos, etc., sino adoptar, otorgar y realizar las medidas que sean necesarias para poder mejorar la vida del comercio local. Y ¿cómo? Pues, como dispone nuestro acuerdo PP-VOX, puntos 11 y 25, mediante el apoyo a las pequeñas y medianas empresas con ayudas, descuentos de consumo de proximidad, campañas de promoción del comercio local, dotando de fondos para la transformación, innovación y digitalización del sector de comercio, entre otras medidas.

Eso implica que debemos promover las mismas oportunidades al comercio de barrio, darles ayudas y potenciar su actividad porque son necesarios para la supervivencia de nuestros barrios. Los clientes del pequeño comercio, no solo los mismos, que los clientes del centro comercial, más bien quienes compran en los mercados y tiendas de barrio poco frecuentan las grandes superficies, por ello, el grande, el mediano y el pequeño comercio todos ellos son necesarios. No se puede despreciar una gran superficie, más cuando ofrecen una variedad de tiendas, oferta gastronómica y entretenimiento, que es necesaria en las islas.

El centro comercial urbano desarrolla un conjunto de acciones dirigidas, sobre todo, a la mejora de la competitividad de las empresas que forman parte del área, a la promoción y dinamización de la zona para atraer visitantes e inversiones, así como al desarrollo de un espacio urbano de calidad, promoviendo actuaciones de mejora, tanto en el espacio público como en las viviendas y locales.

Los servicios que ofrecen los centros comerciales, tanto al aire libre como cubiertos, son muchas veces la solución de muchas familias para pasar un día completo, ello, junto a las ofertas, descuentos, seguridad y entretenimiento, hace que sean atractivos para determinado público y para el turismo de invierno, en ocasiones. Además, la localización de dichos centros, la zona donde se ubican, hace recuperar barrios degradados.

A ver si pueden estar en silencio, que es muy desagradable estar aquí en la tribuna escuchando el eco de la izquierda, siempre interrumpiendo, por favor. ¡Muchas gracias!

Los centros comerciales urbanos generan riqueza y empleo porque dónde se instalan se localizan a su alrededor gran cantidad de empresas y comercios, aumentándose así los beneficios de los ya instalados en el mismo área, son generadores de actividad, ya que atraen a miles de visitantes y compradores, impulsan la rehabilitación de los cascos urbanos y la atracción de nuevos inversores. Ni qué decir de la cantidad de empleos directos e indirectos que genera un centro comercial, que no podemos obviar ni criticar, y sobre todo en una isla donde la estacionalidad es una lacra económica.

Por ello, siempre y cuando se cumpla con la normativa establecida, nada impide el rechazo a construir nuevos centros comerciales que proporcionan nuevos empleos a los ciudadanos. Ello no implica dejar de lado al pequeño comercio, ya que se deben seguir promoviendo las medidas necesarias para su desarrollo económico, pero el camino no es la limitación ni la prohibición.

Por último, y no menos importante, en referencia a la enmienda de la tasa Amazon, expresamente debo manifestar nuestro rechazo a su implantación. Poco han aprendido ustedes del Gobierno de Colau que, tras presumir de ser pioneros en España por aprobar un tributo para gravar el reparto del comercio *on line*, ha resultado ser un fracaso; una tasa pensada para las grandes plataformas de paquetería, con el objeto de compensar el impacto de los repartos del *eCommerce* y el trasiego de furgonetas, todo dentro de su destructiva Agenda 2030.

Pero es que, además, es un tributo que discrimina de forma injustificada entre los competidores, ya que grava a los operadores postales y exime a otras empresas de transportes, y a aquellos comercios que disponen de sus flotas de reparto. Es evidente que la puesta en marcha de esta iniciativa, claramente recaudatoria, no es la solución para poner orden en el reparto urbano de mercancías, que se ha disparado al calor del fuerte aumento del *eCommerce*,...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, por favor.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

... que parece no tener techo; incorporar nuevos costes a los operadores postales que ya pagan religiosamente los impuestos que establece la ley, no solo lastra la competitividad de las empresas, sino que dispara los precios a los consumidores, y eso solo se puede conseguir desde el diálogo entre las administraciones públicas y los operadores que son los primeros en apostar por utilizar las herramientas a su alcance para avanzar en sostenibilidad.

Gracias, presidente.

(*Algun aplaudiment*)

EL SR. PRESIDENT:

Por el Grupo MÉS per Mallorca, Sr. Rosa, tiene la palabra.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltíssimes gràcies, Sr. President. I moltíssimes gràcies, Sr. Guerrero, per dur-nos aquesta proposició no de llei.

Certament, el petit comerç viu una situació límit i viu no només el canvi dels temps, sinó perquè duim dècades promovent grans centres comercials i hipermercats a l'entrada de cada un dels pobles de l'illa de Mallorca.

Després d'això va venir la liberalització dels horaris, dels períodes de rebaixes i fins i tot dels dies festius. I no se'n amaguen, des del Partit Popular, quan plantegen que això ja els va bé, que ja els va bé, fins i tot és habitual veure la presidenta del Govern de les Illes Balears visitant centres comercials a la seva agenda, com a presidenta; rebent els representants de grans distribuïdors; i a mi m'agradaria veure que, quan parla el Sr. López, que els interessin tots els comerciants, també veure aquest afany de visitar el petit comerç.

El que passa és que, després de visitar grans centres comercials, com bé diu la Sra. Cañadas, *no se pueden poner puertas a "Alcampo"*, surt el director general de Comerç i diu que volen aixecar el nombre de festius que puguin obrir els comerços. I jo crec que en aquest debat hem de parlar clar, per què no parlem de què pugui obrir el botiguer de la cantonada, parlem de si el Mercadona pot obrir els diumenges o no, parlem de si l'Eroski pot obrir els diumenges o no, parlem de si el Corte Inglés pot obrir els diumenges o no, és d'això del que parlem, parlem exclusivament d'això.

I, per tant, a mi em fa gràcia el plantejament que fa el Sr. López, perquè diu "és que no sabem quina és la definició de centre comercial". Jo li agraeisc que hagi llegit l'article 22 de la Llei de comerç de les Illes Balears, una llei, per cert, aprovada pel Partit Popular; m'hagués agradat que es quedàs amb l'article 16, que és el que defineix els centres comercials, ho dic més que res perquè seria bo, perquè hi ha una definició a la llei i, per tant, vostès volen aprovar el punt 3, si els interessa. Una altra cosa és que no els interessi i que, per tant, que ja us vagi bé el model de comerç de grans centres comercials i de grans franquícies, perquè plantejar que ens agraden tots els comerços és fal·laç, és fal·laç, perquè planteja com si hi hagués una igualtat, com si el comerç de proximitat i la gran superfície, o les grans franquícies, estiguessin en peu d'igualtat. Perquè això és mentida, és mentida!

Si volen obrir el diumenge, qui farà les hores al petit comerç? Quants treballadors té un petit comerç? Una botiga que tenguí tres treballadors, obrir més dies què vol dir? Sacrificar hores de descans. Ara, just ara, fa mitja hora han aprovat una moció sobre conciliació, s'han omplert la boca de la importància de la conciliació, quina conciliació té un botiguer? Quina conciliació, Sr. López, o és que el botiguer no pot descansar?

(*Alguns aplaudiments*)

O és que l'única manera de descansar és renunciar a les vendes? Perquè ja li dic jo que el Corte Inglés obrirà els diumenges, ja li dic jo. I vostè això ho sap, perquè no és una persona beneïta, això ho sap, i ho sap perfectament, i ja li va bé. I ja li va bé, perquè, bé, en el fons han de dir que estan amb tots, però en el fons les seves polítiques són: estam amb els grossos.

I nosaltres, com a MÉS per Mallorca, per aquí doncs ho tenim clar, tenim clar que el petit comerç és el que fa de Mallorca l'illa que és, i que sense petit comerç no tendrem ciutats ni pobles, i que sense petit comerç no tendríem gent que faci feina dotze mesos a l'any, perquè el petit comerç contracta

els seus treballadors dotze mesos a l'any i perquè sense petit comerç no tendrem la característica que ens fa nosaltres. I, a més a més, el petit comerç, que paga els seus impostos aquí, ja m'agradaria saber quantes de les grans cadenes i de les franquícies que operen a les nostres illes i que volen obrir el diumenge, paguen impostos aquí. Ja li dic jo que la majoria no ho fan. Per tant, clar, amb qui estam i banda de qui estam.

I, clar, quan ve el Sr. López i diu: no és que, clar, no podem limitar el tema de les zones de gran afluència turística, perquè ve definit a la llei. Clar, vostè, jo no sé si només ha mirat la llei o també ha mirat les resolucions de concessions de zones de gran afluència turística. Li ho dic perquè a Mallorca, només a Mallorca, hi ha trenta municipis que tenen la consideració de zona de gran afluència turística. Jo n'hi dic un parell, no sé si els coneix, però el convid que els revisi: Búger és una zona de gran afluència turística?, Vilafranca és una zona de gran afluència turística?, Marratxí és una zona de gran afluència turística? Perdoni'm, però jo no sé si mai han anat turistes al Pla de Na Tesa, però bé, potser hi podríem obrir una oficina d'informació turística.

Jo, per tot això i per allò exposat, crec que és important que sapiguem de què parlam, i parlam de posar en peu d'igualtat els petits amb els grossos ...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando, por favor ...

EL SR. ROSA I GASPAR:

Vaig acabant, Sr. President. ... de defensar els petits, perquè són els que ens fan així com són i són els que creen llocs de feina i paguen impostos en aquest país. Per tant, si vostès s'oposen a aquesta proposició no de llei, sabrem i tendrem molt clar de banda de qui estan.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Guerrero, tiene la palabra.

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Gracias, presidente. Sr. López, ¿sabe lo que será intervenir?, intervenir será ampliar los festivos; intervenir será permitir nuevos centros comerciales. Sr. López, de su intervención casi podemos presumir que tienen intención de cambiar la ley para permitir ampliar las zonas de gran afluencia.

Ustedes y el PP, a través de la conselleria y el conseller Sáenz de San Pedro, nos han presentado una enmienda al punto 3, y nosotros le hemos dicho que la aceptábamos si añadíamos "i rebutjar qualsevol ampliació de les existents", es decir, mantener el sentido de su enmienda, simplemente ampliando "i rebutjar qualsevol ampliació de les existents". Y ustedes se han negado, han rechazado esta opción. Entonces, su negativa es un

pronunciamento claro del conseller Sáenz de Sam Pedro y del Gobierno Armengol a favor de la ampliación de un posible centro comercial, de Alcampo, en Marratxí, que pretende duplicar su superficie alterando el equilibrio comercial de la isla. Por primera vez en ocho años permitirán que un establecimiento duplique su superficie con las repercusiones negativas que tendrá en los comercios del pueblo y en la vida socioeconómica del mismo.

Con nosotros en cambio, en ocho años no hubo ni una macrosuperficie nueva...

(Alguns aplaudiments)

... tampoco el megaproyecto de Ses Fontanelles, y ahora, en ocho meses, ya tenemos la primera vuestra con el voto del señor Suárez San Pedro, que también es diputado, y la presidenta Prohens, se demuestra que mintieron a las asociaciones del pequeño y mediano comercio, no las defienden; se posicionan contra de ellas.

(Alguns aplaudiments)

Hoy con su voto a esta proposición están dando la espalda al pequeño comercio, están situándose en contra de las PYME de las Islas Baleares. No se dan cuenta de que sus acciones, sus votos y sus políticas, señores, tienen consecuencias.

Señores del PP, los pequeños comercios son la vida de los pueblos, además de proporcionar productos y servicios, son lugares de encuentro e intercambio social, fomentan espíritu de vecindad, promueven las conexiones personales y contribuyen a construir redes de apoyo local. Cuando los barrios están llenos de pequeñas tiendas, las personas se conocen, se saludan, se apoyan mutuamente, creando ambiente más humano, cercano y acogedor de todos los vecinos, creas barrios y generas vecindad.

En contraste, su apuesta prioriza el apoyo de los centros comerciales, erosiona la comunidad, sustituyendo la interacción humana, esas relaciones sociales por la impersonalidad de las grandes superficies. Por tanto, la implicación del Parlamento y el voto de hoy con los diputados es una cuestión vital. Así pues, nuestra propuesta de delimitación de los días festivos de apertura comercial, así como el rechazo de la construcción de nuevos centros comerciales y la ampliación de nuevas zonas turísticas representa una mirada larga, una decisión valiente en favor de la preservación de nuestra identidad social y económica; una propuesta que refleja un largo plazo que prioriza el modelo socioeconómico y de proximidad cada vez más sostenible económica y socialmente.

Por lo tanto, la PNL que se presenta va más allá de regulaciones comerciales, es una declaración de principios, y ustedes están dando la espalda al pequeño comercio, señores del Partido Popular.

Pel que fa a les esmenes de la Sra. Gómez del Grup Podem, les acceptarem ja que van en concordança amb l'objecte de la PNL.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien, se rechaza entonces la enmienda del Grupo Popular y se aceptan las dos de Podemos. ¿Se puede proceder a la votación conjunta?

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Sr. Presidente, nosotros pedimos votación separada.

EL SR. PRESIDENT:

¿De todos los puntos?

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Los dos primeros se pueden votar conjuntamente y los demás, separados.

EL SR. PRESIDENT:

¿Va bien? Pues vamos a votar los puntos 1 i 2. Votamos.

24 a favor, 33 en contra.

Votamos el punto 3 con la redacció original. Votamos.

24 a favor, 7 en contra, 26 abstenciones.

Votamos el nuevo punto introducido por la enmienda RGE núm. 3874/24, de Podemos. Votamos.

25 a favor, 32 en contra.

Y, finalmente, el nuevo punto de la enmienda RGE núm. 3873/24, de Podemos. Votamos.

57 a favor.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 3632/24, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa al desplaçament dels aficionats del RCD Mallorca a la final de Sevilla.

Pasamos a la siguiente PNL, RGE núm. 3632/24, del Grupo Popular, sobre desplazamiento de aficionados del Mallorca a la final de Sevilla. Tiene la palabra el Sr. Sgreras.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Moltes gràcies, president. Bon dia, diputades i diputats. Viure a unes illes units per la mar, o igualment separats per la mar -això ja cadascú així com ho vulgui veure-, entre nosaltres, les illes o entre les illes i la península, és un privilegi, és una sort, un privilegi que tenim els ciutadans de les Illes Balears, però com que no hi ha res perfecte, com que tot és millorable, tot té els seus inconvenients, fins i tot aquest privilegi de viure a unes illes té inconvenients greus, entre d'altres, problemes

derivats de la insularitat com el transport, com les connexions entre nosaltres o entre nosaltres i la península, que són més dificultoses i també més costoses. Per pal·liar-ho, encara que només sigui una mica, tenim el descompte de resident, que -també ho vull dir- no és perfecte.

Aquests dies ens tornam trobar de nassos amb aqueixa problemàtica de la insularitat. Tenim un dels clubs més importants de les Illes Balears, el Mallorca, que ha aconseguit una fita històrica, que 21 anys després s'ha tornat classificar per a la final de la Copa del Rei, que serà dia 6 d'abril a Sevilla, contra l'Atlètic de Bilbao, i a la qual, evidentment, els aficionats del Mallorca i que són ciutadans de les Illes Balears ja han expressat massivament la seva voluntat d'assistir-hi, d'anar a donar suport al Mallorca. Més de 2.000 aficionats volen anar a veure aqueixa final entre el Mallorca i l'Atlètic de Bilbao, a Sevilla.

Això ha tornat fer-nos veure aquest problema que tenim d'insularitat. En aquest cas, no és suficient el transport regular de què disposam a les Illes Balears i per poder satisfer la demanda de tants d'aficionats, serà necessari també acudir a vols, a transport xàrter. Què passa aquí? Que els vols regulars estan bonificats amb aquest 75% de descompte, però els xàrters, amb la normativa actual, no hi estan. Per tant, ja es produirà una diferència entre aquells aficionats mallorquinistes que hagin tengut la sort de poder arribar a un vol regular i aquells aficionats que hauran d'acudir al transport xàrter no podran disposar d'aquest 75% de descompte.

Per intentar resoldre aquest problema la presidenta, Prohens, ja va escriure una carta al ministre, el Sr. Puente, a veure si es podia trobar excepcionalment una solució a aquest problema. El Partit Popular, la setmana passada, dimecres, va registrar aquesta iniciativa al Parlament, perquè tampoc no anam sobrats de temps, l'esdeveniment és dia 6 d'abril, per veure si aqueixa proposta podria sortir per part de tots els grups polítics, per a entre tots poder donar força a aquesta proposta, perquè no fos una proposta únicament d'un grup polític.

I jo tan sols vull anomenar el grup polític que l'ha duta a terme, perquè volem que hi capiguem tots. Per tant, és això el que venim a proposar avui aquí, a veure si, excepcionalment, a tots els aficionats que es desplaçin dia 6 d'abril a veure aquesta fita històrica, aqueixa final de Copa del Rei, poden gaudir d'aquesta bonificació del 75% de descompte.

Nosaltres estenem la mà a tots els partits, bonament, amb la millor de les intencions, perquè tots vulguem i puguem materialitzar aqueixa proposta per unanimitat i facem força tots davant qui és l'autoritat competent, qui té els marges per fer que es pugui acomplir això, que, en aquest cas és el Ministeri de Transports, el Sr. Puente.

Ho dic, estenc la mà de la millor manera possible, obert fins i tot, perquè he parlat amb els portaveus dels diferents grups parlamentaris, perquè, si encara no estau d'acord i durant el transcurs del que queda de debat, puguem intentar arribar a un acord d'una redacció, la redacció que entre tots puguem trobar millor, perquè els aficionats no tinguin aqueixes diferències, fins i tot entre ells, dia 6 d'abril, a l'hora d'anar a veure aqueixa final de la Copa del Rei de futbol.

Fins i tot puc plantejar si aqueixa excepcionalitat la podríem obrir, per tant, amb l'objectiu de poder votar tots a favor, que no només fos un cas en concret per a aquest esdeveniment concret futbolístic, si no que si vostès troben que poden haver-hi més esdeveniments, doncs ja quedí oberta a partir d'aqueixa iniciativa que presentam avui.

L'única voluntat que tenim nosaltres és que això avui pugui sortir per unanimitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Guerrero, tiene la palabra.

EL SR. GUERRERO I MORENO:

Gracias, presidente. *Primer de tot, vull desitjar al Mallorca, en el meu nom i en el del grup parlamentari, tota la sort del món a la pròxima final de Copa del Rei.*

(Alguns aplaudiments)

Segurament la majoria dels aquí presents desitjam que el Mallorca guanyi la final de Copa del Rei, però, com que això és futbol, no tenim per què coincidir-hi tots.

Como ya sabrán, al Mallorca le han tocado 20.000 entradas para la final de Copa que se celebrará en Sevilla, y para la logística insular, como bien decía el Sr. Sagreras, esto representa un esfuerzo extra el club y aficionados.

És per això que volem deixar clar que som conscients d'aquest esforç i volem expressar el nostre respecte i admiració cap als aficionats que es desplaçaran a Sevilla, a gaudir d'una nit màgica, es guanyi o es perdi, aficionats i club ja han guanyat.

Parlant ja directament de la proposició no de llei, quan vaig veure que la presidenta Prohens feia una piulada i anunciava que havia enviat una carta al ministre Puente on demanava que se subvencioni els viatges dels aficionats del Mallorca a la final de la Copa del Rei, vaig veure com de centrat està el Govern en resoldre els problemes reals de la ciutadania. Però quan vaig saber que el Partit Popular enregistra una PNL demanant-ho, estava clar que es tractava d'un exercici de populisme de manual de manual de populisme.

Porque, como todos ustedes saben, la bonificación por parte del Estado del 75% del precio del billete a la península está fijada en el Régimen Especial de las Islas Baleares, lo que significa que para conseguir lo que piden al ministro habría que modificar una norma que tiene rango de ley, es decir, ni con toda la voluntad del mundo el Sr. Puente podría hacer en dos semanas lo que le piden, porque ni depende de él.

Además, ustedes exigen tener en cuenta la sensibilidad del evento para justificar su petición al ministro, la cual, lo siento,

pero no se justifica por un partido de fútbol, por mucha final sea. El fútbol es un bonito placer, pero no una excepcionalidad causa de fuerza mayor, y esto se lo dice una persona muy futbolera, no sé si habrá alguien más futbolero que yo en esta Cámara, que podría ver un partido del Yokohama Marinos contra el Vissel Kobe de la segunda división japonesa y estaría encantadísimo.

Pero esto no va de fútbol; esto va de dinero público, va del respeto a las instituciones, va de gestionar el dinero público con diligencia. Por cierto, una vez más ustedes, además, piden que ese dinero público lo pague el Gobierno de España, donde no gobiernan, de tal forma que si no le hacen caso, le podrán echar la culpa a los otros. Una vez más, populismo de manual.

La bonificación por parte del 75% del precio de billetes a la península no es un descuento, no es una rebaja, es un derecho de los ciudadanos de las Islas Baleares, y ustedes ahora frivolizan con esta propuesta, dando argumentos para que se denigre nuestro derecho. Ustedes, que tienen una ideología tan amplia, que son liberales o proteccionistas a conveniencia, ustedes, que preconizan la libertad de mercado y la ley de la oferta y la demanda, como decía antes la que nos ha precedido, ahora pretenden que el Estado subvencione la asistencia a un partido de fútbol. Ustedes que, ante el drama de la vivienda que hay en Baleares; dicen: no a intervenir el mercado; ahora piden intervenirlo para financiar vuelos privados de placer a un partido de fútbol.

(Alguns aplaudiments)

Entiendan que les afeemos su incoherencia, su oportunismo y su demagogia, Sr. Sagreras.

Señores y señoras del PP, ¿no se dan cuenta del precedente que están creando? Les voy a poner un ejemplo calcado al que están pidiendo, hace solo dos meses, el Avarca Menorca de voleibol jugó también en Sevilla la final de la Copa de la Reina, ¿por qué no pidieron para aquel caso?

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Quines diferències hi ha en aquests dos esdeveniments?
Básicamente...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., básicamente la isla y el número potencial de votantes, no hay más diferencias.

(Alguns aplaudiments)

¿Por qué no pidieron para los miles de desplazados ibicencos de la UD Ibiza, cuándo jugó su ascenso a segunda división, en Extremadura?

O, por cierto, el próximo 16 de mayo, Antònia Font dará un concierto en Cataluña, ¿pedirán también financiar los vuelos chárter para los aficionados que lo soliciten?

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

No nos encontrarán en su demagogia y populismo, por esto nosotros ni lo pedimos, ni lo pediremos, están jugando con la ilusión de una afición que no merece ser utilizada.

Por cierto, supongo que los diputados populares no son conscientes de los agravios que ha provocado para muchos ibicencos, seguramente, formenterenses y menorquines, la reorganización de plazas en los barcos de Balearia, se han cancelado billetes a la península comprados meses antes, de hecho, conozco casos que iban a competir en una carrera en Valencia, y ya no podrán participar. No es que las compañías hayan congelado plazas disponibles para asignárselas a los aficionados mallorquinistas, es que se han cancelado billetes comprados dos meses antes, sin tener en cuenta la posible importancia del desplazamiento del viajero. Esto me parece gravísimo y no hemos visto a nadie pedir disculpas por ello.

Así que seguramente haya ciudadanos de las Baleares a los que les han robado su billete a la península, que no deben estar demasiado entusiasmados con la final de copa, como para decir encima ahora que pidan subvencionar el viaje para los que son beneficiarios de dicho robo. Dicho sea de paso, ellos no tienen culpa ninguna, pero tampoco he escuchado a nadie disculparse por ellos.

De nuevo esto no va de fútbol, va de populismo, va de demagogia, va de rascar votos, y de paso enfrentarse al Gobierno de España donde no gobiernan.

I respecte del sentit del vot, ens abstindrem, no participarem d'aquest xou.

Senyores i senyors del PP, saben què és el que demanen i què els fa falta als mallorquins per desplaçar-se a veure jugar el Mallorca?, el tren de Llevant.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Verdú, tiene la palabra.

LA SRA. VERDÚ I TORRES:

Gracias, presidente. Sr. Guerrero, -no ens agrada- al llarg de la seva història, el Reial Club Esportiu Mallorca ha disputat tres finals de la Copa del Rei, la primera va ser el 1991, que va acabar perdent contra l'Atlètic de Madrid, i tornaria estar a prop d'aconseguir el títol el 1998, quan va caure contra el Futbol Club Barcelona en els penals, llàstima! La darrera va ser el 2003, quan va aconseguir el títol davant el Recreatiu d'Huelva.

Per això, i per als nostres ciutadans aficionats la final de la Copa del Rei, un partit que disputarà el Mallorca i l'Atlètic el proper dia 6 d'abril és un esdeveniment excepcional. Tots sabem de la limitació de les nostres illes quant al transport aeri i marítim, conseqüència de la característica de la insularitat. Com a reflex d'això, en aquest cas, la insularitat i les seves limitacions han fet que els serveis de transport regular siguin insuficients per al desplaçament dels nostres ciutadans en

aquest gran esdeveniment, i, en conseqüència, els aficionats han hagut de cercar altres alternatives per poder ser presents a la celebració d'aquest partit. Tal és la situació que els bitllets de vols xàrter, els vols directes Palma-Sevilla tenen un cost d'entre 200 i 590 euros, mentre que els vols Palma-Madrid tenen un cost de 260 euros aproximadament, al que li hem d'afegir la connexió en altres formes de transport, és a dir, un altre vol, cotxe, autocar o tren per continuar el trajecte i arribar a Sevilla per poder veure el partit. Per cert, el tren de Llevant seria un poc difícil d'agafar per anar a Sevilla, però bé ...

(Rialles i remor de veus)

Per això, els nostres ciutadans de Balears pateixen el gran desavantatge de residir a l'illa, ja que, a diferència dels residents de la península, el simple fet de veure un partit de futbol acaba sent una odissea. El cost, el trasllat i el temps per veure el seu equip de futbol jugar una gran final és elevat si comparem els residents de les Illes amb els residents de la península. I per això estam a favor d'instar el Ministeri de Transport i Mobilitat Sostenible a ampliar, de forma excepcional -perquè l'ocasió sí que ho mereix- la bonificació del 75% en tarifes de serveis xàrters o discrecional de transport aeri o marítim per a residents de les Illes, amb motiu de l'assistència a la final de la Copa del Rei.

Amb això es remarca la necessitat d'implementar i fomentar mesures que compensin els efectes negatius de la insularitat. Amb això es garanteix el compliment del mandat constitucional de l'article 14, de garantir la igualtat de tots els espanyols. Per això, donar suport a aquesta petició és una passa més per reivindicar la compensació insular que els nostres ciutadans mereixen, tal com estableix el nostre acord PP-VOX en el punt número 10, reclamarem la compensació dels desavantatges que implica la insularitat per als ciutadans i les empreses de les Illes Balears.

I, Sr. Sagreras, com diu l'himne del Mallorca "*rojo y negro hasta que me muera*". I visca el Mallorca!

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Ramon, tiene la palabra.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, president. Diputats, diputades, bon dia, Els que em coneixen saben que sóc una apassionada de l'esport, he estat jugadora de bàsquet, he estat sòcia del Mallorca, he estat sòcia de l'Atlètic Balears, i ara evidentment, ho sóc de l'Esporles; i quan era petita no entenia molt bé perquè les meves amigues no sabien l'himne del Barça, i per això mateix els l'ensenyava. I si hagués de triar dues coses del que ens regala l'esport i m'atreuen, és la il·lusió i l'entusiasme de compartir les victòries, però també les derrotes. I, malauradament, vivim a un món on el sistema s'aprofita d'aquests sentiments i expressions, un sistema que aprofita qualsevol circumstància de la vida, perquè sempre siguin els mateixos que en surtin beneficiats i

victoriosos, un sistema fet pels poderosos rics i especuladors, un sistema que sempre minva les vivències, els projectes i els propòsits de les persones.

Quanta il·lusió hi pot haver a una família mallorquinista de tota la vida que després d'esperar molts d'anys, torna a arribar a una final. Però, sorpresa!, companyies aèries, grans cadenes hoteleres i grans tenidors aprofiten l'avinentsa per pujar estrepitosament els preus fins arribar al punt que 3.000 euros no basten per anar a Sevilla, 3.000 euros i veure un partit de futbol, surt més a compte en aquests moments fer un Palma-Itàlia-Canàries-Sevilla que un vol directe Palma-Sevilla.

Quanta il·lusió hi pot haver de viure el dia a dia, tenir la feina que vols, però no poder arribar a finals de mes i patir la cistella de compra més alta de tot l'Estat, mentre l'amo de Mercadona augmenta un 40% els seus beneficis a costa dels seus consumidors, i els aliments han augmentat el seu cost un 7,5%.

Quanta quan il·lusió hi pot haver per a una persona que va començar un projecte de vida, però ha de dedicar el 99% del seu salari a pagar un habitatge mentre especuladors, grans tenidors i un mercat descontrolat segueixen orquestrant un ofegament a les persones que vivim a la comunitat autònoma més cara de l'Estat.

Sempre guanyen els mateixos, i sempre perdem els mateixos. La insularitat ens ofega i ens ofega sempre, no en moments determinat, quan ens convé quedar bé. I dic quedar bé perquè és el que persegueix aquesta PNL del Partit Popular, aprofitar el moment, la il·lusió, les ganes i l'entusiasme del mallorquinisme per esdevenir els salvadors, Senyors i senyores del Partit Popular, saben perfectament que és oportunisme. Saben perfectament que no es pot, de manera excepcional, bonificar les tarifes dels xàrters. I saben perfectament que fan aquesta petició a un ministre que no és del seu partit, per poder dir que s'han negat i repartir culpes.

Per modificar i perquè els xàrters puguin tenir el 75% de descompte de resident, s'ha de modificar una norma amb rang de llei. Això és posar un pegat i fer populisme, i ho saben. I si apliquessin la bonificació del 75%, tendríem segur que els vols no pujarien?, haurien de dir a les companyies que facin un preu?, però no, és que l'intervencionisme és només de l'esquerra.

Anem a l'arrel del problema i aquesta és la insularitat i l'especulació, una insularitat que ens obliga a ser persones de segona en comparació amb la resta de la península i altres territoris no peninsulars. I la setmana passada el meu company Lluís feia la comparació del que ens costen els productes aquí i el que costen a altres indrets de l'Estat i a altres territoris no peninsulars i no les repetiré.

A MÉS per Mallorca no ens oposarem a mesures que tinguin en compte el factor d'insularitat, de sobres és coneguda la nostra insistència a aconseguir que al nostre país no s'hi visqui pitjor per mor de ser una illa. Tampoc no ens oposarem a mesures que intervenguin el mercat per posar fre als beneficis i a l'especulació d'uns pocs a costa de la majoria. Ara bé, MÉS

per Mallorca no pot votar a favor d'una mesura de populisme en aquests moments, i oportunista.

Sr. Sagreras, senyors i senyores del Partit Popular, els estenem la mà, això sí, per treballar i que duguin una proposició de llei al Congrés per incloure tots els xàrters dins el 75% de descompte de residents, i nosaltres sí que hi serem, siguin valents, intervenguin tot el que suposi anar en contra de la gent d'aquestes illes, en favor dels que sempre hi surten guanyant.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Altra vegada ..., bé, seré molt directe i molt clar: nosaltres votarem en contra d'aquesta proposició no de llei per diversos motius.

Primer, perquè és de compliment impossible, ja ho han explicat alguns altres portaveus, no? El ministre, el ministeri no pot ampliar de manera excepcional una modificació, no es pot fer això, no és un rei mag, el ministre no és un rei mag, és un ministre que té un marge de maniobra que està reglat. Això està regulat a una llei i, per tant, si de cas, s'hauria de modificar la llei. Per tant, primer gran handicap per donar suport a aquesta proposició.

Després, evidentment, és profundament electoralista. Em sap molt greu que no hagin portat les penyes del Mallorca, perquè els ho podria explicar a la cara, m'hagués encantat dirlos-ho ...

(Alguns aplaudiments)

... m'hagués encantat, miri, tal vegada ens estan mirant per YouTube, els han enganyat. Aquesta proposició és electoralista i enganyosa -que no sempre va unit, però gairebé sempre-, electoralista i enganyosa. I això es veu perfectament perquè fa tàndem amb la carta que la presidenta va enviar al ministre que, evidentment, està dirigida que els soferts *suporters* del Mallorca pensin que la Sra. Prohens, vostès estan fent alguna cosa perquè el bitllet els surti més bé de preu i, de passada, si no els surt més bé de preu, poder donar la culpa a algú; i aquest algú és el Sr. Puente, que és un dels seus ... tòtems per ... bé, quan no es posen amb el president del Govern, és un bon suplent, és el Sr. Puente. Per tant, electoralista i enganyosa.

Després també perquè -escoltin- això és profundament intervencionista; la presidenta sempre diu, bé m'ho va dir fa un parell de setmanes, "som una ferma defensora del lliure mercat", i després, a més a més, vostès tenen la ... desvergonya -no ho dic com a substantiu- de dir que l'esquerra -fixi-s'hi, això ha sortit avui a la sessió de control- l'esquerra són els que diuen que "*el dinero público no es de nadie*"; això li pregunto a vostè, Sra. Verdú, vostè sí que pensa que "*el dinero público*

no es de nadie”, perquè ens diu amb tota la “patxorra” -si m’ho permet dir així- que val 500 euros, el bitllet del xàrter 500 euros, ah!, i això què vol dir, que l'Estat ha de pagar 375 euros? Vostè ho explica amb tota naturalitat, val 500 euros, home!, idò si el 75% l'ha de pagar l'Estat, estam dient que l'Estat ha de subvencionar amb 375 euros tota aquella persona que bonament vulgui anar a la final de la Copa del Rei. Això sí que és pensar que *el dinero público no es de nadie*, o és que els pagarà vostè aquests 375 euros? Ah, és clar, doncs, això surt d'algun lloc...

(*Alguns aplaudiments*)

..., aquest descompte de resident surt d'algun lloc.

Si el lliure mercat, al qual la presidenta Prohens s'hi adhereix d'una forma tan entusiasta, és tan meravellós, com és que les companyies aèries no han posat més vols regulars, tenint en compte que hi havia tanta demanda?

(*Remor de veus*)

Perquè, és clar, si el mercat és tan perfecte, com és que no ha reaccionat davant d'aquesta allau de gent que vol anar a Sevilla, posant més i més avions? Doncs, potser el mercat no sempre funciona, no sempre dona resposta. I llavors, li demanem a l'Estat que subvencioni amb 375 euros tot aquell que vulgui anar a veure un partit de futbol.

Sincerament, tenim necessitats molt més importants que subvencionar els nostres conciudadans, fins i tot jo, que ens pot agradar el futbol i que voldríem anar a veure un partit de futbol.

I després, per últim, i quasi bé diria el més important, per què estam en contra d'aquesta proposició no de llei? Perquè és contraproduent, perquè és profundament contrària a l'interès general dels ciutadans de les Illes Balears. Miri, aquesta proposició no de llei és la segona amenaça més greu que jo he vist contra el descompte de resident en la història: la primera, el va protagonitzar un senyor que ara últimament tothom en parla, el Sr. Ábalos, el Sr. Ábalos, fa uns anys, va dir: “Escoltin, això del descompte de resident ho hem de mirar, no sigui que resulti que beneficiem els que menys ho necessiten”. Va dir això, literalment, i el Partit Popular va presentar una proposició no de llei per censurar el Sr. Ábalos, perquè s'havia atrevit a posar en dubte el descompte de resident!

I ara ens vénen aquí a frivolitzar amb el descompte de resident. El descompte de resident és una cosa que vam aconseguir posar a la Llei del Règim Especial de Balears, però que no està assegurada ni garantida i que a Madrid es veu amb moltes reserves, es veu amb moltes reserves, i per això els he posat l'exemple del Sr. Ábalos.

I vostès, permeti'm que els ho digui així, que sembla que amb això no tinguin res al cap, no se'ls ocorre res més que enviar-li una carta al ministre i fer una proposició no de llei per dir ¡*Viva la Pepa!* i que ens financiïn els desplaçaments a una final.

(*Alguns aplaudiments*)

Per tant, com que és l'amenaça, de les amenaces més greus que he vist perquè a Madrid es prenguin seriosament el descompte de resident, evidentment, votarem en contra, i tant de bo tots els partits de l'oposició hi votessin en contra, ja que perdrem una gran oportunitat que hi hagi una important oposició a aquesta mesura que se'ns proposa tan intervencionista.

A banda de..., i ara no em podré allargar més, dels problemes conceptuals que suposa aquesta PNL improvisada que ens han vingut a dur: per exemple, qui regularà el preu del xàrter? Perquè, és clar, estam dient que l'Estat pagui el 75%, i no sabem què val el xàrter!

Després, qui decidirà que és un motiu massiu de desplaçament, qui decidirà que és un motiu massiu de desplaçament? La Sra. Verdú ha dit “a qui justifica el desplaçament”. Qui ho decideix això?...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perquè tal vegada... -acab tot d'una, Sr. President-, tal vegada hi haurà un esdeveniment esportiu en el qual no participa cap equip de les Illes Balears que potser mobilitzi gent, igual hi ha molts mallorquins que volen anar a veure una final del Real Madrid, que també podria passar.

Per tant, vull dir, ja es veu que aquesta proposició no s'aguanta per enlloc i, per tots aquests motius, hi votarem en contra. Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sagreras, té la paraula.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Gràcies, president. Mirin que normalment va com a millor venir aquí i fer-me el dur i passam més gust tots, vostès també, i avui he fet un esforç gros per pujar aquí dalt, quasi quasi com un xotet de cordeta i intentar que tots ens hi sentíssim...

(*Remor de veus*)

..., intentar que tots ens hi sentíssim a gust, fins i tot he evitat anomenar que qui havia presentat aquesta iniciativa havia estat el Grup Parlamentari Popular, m'he aturat a dir el grup parlamentari, i les seves respostes, jo crec que no m'han escoltat, han estat dir que havia tengut una intervenció partidista, que havia vengut amb exigències al Govern de Madrid, quan, precisament, i perquè això pogués sortir endavant amb la màxima unanimitat possible, he intentat evitar tenir aquesta actitud.

Però és que vostès s'hi esforcen, si jo hagués volgut avui fer partidisme, hagués vengut i, parlant del descompte de residents,

hagués dit que el descompte de residents entre illes és del 2017, del Partit Popular, que el descompte de residents del 50% ja va ser del Partit Popular i que el descompte de resident pressupostat a l'any 2018 va ser del Partit Popular de Mariano Rajoy...

(Alguns aplaudiments)

I si avui hagués volgut fer partidisme, hagués vingut i hagués dit la veritat, i era que la Sra. Armengol, en aquells moments, parlava de fer una espècie de tarifa plana o que fins i tot el Sr. Ábalos -se'n recorden vostès del Sr. Ábalos-, fins i tot hagués vingut aquí a dir la veritat, i era que el Sr. Ábalos, quan va tenir el descompte de resident en els pressuposts fets pel Partit Popular, a l'any 2018, va estar a punt d'evitar que s'aplicàs, i que només va ser gràcies a la pressió del Partit Popular i de les Illes, que, al final, el Sr. Ábalos va aplicar el descompte del 75% de residents.

I, Sr. Guerrero, vostè m'ha vingut amb unes coses que jo crec que aquí no importa confrontar clubs esportius de Mallorca amb clubs esportius de Menorca i d'Eivissa, evidentment, nosaltres tendríem la mateixa proposta per a l'Avarca Menorca o per l'UD Eivissa, si no fos perquè en aquests desplaçaments que vostè ha explicat abastaven els vols regulars, si s'haguessin hagut de menester vols xàrters, el Partit Popular hagués estat el primer en total coherència amb les mateixes propostes.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I, per altra banda, Sr. Guerrero, sembla que vostè ens priva quan nosaltres fem una sèrie de propostes que vostè considera populistes, perquè tenen relació amb l'esport, quan crec que el fonament de l'esport també és una política i un objectiu que ha de tenir el Govern de qualsevol comunitat autònoma. Però, Sr. Guerrero, això no va en detriment que aquest govern no s'hagi centrat des del primer moment en coses que vostè diu que interessin als ciutadans de les Illes, perquè vostè ha semblat que nosaltres ens dedicàvem a demanar el descompte de resident i que deixàvem de banda tota la resta. I no, és que no ho podem fer, els que ens varen deixar tal quantitat de problemes, el Govern de la Sra. Armengol i del Partit Socialista, que des del primer moment la Sra. Prohens està arromangada, per exemple, en abaixar els impostos, ja hem eliminat l'impost de successions i donacions i l'impost de transmissions patrimonials...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Vostè considera, nosaltres si, l'habitatge un dels principals problemes? Jo li diré, ja hem fet un decret d'emergència d'habitatge. Saben què varen fer vostès quan governaven en relació amb l'habitatge? Varen ser la comunitat autònoma d'Espanya allà on els darrers vuit anys va pujar més el preu del lloguer i el preu de la compra de l'habitatge.

(Remor de veus)

Vostès consideren, per exemple, una prioritat i ens hem de derivar, perquè han insistit vostès en el debat del descompte de resident, la sanitat pública de les Illes Balears, a part de

comprar mascaretes *fake*? Idò, nosaltres ja hem pres mesures perquè els ciutadans de les Illes Balears tinguin els metges que necessiten. Vostè que és d'Eivissa, especialment el Servei Oncològic de l'illa d'Eivissa. O vostès consideren, per exemple, important també per als ciutadans de les Illes Balears la simplificació administrativa? Doncs ja hem començat a prendre mesures per intentar simplificar les passes que han de fer els ciutadans amb l'administració.

Però el que més m'ha sorprès de tot, i no m'abastará el temps, Sra. Ramon, vostè ha tengut una intervenció diferent del que acostuma a fer el Partit Socialista, és que, en lloc de defensar el descompte de resident dels ciutadans de les Illes Balears defensem o anem, crec que han dit, pel tren de Llevant. Idò no hi podem anar, Sr. Guerrero, pel tren de Llevant, perquè vostès, en vuit anys, no varen fer ni un pam del tren de Llevant, ni un pam...

(Alguns aplaudiments)

..., l'únic que varen ser capaços de fer va ser un petit *power point* en el 2015, quan venien les eleccions del 2015 i un *power point* un poc més gros en el 2023, quan venien les eleccions del 2023.

Vostè m'ha dut a derivar aquest debat del descompte de resident per anar a veure el Mallorca en aquestes coses. Però és que és necessari que els diguin les coses a la cara als diputats del Partit Socialista.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Dit això, sembla que la proposta sortirà endavant, si no han volgut votar a favor, almenys telefonin al Sr. Puente, si és que tenen bona relació amb ell, perquè els més de 20.000 aficionats mallorquinistes es mereixen estar amb igualtat de condicions per poder anar a Sevilla dia 6 d'abril, a aqueixa fita històrica que esperem que guanyi el Mallorca a l'Atlètic de Bilbao.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Bien, vamos a votar la proposición. Votamos.

32 votos a favor, 4 en contra, 19 abstenciones.

V. Proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre les contractacions públiques en temps de pandèmia de què s'hagi tengut notícia de presumptes irregularitats i malbaratament de recursos públics a qualsevol institució de la comunitat autònoma de les Illes Balears (Govern, consells insulars i sector públic instrumental) (Escrit RGE núm. 3014/24, dels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca i Mixt).

Pasamos al quinto punto del orden del día, que consiste en el debate y votación de la propuesta de creación de una comisión no permanente de investigación sobre las contrataciones públicas en tiempos de pandemia, propuesta por los Grupos MÉS per Mallorca y Mixto, escrito RGE núm. 3014/24. Tienen la palabra, en primer lugar, los autores de la iniciativa. Por MÉS per Mallorca, Sr. Apesteguia, tiene la palabra.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Aquest és un debat estrany, certament, i en som conscients. De fet, ja els ho vàrem dir la setmana passada, allò òptim, i podria dir que allò lògic, hauria estat debatre les dues propostes de comissió d'investigació sobre el mateix fet, si bé amb un abast diferent, a la mateixa sessió, però la Mesa va decidir posar la de VOX la setmana passada, i VOX va decidir vetar la possibilitat d'incorporar de forma extraordinària aquesta proposta a la mateixa sessió. I res a dir, és a dir, vàrem fer allò que varen considerar oportú atenent els seus interessos i amb el Reglament a la mà, però coincidiran, si més no, que això ens obliga a un debat, certament estrany en la seva dimensió.

I és un debat estrany, perquè el guió està més escrit del que solen estar els debats en aquest parlament. Primer, perquè els arguments que fan necessària una comissió d'investigació, que fan necessari investigar el frau de les mascaretes i els fets i les decisions anteriors i posteriors a la seva compra, ja varen ser exposats la setmana passada; i per part de MÉS, per Mallorca ja vàrem formular els principals dubtes que a dia d'avui mantenim en la seva totalitat i que vostès, a la sessió anterior, vàrem poder comprovar que eren múltiples i que eren profunds.

Segon, perquè el principal argument que vostès poden emprar avui -no em referesc només al grup de VOX, sinó també imagin al Partit Popular- per justificar un vot contrari a aquesta proposició de comissió és que ja n'hi ha una d'aprovada, tampoc no fa falta ser Ciceró per saber per on anirà Catilina.

I tercer, perquè la raó per la qual vàrem creure necessari proposar aquesta comissió d'investigació quan ja n'hi havia una altra de proposada, ja la vàrem explicar i, de fet, va justificar la nostra abstenció ara fa set dies i els ho tornam dir. Nosaltres ens vàrem abstenir perquè no ens podíem oposar a la creació d'una comissió d'investigació sobre uns fets de la magnitud i de la gravetat com els que estam tractant. Des del primer dia MÉS per Mallorca hem defensat que s'investiguin aquí, en aquest parlament, tots els dubtes que puguem tenir i que efectivament tenim, no només nosaltres, sinó tothom que ha vist durant setmanes un espectacle lamentable d'atacs creuats d'interès partidista, en lloc d'un exercici de responsabilitat, en un cas que mereix la màxima seriositat, no només perquè sigui un cas de preocupar en corrupció política i econòmica, sinó, com també hem explicat en múltiples ocasions, perquè és un exemple claríssim de la màxima corrupció moral.

En tot cas, i nosaltres intentam sempre se honestos, mai no ens vàrem plantejar donar suport a la proposta de VOX, ja els ho havíem avisat abans de la sessió, i també els vàrem explicar

per què. Primer perquè, en aquell cas, el grup proponent vol eliminar una eina de prevenció de la corrupció que nosaltres consideram necessària, com és l'Oficina anticorrupció. I això fa que tenim seriosos dubtes sobre les intencions que aquest grup pot tenir. Ja vàrem dir nosaltres que consideram que aquesta comissió que neixi, sigui quina sigui, no havia de néixer viciada pels interessos partidistes, i, precisament, aquesta discrepància sobre la lluita preventiva contra la corrupció fa que tenguem seriosos dubtes al respecte, com també ens fa tenir seriosos dubtes al respecte el vot que han tengut els grups que la setmana passada varen aprovar la comissió d'investigació respecte d'altres. I faig referència a la comissió d'investigació que el meu grup parlamentari va proposar sobre Metrovacesa.

Perquè, clar, jo els vull demanar, per què és necessària aquesta comissió d'investigació i no la que vàrem proposar sobre Metrovacesa. En aquell cas, vostès se'n recordaran, també vàrem viure un d'espectacle semblant durant setmanes d'acusacions creuades entre el PP i el PSOE, insinuant seriosos dubtes, no només de procediment administratiu, sinó diria que també corresponents a l'àmbit penal, i cap resposta conclouent, a tots els dubtes que es varen plantejar. I nosaltres vàrem acollir tots aquells dubtes i cansats d'aquell espectacle vàrem proposar una comissió d'investigació, però nosaltres no vàrem formular mai cap acusació ni cap a la Sra. Vidal ni cap a l'anterior govern, perquè nosaltres creim que les comissions d'investigació han de servir per respondre als dubtes que té la ciutadania, no per esdevenir un espai de circ partidista.

En aquest sentit, també criticam que el partit proponent de la altra comissió d'investigació ja es posàs, com vàrem retreure al Partit Popular, perquè va ser el principal actor en aquest sentit, les conclusions d'aquesta comissió d'investigació abans que es produís. I això fa que la seva proposta nasqués viciada d'origen, perquè les comissions d'investigació han de servir per respondre els dubtes i després, després, decidir si s'han de plantejar responsabilitats que cadascun dels actors hagin d'assumir. I per això vàrem decidir, conjuntament amb Podem i MÉS per Menorca, presentar aquesta iniciativa pròpia.

I, tanmateix, som aquí, en aquest context, i en aquest context hem de debatre, i nosaltres continuam defensant aquesta comissió d'investigació, que és la que nosaltres vàrem proposar i que creim que és diferent de la que es va aprovar la setmana passada, perquè explícitament, de forma explícita, amplia l'abast de la investigació. Si bé és veritat que l'anterior no limita la temporalitat de la investigació, ho fa d'una forma molt succinta, i em reconeixerà la portaveu a l'anterior debat que, en qualsevol cas, al debat parlamentari no va fer referència a l'abast que pogué tenir aquest cas durant l'actual legislatura.

Nosaltres ja ho vàrem dir, nosaltres volem aclarir qui és que telefona al Govern de les Illes Balears per oferir-li aquest contracte i volem aclarir qui és que rep aquesta oferta per part del Govern de les Illes Balears. També volem aclarir el perquè dels breus tempus de pagament o dels certificats dient que tot havia estat correcte a l'empresa i a la Unió Europea. També volem saber el perquè de la dilació injustificable en els procediments de restabliment dels doblers estafats o per què una vegada es persona la Guàrdia Civil a ib-salut no s'encenen totes les alarmes i es passa a actuar d'una forma molt més efectiva; i un llarguíssim etcètera de dubtes que teníem i que

mantenim. Però també -i ho deim obertament- volem aclarir si l'expedient ha caducat i, si ha caducat, per què ha caducat i si hi ha comportaments diferencials entre aquesta caducitat i altres expedients que poguessin estar en marxa en el mateix moment. I també volem saber perquè els gànsters que varen orquestrar aquesta trama de corrupció deien que aspiraven a reunir-se amb el Sr. Tellado, amb Alberto i amb una persona a les Illes Balears de la corda de Pablo Casado.

Nosaltres ho volem aclarir tot i nosaltres no hem fet cap acusació, no hem caigut a la trampa de fer acusacions directes a la presidenta Armengol, ni tampoc no hem caigut a la trampa de fer acusacions directes a la presidenta prohens. I som nosaltres que deim clarament que les dues haurien de comparèixer, però no principalment, volem que compareixi molta gent. De fet, tothom que sigui necessari.

Seria absurd que nosaltres diguéssim que vetarem cap compareixença, més que res perquè no tenim la capacitat d'exercir cap vet, però sí que deim que donarem suport a totes les peticions de compareixença. I és una qüestió que va faltar en el debat que vàrem tenir la setmana passada respecte de la anterior comissió d'investigació i creim que just per aquesta responsabilitat que els grups parlamentaris que hem presentat aquesta comissió d'investigació, just aquesta responsabilitat, ja justifica que nosaltres la presentàssim i just per aquesta responsabilitat també els demanam que hi votin a favor.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pel Grup Mixt, Sra. Gómez, té la paraula.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Bé, és difícil no entrar en reiteracions després de la intervenció del Sr. Apesteguia. Sí que hi ha un punt diferencial, Unides Podem va votar en contra de la proposta de comissió que havia fet VOX, ni tan sols ens vam abstenir, hi vam votar en contra perquè, és clar, és a dir, és el mateix partit que ha liderat l'Oficina anticorrupció, que podia ser objecte de millores, sens dubte, el mateix grup que s'ha atrevit amb el Partit Popular a titular, a més, aquesta nova norma, aquesta llei de transparència; vull dir..., a Menorca diríem que se'n foten de nosaltres dia sí i dia també. Vull dir, han liderat una llei que es diu de transparència per tombar l'Oficina anticorrupció.

No podíem donar suport mai del món a aquesta petició d'investigació, però sobretot-sobretot-perquè l'afegitó final del seu escrit de petició que deia "que s'investigui tot *hasta la fecha*"...

(Rialles de la intervinent)

..., vaja, aquest era de nivell de pati d'escola!, perquè, després, quan senties el discurs de la diputada que va defensar aquesta petició de comissió d'investigació, va fer un relat no només acurat, jo diria que de nota, de nota, de molt bona nota, de la

successió de fets que s'hauran d'investigar i que tenen a veure amb el Partit Socialista, però després ni un fil, ni una paraula, *zero del hasta la fecha*, és a dir, a partir del canvi de govern el *hasta la fecha* és una espècie d'etiqueta sense cap tipus de contingut. I és així i ha tingut... va tenir mil oportunitats, i és clar, no podem imaginar que és que no sap fet relat de fets, perquè el va fer i el va fer molt bé de l'etapa anterior, de la que afecta el Partit Socialista, però ni un esment -ni un esment-d'una persona que ha demostrat que sí que sap fer un relat de successió de fets.

Per açò no era creïble i, com que no era creïble, hi vam votar en contra i tornàrem a votar-hi en contra.

Perquè nosaltres volem saber què va passar durant el període del govern de progrés, aquesta és una conselleria que estava en mans del Partit Socialista, és del tot inacceptable que els governs, siguin quins siguin, deixin entrar corruptes, ganduls, delinqüents, perquè són delinqüents, són delinqüents, i ningú no els hauria de deixar entrar. I si algú en coneix algun el que ha de fer és posar un cinturó de seguretat i evitar que entrin aquests tipus de delinqüents, perquè, a més, són tots iguals, tots es compren cotxes de luxe: Alberto González, el *novio* de la Sra. Ayuso, l'han aplegat perquè s'ha comprat un Porsche Panamera, d'acord?; Koldo, la xarxa Koldo, ferraris Portofino, que, a més diuen *copiando al clan Pujol*, si és que tots són iguals.

Tots són iguals i, a més, tindriem un avantatge: tots tenen la mateixa obsessió, sí, a la mínima que et vengui algú que es compra de luxe o que et digui que li agraden, no t'hi atraquis, si ets a l'administració pública, si ets polític, que són... aquí sí que podem dir que són uns pocavergonyes, però, és clar, no ho podíem permetre. No podíem permetre que aquesta gent s'atraqués.

I aquesta xarxa, hem de reconèixer que surt del Partit Socialista, surt de Madrid i s'escampa i s'escampa i arriba a la nostra comunitat autònoma. I hem de reconèixer que hi ha un daltabaix de quasi 3 milions d'euros i que, des del moment en què es té coneixement que la categoria o la qualitat de les mascaretes no es corresponen amb el preu que s'ha pagat, idò a partir d'aquí s'hauria d'haver estat proactiu i reclamar la diferència de preu o el compliment defectuós o l'incompliment. Si és que és de manual, i no es fa.

I, a més, es continua sense fer res quan se sap que la Guàrdia Civil entra a l'ib-salut perquè ja hi ha una investigació per part de l'Audiència Nacional. Hi havia suficients indicis com per haver fet alguna cosa més que, al darrer, quan ja passen aquests anys i ja se sap que se surt del Govern, que no es governarà, i s'envia aquesta carta, reconèixer... que, bé, per fer veure que es fa alguna cosa i açò no és justificable i ha de ser investigat.

Està essent investigat per l'Audiència Nacional, hi haurà diferents comissions al Congrés i al Senat, i aquí, com que afecta Balears, hi ha d'haver una comissió aquí; que si no fos perquè estava totalment tapada d'aquesta comèdia, que després explicaré, l'hauríem votada a favor. I aquesta comèdia, a més, va ser molt divertit, jo crec que el Sr. Sageras..., bé, realment és un gran comediant, i ho dic amb tot el respecte del món,

perquè ens va tenir una setmana... -no, no, que jo l'admir en aquest sentit, de ver, que em va fer molta gràcia escoltar-lo-, cada dia ens deia que debatíem què votarien...

(Rialles de la intervinent)

..., va ser divertidíssim!, com un serial, que t'anuncia que, bé, que no se sap què serà el darrer capítol, i tots l'hauríem endevinat, el darrer capítol és que hi votaven a favor; però, vaja, que era divertidíssim escoltar-lo, que, a més, està molt bé passar-s'ho bé, si no fos perquè parlam de coses tan serioses, d'acord?

A partir d'aquí, s'ha d'investigar tota la part que afecta el Partit Socialista, però, òbviament, s'ha d'investigar la part que afecta el nou govern del Partit Popular, perquè han deixat caducar l'expedient, i no ho dic jo, ho diu l'Audiència Nacional, i diu que l'expedient ja ha caducat. I hi ha una cosa pitjor que haver-lo deixat caducar i és que es veu que hi havia intenció que caduqués, almanco surt així dels enregistraments que formen part de l'expedient.

I si hi havia intenció que caduqués és molt greu -és molt greu-, i açò el que vendria a demostrar és que és igual si és Koldo, és igual si es diu Alberto González o es diu *hermano de Ayuso*..., és igual, si tots es dediquen al mateix; i tots, tots els partits, amb l'experiència desgraciada que tenim a Balears de molta corrupció, que sembla mentida que tornem a les mateixes, i ho dic a tothom, ho dic a tothom.

Per tant, nosaltres volem que s'investigui tot i avui el que pos damunt la taula, i li ho deman sobretot al Partit Socialista i sobretot al Partit Popular, que votin a favor, perquè si no voten a favor demostraran que això és la corrupció del bipartidisme, que els mateixos aconseguidors saben fer feina amb un partit i també fan feina amb l'altre, perquè..., però si fan el mateix. Perquè, a més, el Partit Popular -ja ho vaig dir l'altre dia- resulta que totes les comunitats autònomes on governa també té *pufos*. És a dir, aquí tot el que ha pogut ha tingut *pufos*, ha deixat entrar delinqüents a l'administració pública i, a més a sanitat i amb tot el que... -no, no, no, és així, la sent, Sra. Durán, la sent, però no em despistarà-, són iguals de delinqüents...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., són igual de delinqüents tant si venen d'una banda com si venen de l'altra.

I jo el que deman és el vot favorable, essent conscient que ja hi ha una comissió aprovada, essent-ne conscient, però que el que volem -li ho vaig dir l'altre dia a la Sra. Ribas- que si davant de tothom assegurava que s'investigarà tot el període, el de l'anterior govern i aquest, jo canviava el vot i li votava que sí, però no ho vaig sentir.

I no ho dic jo, si es fa un seguiment dels mitjans de comunicació tots vam entendre el mateix, tots els mitjans de comunicació donaven per fet que VOX només volia investigar la part que afectava el Partit Socialista. Només aquesta setmana, al final, es considera que VOX ha canviat de parer. I dic jo, potser hi ha tingut alguna cosa a veure que nosaltres

demanéssim insistentment aquesta comissió, perquè de vegades, encara que no et votin a favor, sabem quines possibilitats tenim, idò la pressió de vegades... de vegades fa efecte, no?

I, bé, insistir-hi, voldria que el Partit Popular i voldria, sobretot, que el Partit Socialista votessin a favor per assegurar aquesta segona fase que afecta el Govern del Partit Popular. He de recordar que a les interlocutòries de l'Audiència Nacional, com em poden explicar que surtin noms com els del Sr. Tellado o Alberto? Bé, i així Koldo, idò Koldo feia feina amb tothom, els mateixos aconseguidors.

Per tant, són, crec, senyors del Partit Popular, els primers interessats, els primers interessats que quedi clar i a defensar la seva pròpia honestetat o actuació, perquè no té cap sentit. I, és clar, una es pot imaginar motius pels quals, sense cap necessitat, un s'acaba enfangant sense cap necessitat, perquè vull recordar que el govern anterior va sortir d'una crisi gravíssima sanitària, que va resoldre jo crec que més bé que molts altres, no tenim 4.000 morts que anaven a morir igual -hi insistiré, que açò és terrible!-, és clar, els que han de morir ben igual no necessiten mascaretes, i és així de fort, i s'ha de dir, s'ha de dir: que s'ha necessitat una comissió ciutadana a Madrid per esbrinar què havia passat a les residències de gent gran.

Per tant, orgullosa, com no pot ser d'altra forma, de la gestió sanitària que es va fer, però açò, mai del món, mai del món ha de permetre que mirem a una altra banda davant del daltabaix dels cabals públics i que venguin delinqüents aquí a fotre cullerada, parlant en plata.

Vull recordar també que l'abast de la comissió que demanàvem havia d'incloure també altres supòsits de presumpta corrupció, com era el cas "Eivissa", el cas "Islados" o de qualsevol altra administració o ens del sector públic instrumental dels quals hi hagués indicis que havia tingut pràctiques corruptes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

¿Qué grupos quieren intervenir a favor? Y, ¿grupos que quieran intervenir en contra? Sí, Popular.

¿Grupo VOX?

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Fijación de posiciones.

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien. Pues tiene la palabra, por parte del Grupo Socialista, el Sr. Negueruela.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Aunque uno se tape la boca siempre esconde muchas vergüenzas, Sra. Durán, así que es mejor ser claros y exponer las cosas en vez de hablar siempre por debajo. No veo hoy al Sr. Sagreras defendiendo una posición, no veo a los portavoces defendiendo las distintas posiciones, más que a la oposición. Entiendo que es porque para ustedes lo que vamos a...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Por favor, cínase a la cuestión. Sí, bien, ya está dicho. Venga, tengamos la fiesta en paz.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias.

(Remor de veus)

Gracias, pero es que...

EL SR. PRESIDENT:

Venga, por favor, continúe.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... la democracia, Sra. Durán, es poder intervenir, poder escuchar, usted, si quiere intervenir, use el micrófono, però es cierto que, si no, tendré que tener más tiempo, que es lo que me he hablado con el Sr. Presidente, porque me interrumpen cada dos por tres. Lo cual no sé por qué, si tienen miedo a lo que tenemos que decir.

Entiendo que hoy la Sra. Prohens ha hecho dos cosas claras: la primera, no ha dejado claro que nos darán traslado al expediente, cuando finaliza el plazo, mañana, como dice el artículo 15 del Reglamento. Por tanto, la Sra. Prohens no sé si está diciendo a su conselleria, a la de Salud, que incumpla el artículo 15 del Reglamento. La Sra. Vidal, me imagino que sabe que mañana nos tiene que dar traslado del expediente y -perdone, Sra. Manuela García, perdone usted-, nos tendrá que dar mañana traslado del expediente, me imagino que lo sabe y me imagino que nos citarán o nos darán traslado de todo el expediente, y no cumplirá lo que le dice la Sra. Prohens de a ver si nos tienen que dar o no el expediente, porque el artículo 15 del Reglamento lo tiene que cumplir o tendremos que pedir amparo.

Por tanto, Sra. García, espero que mañana cumpla con los plazos que establece la ley y se sitúe en la parte de cumplir la ley, porque ustedes, hasta el momento, lo único que sabemos de su gestión, de la suya, es que es la única persona que ha permitido que la trama viniese a nuestras islas y circulase por el ib-salut...

(Remor de veus)

... y eso es su gestión y eso es la responsabilidad de la Sra. Consejera, Manuela García.

Lo siguiente que ha dicho la Sra. Prohens es que está dispuesta a comparecer en Madrid, pero no aquí. Lo cual es cierto que es algo que llama la atención, que uno esté dispuesto a ir a Madrid a comparecer, pero no comparecer en Baleares para dar las explicaciones aquí.

Y lo tercero que quería señalar, antes de entrar en todo el debate, es que el Sr. Sagreras, la semana pasada, hizo dos alardes de honestidad: uno, el primero, decir que aquí comparecerá quien quieran ellos, porque para eso tienen mayoría. Eso es un alarde de honestidad, siempre y cuando tengas claro que VOX va a hacer exclusivamente de socio pagafantas de todo lo que diga el Partido Popular, que es de lo que va esto ahora mismo, porque el Sr. Sagreras dijo: "solo comparecerá quien quiera el Partido Popular, porque tenemos mayoría". Y entonces, las preguntas que hace el Partido Socialista es si importa entonces investigar, porque ¿ustedes quieren investigar o quieren sentenciar? ¿Quieren analizar o quieren ejecutar? ¿Quieren que se sepa la verdad o solo quieren empezar ya a redactar las conclusiones?

Porque si hacemos caso al Sr. Sagreras, estaremos entonces simplemente en que ustedes lo que van a hacer es redactar las conclusiones desde ya, que es lo que dejó claro en un alarde de honestidad, de esos que le salen de vez en cuando...

(Alguns aplaudiments)

..., sus alardes de: aquí comparecerá quien decidamos nosotros, porque para eso tenemos mayoría. Eso no es ni transparencia ni democracia.

Nosotros hemos dicho, creo que lo ha señalado ahora desde el Grupo Mixto, y también MÉS per Mallorca, está misma posición y Unidas Podemos exactamente igual, nosotros hemos dicho desde el primer momento que comparecerán todos, que no tendremos ningún veto y que, por supuesto, no diremos a nadie ni que tenga ni que no tenga que comparecer, estamos de acuerdo en que comparezca todo el mundo. ¿Por qué el Partido Popular y VOX no están en la misma disposición? ¿Por qué el Partido Popular y VOX no pueden decir que comparecen todos?

Nosotros votaremos que sí a la propuesta que hace MÉS per Mallorca y el Grupo Mixto, básicamente porque las condiciones que pusimos la semana pasada para votar que sí a la de VOX, en el caso de lo que plantea Unidas Podemos y MÉS per Mallorca, se cumplen, que es que no haya vetos, comparezca todo el mundo y se ponga a disposición el expediente. El Partido Socialista votará que sí, porque no hay vetos, porque se habla de todo el expediente y porque habrá, desde luego, la posibilidad de que se investigue todo.

Esas eran las mismas condiciones, yo, a diferencia de lo que ha dicho el Sr. Apesteguia, nosotros sí que estábamos dispuestos a votar que sí incluso a una investigación de VOX, que sí, solo pusimos dos condiciones: el expediente previo y que comparezcan todos sin vetos. Y, ¿qué dijo VOX? No, el expediente, de momento, no está al alcance, y desde luego la

Sra. Prohens no debe comparecer. Vetos, vetos para que se sepa la verdad, porque no va de saber la verdad.

Lo va a tener muy fácil con el plan de trabajo, Sra. Ribas, ver si usted está dispuesta a que comparezca la Sra. Prohens. Dirá que no, porque lo tiene pactado. Porque tienen pactado quién tiene o quién no tiene que comparecer y, si no, voten hoy que sí, votemos hoy que sí a la comisión de investigación que ha presentado el Grupo Mixto, y trabajemos de forma conjunta para que haya todas las personas que tienen que haber en esta comisión. Y por eso van a fijación de posición, porque dirán que no, porque ustedes lo que no quieren es que se hable de lo que ha sucedido desde el 6 de julio.

Hay cosas que yo creo que todos tenemos que tener claro, lo primero, sólo se están investigando gobiernos socialistas en el caso de las mascarillas. Nosotros, ningún problema que se investigue, ojalá se pudiese hacer en Galicia con Feijóo, que no se quiere hacer, a petición en este caso del BNG, después del Grupo Socialista; en Andalucía, con las compras de Moreno Bonilla; en Murcia, Castilla y León o Madrid, que casi mejor no tenemos ni que hablar de cómo se hacen las comisiones, porque a la presidenta Ayuso le basta, desde luego, muy poco para dar explicaciones de quién y cómo se está lucrando la gente en su comunidad autónoma.

Y nosotros no queremos eso para estas islas, nosotros hemos dicho que sí a las comisiones de investigación, que sí. Nos hemos abstenido la semana pasada por los vetos del Partido Popular y de VOX, por jugar a que no se sepa toda la verdad, y decimos que sí a la que han presentado ellos. Decimos que sí a la del Senado. Decimos que sí a la del Congreso de los Diputados. ¿Qué hacen ustedes? ¿Qué hace el Partido Popular? Que no a todas donde han gobernado ellos, no vaya a ser. ¿Qué hace VOX? Le da soporte. ¿Qué dicen en el Congreso de los Diputados? No, en el Congreso de los Diputados, sede de la soberanía popular o nacional, depende de qué terminología quiera usar VOX según el cuento, pero también dirán que no. Sólo quieren un resultado prefijado, prefijado, no quieren investigar, quieren sentenciar y ejecutar, porque es lo único que saben hacer.

Y quieren tapar lo que de verdad se está investigando, porque en la Audiencia Nacional, que es el único órgano capacitado para juzgar lo que está sucediendo, no hay nadie de Baleares en el sumario, nadie de Baleares investigado, nadie. Por tanto, basta ya de atacar la dignidad de gente de esta comunidad autónoma al más alto nivel, que ha tenido siempre un comportamiento ejemplar, ejemplar. No hay nadie investigado en estos momentos, nadie, nadie investigado. No, no es otra cosa, nadie investigado en la Audiencia Nacional no es otra cosa, no es otra cosa, por eso no tenemos problemas a que salgan comisiones de investigación. Acepten ustedes que comparezca la Sra. Prohens, no tiene ni la mitad de dignidad de lo que tenía la presidenta Armengol para poder dar las explicaciones que hay que dar...

(Algunes aplaudiments)

... No la tiene, no la tiene, porque las escuchas que afectan al sumario que está en la Audiencia Nacional, la parte que afecta al Partido Socialista son críticas, críticas a reclamar, críticas a

como... tal. ¿Por qué? Porque, gracias a que se denunció, ahora se está investigando; gracias a que reclamó, ahora se está investigando.

Pero lo que dicen del periodo de la Sra. García al frente del ib-salut es que contactarían con ellos para finalizar el expediente y, ¿qué ha pasado? Que ha finalizado el expediente, y que usted ha permitido entrar a la trama en sus instalaciones, cosa que con nosotros jamás sucedió, jamás sucedió, usted lo permitió.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Usted lo permitió.

¿Cuándo y cómo dieron curso el nuevo govern al expediente de reclamación? ¿Qué día? Ya han dado tres fechas distintas, tres fechas distintas, Sra. García. ¿Cuándo? ¿De qué se habló? Pasearon con ellos por las instalaciones, pero no hablaron, simplemente, les iban diciendo "mira, aquí están las cajitas". No hablaron con ellos. ¿Quién lo autorizó, usted, su director? ¿Quién autorizó a que entrase la trama en las instalaciones del ib-salut? ¿Quién? Alguien lo autorizaría, ¿el director del ib-salut autorizó eso? ¿Contestará usted en comisión de investigación? ¿Contestará el director del ib-salut a quién autorizo a que entrase la trama en Baleares?

Porque la única revisión de documentación que ha habido es bajo su mandato y usted lo sabe, y usted lo sabe. Y hoy la Sra. Estarellas ya ha dicho que esto es cosa del ib-salut. La Sra. Estarellas, hace pocas semanas, comparece con el Sr. Ureña, le preguntan directamente: ¿qué dice la Abogacía? No, no, no, no ha caducado, pero jamás ha dicho una cosa: lo que dice Abogacía, jamás ha dicho: "según Abogacía, no ha caducado". Se ha cuidado muchísimo de no decir la palabra "Abogacía". Se ha cuidado muchísimo hoy de señalar al ib-salut, ¿por qué? Porque sabe que Abogacía no le va a hacer el informe, sabe que ningún abogado de esta comunidad autónoma va a firmar lo que usted quería que le firmase.

(Algunes aplaudiments)

Y se niegan a dar el informe, se niegan a aportarlo. Por tanto, ¿preguntas a nosotros? Todas las que quieran. Sr. Mateo, ojalá me las plantee ahora, para que luego tenga derecho a réplica, no como hizo, de forma cobarde, el Sr. Sagreras, la semana pasada, que me las hizo cuando no tenía derecho a réplica...

(Remor de veus)

..., cuando no tenía derecho a réplica y me las hizo aquí. Ojalá me las hagan ahora, ojalá...

(Continua la remor de veus)

... ojalá, sin ningún problema en poder responder.

¿Pero ustedes responderán a todas las cuestiones? ¿Por qué ha caducado el expediente? ¿Por qué no hay un informe de la Abogacía de la comunidad? ¿Alguien se cree que la Sra. Estarellas no ha hablado con la directora general de la

Abogacía y le ha dicho cómo está el expediente? ¿Alguien se cree que no ha hablado con la Sra. Perelló y le ha dicho cómo está este expediente? ¿Por qué cuatro semanas después, no hay ni un documento de la Abogacía, Sra. Estarellas? ¿Por qué no lo hay, diciendo cómo es el expediente que ha hecho el ib-salut? Porque hoy usted lo que ha hecho es decir: no, es del ib-salut. Pero usted comparece con el Sr. Ureña...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando por favor.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... (...) de presidencia.

Me imagino que por las interrupciones, me dejará ir terminando.

(Remor de veus)

¿Por qué ha hecho usted eso? ¿Por qué lo hizo? Lo hizo porque sabe que Abogacía no le va a hacer el informe, sabe que está mintiendo y sabe que esto dura muy poco más, porque tendrán que enseñar el expediente que continuaron del que iniciamos nosotros, y sabemos que ustedes han hecho las cosas mal, ¿de forma dolosa o de forma absolutamente negligente? No lo sé, lo dirá la Audiencia Nacional...

EL SR. PRESIDENT:

Acabe Sr. Negueruela.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... Pero lo que tienen que decir ustedes aquí, es por qué no enseñan esos expedientes. ¿Por qué el expediente que enseña el Partido Socialista, hasta el 6 de julio, no tiene la misma transparencia? Y sobre todo...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, por favor...

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

..., ¿por qué tienen miedo a votar hoy que sí a una comisión de investigación completa, donde se analice y se verifique todo?

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Bien, por parte del Grupo Popular, el Sr. Mateo tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. MATEO I HERNÁNDEZ:

Muy buenas tardes a todos, Sr. Presidente, señoras diputadas, señores diputados. Para empezar y aprovechando la coyuntura, me gustaría felicitar a todos Josés, Josefás, Peps, Pepas que se hallen aquí, bueno, Josep no está hoy, no está en este momento, y aprovechando que precisamente ha dicho lo de “¡Viva la Pepa!”, pues no es un mal momento para felicitarnos por esa primera Constitución Española, de 19 de marzo de 1812.

(Alguns aplaudiments)

Para empezar, bueno, seré muy breve. Hombre, tiene demasiado afán de protagonismo Sr. Negueruela, y me parece una falta de respeto para los grupos proponentes, que, desde luego, no es el suyo. Los grupos proponentes a quien voy a contestar, fundamentalmente, son el Grupo MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca y Podem, que son los que han presentado esta proposición de comisión de investigación.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

¡Faltaría más!

El pasado martes, en este mismo escenario, y de conformidad con lo establecido en el artículo 58 del Reglamento de la Cámara, se aprobó la creación de una comisión de investigación, a propuesta del Grupo Parlamentario VOX, sobre las irregularidades producidas en la celebración de contratos, con la firma Soluciones de Gestión y Apoyo a Empresas, Sociedad Limitada, por parte del Govern de las Illes Balears, desde el año 2020 hasta la fecha. Una comisión que encuentra su justificación en la necesidad de aclarar las dudas que plantea esa actividad y tratar de desentrañar lo ocurrido, en un asunto que es de interés público y que entra en el ámbito competencial de nuestras islas, tal como reza precisamente ese mismo artículo 58 del Reglamento de la Cámara.

Efectivamente, el pasado 21 de febrero estalla el que ha venido a denominarse “caso Koldo”. La empresa Soluciones de Gestión y Apoyo a Empresas, Sociedad Limitada, registró una facturación récord de 53,1 millones de euros en el año 2020, tras haber permanecido prácticamente inactiva y sin ingresos los dos años anteriores. Hasta aquí nada que deba resultar especialmente sospechoso, si bien, no deja de ser sorprendente. Eso sí, el asunto se complica cuando, presumiblemente, parece ser que este asombroso resultado se logró gracias a los contratos COVID que le adjudicaron única y exclusivamente ministerios y gobiernos autonómicos, controlado por el Partido Socialista. Actuaciones y adjudicaciones en las que se centra la investigación, por la que han sido detenidas 20 personas en distintos puntos del país, entre los que se encuentra la mano derecha del exministro, José Luis Ábalos, -también su santo-, Koldo García.

La necesidad de crear la comisión no permanente de investigación en este Parlamento, encuentra su fundamento en que uno de esos contratos vincula al Govern de las Illes Balears, presidido en aquel entonces por la Sra. Francina Armengol. Una relación contractual que encuentra su origen en

una misteriosa llamada telefónica, que acaba dando lugar a un correo electrónico, de 25 de abril de 2020, dirigido a un alto cargo de la Conselleria de Salud, en el que la mencionada empresa ofrecía 1,47 millones de mascarillas FFP2.

A partir de aquí, no voy a repetir la brillante descripción que de los hechos, de los que se tiene conocimiento, realizó el portavoz del partido proponente, la Sra. Ribas, pues no pudo resultar más clara y exhaustiva. En lo que sí voy a insistir, es que son muchos los interrogantes, muchas las cuestiones que suscita esa operación y muy pocas las respuestas obtenidas.

Y ¡cuidado!, por supuesto que debe arrojarse luz sobre las incógnitas que se plantean en todo lo que tiene que ver con esta concreta operación, incluyendo el estado actual del expediente, la posibilidad de que éste hubiera caducado en vía administrativa, así como comprobar si el Govern actual, ha hecho todo lo que está en su mano para reclamar las cantidades desembolsadas por unas mascarillas que, por otra parte, recordemos, fueron en su momento rechazadas por otras comunidades autónomas, concretamente Aragón, La Rioja, Asturias y Castilla-La Mancha.

Desde 2020, hasta la fecha, debe estudiarse todo lo que tiene que ver con esta operación y con este expediente, todo. Eso sí, 27, 27 días han transcurrido desde que este espinoso asunto vio la luz y las preguntas clave, que tienen que ver con lo ocurrido entre 2020 y 2023, siguen sin respuesta. ¿Quién del Gobierno de España contactó con quién del Govern de las Illes Balears en 2020, para poner esta operación de compra de mascarillas en marcha? ¿Quién? ¿Cómo es posible que si la calidad de las mascarillas entregadas no se ajustaba a lo acordado, no se reclamara?

(Alguns aplaudiments)

¿Cómo es posible que si las mascarillas recibidas no eran las pactadas, se pagaran en tiempo récord? ¿Cómo puede llegar a emitirse por parte del Servicio de Salud de Baleares, del ib-salut, un certificado de conformidad del pedido de mascarillas a la empresa ya citada del caso Koldo, a pesar de que se habían recibido dos meses antes los resultados de los análisis, constatando que el material no cumplía con los requisitos de una mascarilla FFP2? ¿Por qué no se puso sobre aviso acerca de las extrañas circunstancias que rodeaban esta operación, durante el periodo de traspaso de poderes al actual Govern?

Y otra pregunta que debe encontrar respuesta clara y contundente. ¿Como es posible que, siendo consciente de todo lo anterior, se financiara la compra de esas mascarillas defectuosas con fondos europeos? Y todo ello, sin olvidar que el sumario de la presunta trama de corrupción en la compra de mascarillas va mucho más allá de esta operación. Ya hay causa penal abierta en la Audiencia Nacional, las pesquisas de la Unidad Central Operativa de la Guardia Civil (UCO), siguen su curso, y la Fiscalía Europea ha abierto una investigación sobre los contratos firmados por el Servicio Canario de Salud y el Servicio de Salud de las Illes Balears.

Este órgano independiente de la Unión Europea, a partir de la denuncia de un particular, y tras recopilar información adicional de la Fiscalía Anticorrupción y del Juzgado Central

de Instrucción número 2 de la Audiencia Nacional, decidió iniciar formalmente la investigación por posibles delitos de prevaricación, tráfico de influencias y malversación de fondos públicos. Por tanto, por supuesto que se antojaba imprescindible crear una comisión de investigación en este Parlamento, en el ámbito de las competencias que tiene atribuidas, a fin de recabar toda la información necesaria que permita esclarecer lo ocurrido desde el año 2020, y volvemos a insistir, hasta la fecha.

I ja contamos con esta comisión, no entendemos que debamos ni duplicar, ni complicar lo que se aprobó en la sesión plenaria del pasado martes. Ahora llega el momento de elaborar el plan de trabajo, el momento de fijar y organizar el funcionamiento de la comisión y el de cada una de las sesiones, y requerir la presencia, a través de la Presidencia del Parlamento de las Illes Balears, de cualquier persona que se estime relevante y que pueda proporcionar información sobre todo lo sucedido.

Queremos respuestas, no mutismo, ya advertía Cicerón que la verdad se corrompe tanto con la mentira como con el silencio. Por tanto, pongámonos a trabajar, ni cacerías ni persecuciones, trabajo y compromiso para obtener las deseadas respuestas, no hay otro camino.

Y, por ello, desde el Grupo Parlamentario Popular, tendemos la mano al resto de grupos parlamentarios para que, entre todos, y a partir de la propuesta presentada por el Grupo Parlamentario VOX, seamos capaces de actuar con la máxima diligencia y responsabilidad. A buen seguro, todos podemos aportar y enriquecer, con los respectivos planes de trabajo, una línea de actuación conjunta, así como las distintas acciones y comparecencias a llevar a cabo.

Señoras diputadas, señores diputados, en definitiva, no nos engañemos, no es plato de buen gusto el que tenemos frente a nosotros, el hecho de constituir una comisión de investigación, si bien es muestra de fortaleza democrática, ya que los engranajes del sistema se ponen en marcha para protegernos ante un presumible peligro, también manifiesta debilidad, debilidad porque queda claro que algo ha fallado, que las cosas no se han hecho bien, y es nuestro deber dar respuestas y aportar luz ante tanta oscuridad. Y no está demás recordarnos, y con ello termino, en estos momentos que todos los aquí presentes es cierto, es cierto que defendemos los intereses de nuestros votantes, de nuestras formaciones políticas, pero, por encima de todo y antes que nada, defendemos y debemos defender los intereses de los ciudadanos de las Illes Balears.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Vamos con el turno de réplica, el Sr. Apesteguía tiene la palabra.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Negueruela, pel seu suport a la nostra comissió d'investigació.

Sr. Mateo, lament, evidentment, no tenir el seu suport, com ja he dit, era un guió que estava escrit, tampoc no ens ha sorprès excessivament, si bé agraeisc el seu to i no només cap als grups proposants, sinó també cap a un tema que ja hem dit moltes vegades que consideram que ha de ser tractat amb més rigor i amb més seriositat, que són dues coses diferents, però que haurien d'anar juntes, en un tema que, com vostè també ha dit, ens ha de preocupar perquè la creació d'una comissió d'investigació sobre un cas de corrupció significa un fracàs col·lectiu, un fracàs col·lectiu sobre el qual hi ha responsabilitats. També ho vaig explicar a la meua intervenció de la setmana passada, responsabilitats individuals, evidentment; també hi ha responsabilitats, diguem-ne, de part, organitzatives de part; i després hi ha responsabilitats col·lectives des del punt de vista que som capaços d'evitar aquesta qüestió.

Mirin, senyors de VOX, em sap greu perquè vostès intervenen en el torn de fixació de responsabilitat, de fixació de posicions, i, per tant, no puc entrar en un diàleg amb vostès, però sí que és ver que volia fer referència que nosaltres, a diferència del que ha exposat la Sra. Gómez, o del que va exposar el Sr. Negueruela, nosaltres no els pensàvem votar en contra i... -a favor-, i, precisament perquè no vàrem pensar mai votar-los a favor, va ser pel que vàrem presentar aquesta comissió d'investigació, perquè creïem que era necessària, si bé és vera que també els vàrem dir que no podíem votar-los en contra en un tema així, malgrat les suspicàcies que ens generi el seu comportament, no només respecte d'aquest tema, que també, si bé vull reconèixer, que crec que ho ha fet el Sr. Mateo, que la intervenció de la Sra. Ribas, la setmana passada, va ser jo diria que més que adequada, va ser molt adequada, però sí que a rodes de premsa anteriors vàrem veure que ja es posicionaven prèviament.

I també tenim una discrepància important respecte de l'Oficina anticorrupció, i també respecte, per exemple, de la investigació que vostès varen impedir que es duqués a terme sobre la qüestió de Metrovacesa, que també afectava dos governs, però en aquest cas vostès varen considerar que no era necessari, perquè varen coincidir, una altra vegada, amb el Partit Popular, coincidències estranyes, vostès veuran per què això succeeix.

I, mirin, vull fer referència o volia acabar aquesta intervenció, com ja he dit en un debat en què estava pre escrit el guió, i agafar el guant que ha emprat la Sra. Gómez, o que ha llançat la Sra. Gómez, amb un terme que crec que és important, que és com ha actuat el bipartidisme en aquest país.

I vull fer referència explícitament al senyor, per dir-ho de qualque manera, Koldo García. Com ja vaig dir la setmana passada, el Sr. Koldo García va arribar a un càrrec de màxima responsabilitat, com és ser assessor d'un ministre, amb el trist currículum d'haver estat una persona agressora, condemnada dues vegades per agressions, i porter d'un prostíbul. I jo crec que aquí hi ha d'haver una lectura de la responsabilitat de com

els partits (...) les persones per ocupar llocs de responsabilitat, no només de responsabilitat executiva, sinó també de responsabilitat dins els àmbits de gestió, i que persones així no poden arribar, independentment que després hagi resultat un lladre i un impresentable, és que una persona així no pot ser assessora d'un ministre.

I, per tant, hi hauria d'haver mecanismes de control i de denúncia prèvia, perquè el que vivim ara ha estat perquè ha sortit als diaris, però, si no, aquesta persona hagués ocupat llocs de responsabilitat sense que ningú ens estripàssim les camises. Però, com també vaig dir, aquesta persona, després d'haver estat condemnat a dos anys i quatre mesos de presó, va ser indultat pel Govern del Sr. Aznar. I jo, sincerament, em vull demanar com aquestes persones tenen la capacitat de relacionar-se amb els màxims poders d'aquest Estat, perquè, a mi, si em condemnen, jo no tenc el telèfon d'un ministre per demanar-li a veure si m'indulten o no, però és que aquestes persones sí que tenen la capacitat, tenen la capacitat de ser col·locats, de ser perdonats i de tot el que faci falta, gent d'aquesta *calaña*. I si ens relacionam amb gent d'aquesta *calaña*, què esperam que succeeixi després? Si aquestes persones tenen la capacitat de suggerir contractes, què esperam que passi? Si aquestes persones tenen la capacitat de telefonar a portaveus parlamentaris, què esperam que succeeixi?

per tant jo crec, Sr. Mateo, que, evidentment, avui escenificam un debat que significa un fracàs col·lectiu, però també els ho dic, crec que alguns s'ho han de mirar un poc més que els altres, i no tenc ulls per mirar a les dues bandes.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gómez, tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Bé, avui serà aquell dia on podríem afirmar aquí, davant tothom, que els valors no es definiran per les paraules que escoltam, tothom sap fer grans discursos, però el que definirà els nostres valors són els fets, és a dir, el que votarem, el que votaran; i són aquests fets que ja veníem predint que no seran sorpresa.

Jo em vaig apuntar dues frases de la setmana passada, una s'ha repetit diverses vegades, perquè la vam escoltar tots i totes, del Sr. Sagreras: *tenemos la mayor...*, "tenim la majoria". És clar, i, a partir d'aquí, no passa res, no passa res, a mi m'agrada escoltar tothom, i tenim la majoria, és clar, és clar, si tenim la majoria és que quasi quasi toca abaixar la persiana i que cadascú se'n vagi a ca seva, perquè açò és aplicar *rodillos*.

I és ver que s'imputa l'anterior majoria de la legislatura passada, que també funcionava com un *rodillo*, jo no era aquí la legislatura passada, però és ver que cada vegada que s'entreveu un *rodillo* de les noves majories, la nova majoria es defensa dient que feien igual les anteriors majories d'anteriors

legislatures. I, és clar, és un pati d'escola, de ver, de fet és prou trist. És un dia trist, jo estic prou d'acord amb el Sr. Apesteguia.

Per tant, aquesta gran frase, Sr. Sagreras, que la podrà emprar, jo esper que no durant quatre anys, esper que menys temps, però, vaja, la podrà seguir emprant, tenim la majoria.

Però després hi va haver una altra frase, que a mi em va impressionar encara més, Sr. Sagreras, que no és aquí ara mateix, però la va dir la presidenta. La presidenta, no record a quin moment del debat, la setmana passada, va dir: "aquí les preguntes les faig jo". I a mi realment aquesta frase em va sobtar, perquè, és clar, torna ser, les faig jo perquè tenc la majoria; però és que és la presidenta del Govern. I, com a presidenta del Govern, aquí una part de la feina que fem és activitat de control i, per tant, ella tindrà el dret de no contestar - malament, no?, quedarà fatal si no contesta, d'acord?- esperem que sempre que contesti digui la veritat, però no pot dir que "aquí les preguntes les faig jo", perquè, entre línies, el que està dient és que l'oposició no en pot fer de preguntes, i que, si les fa, li seran ben igual.

Aquesta és una frase que no hauríem d'haver escoltat, jo diria que encara menys que la que va dir vostè, Sr. Sagreras, que és vera que hi ha llibertat d'expressió, però que apunta maneres, apunta maneres de *rodillo*, el que he dit abans.

I és una vertadera llàstima, avui crec que, anticipadament, ja ha quedat clar que veurem aquesta foto i hauran d'explicar per què aquests grans discursos no vénen acompanyats per fets que vagin en sintonia. Per què votaran que no? Per què no votaran que sí? Per què? Perquè literalment aquesta comissió ja expressament deia que incloïa la fase que els afecta a vostès? És per açò que votaran... votaran que sí? No, bé, tant de bo!, després..., és clar, votaran que no, ja ho han dit, i votaran que no perquè no volen que el títol de la comissió, clarament, claríssimament, digui que afecta les dues fases, perquè supòs que pensen -supòs que pensen- que el mateix títol ja els perjudica. Però, és que, és clar, de la mateixa manera que queden moltes coses per explicar al Partit Socialista, és que el Partit Popular no n'ha començada a explicar ni una.

Podem fer una llista del que el Partit Socialista encara no ha explicat, però és que la llista del Partit Popular és completa i és sencera, no han explicat absolutament res.

Per tant, llàstima!, llàstima i flac favor fan al Parlament, que no deixa de ser la representació de la ciutadania, perquè quan som aquí representam ciutadans i ciutadanes, fins i tot amb posicions ideològiques molt distanciades, però són aquí legítimament. Però quan vostès diuen: "*tenemos la mayoría*" o "les preguntes les faig jo", el que fan és impedir que tota la ciutadania vegi un debat transparent sobre el que va succeir a les famoses dues fases d'aquest expedient.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Negueruela, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Yo, Sr. Mateo, yo no intento monopolizar ningún debate, igual que la Sra. Prohens me dice que ella pregunta, cuando yo estoy en la oposición el que pregunta soy yo, también le diré a usted, con todo el respeto, que tengo todo el derecho hacia mi grupo de defender lo que yo considere que es lo que considera el Partido Socialista y dar todos nuestros argumentos.

(Alguns aplaudiments)

Por tanto, Sr. Mateo, respete un poco.

Usted ha dicho dos cosas y estoy de acuerdo en las dos, ha citado a Cicerón, bueno, también a la Pepa, pero ha citado a Cicerón, y ha citado una fecha que me parece correcta, "27 días", bien, y ha hablado de los silencios. "27 días", en "27 días" está todo el expediente en los medios de comunicación hasta el 6 de julio, ¿es verdad o es mentira? ¿Es verdad que está todo el expediente, con todos los correos electrónicos, todo el expediente de contratación! ¿Es verdad o no es verdad? Lo es.

¿Dónde está el expedientes del 6 de abril? ¿Dónde está, en "27 días", Sr. Mateo? Habla de "27 días", usted es jurista, ¿se tarda tanto en 27 días, en poner el expediente a disposición? No responderá, ¿verdad? No responderá...

(Alguns aplaudiments)

... ¿Por qué la Abogacía no ha hecho un informe en 27 días?

¿Usted ha estado en gobiernos?, en la Escuela de Hostelería sí; yo también he estado en gobiernos, en 27 días informes de Abogacía se hacen, se hacen. Usted es jurídico, ¿cree que para decir si ha caducado un expediente o no, no le hacen falta 27 días para que un abogado de la comunidad autónoma diga si el expediente está caducado o no, en 27 días, Sr. Mateo? ¿Qué me responderá? ¿Qué no? ¿Qué la Sra. Estrellas no ha hablado con la Abogacía para saber esto? 27 días, ¿dónde está la documentación que hemos solicitado en 27 días, Sr. Mateo? ¿Por qué no está a disposición de toda la oposición la documentación en 27 días?

¿Quién autorizó a entrar a la trama en el ib-salut y en 27 días tampoco sabemos eso? ¿Por qué no dan toda la documentación e informan? ¿Por qué solo el Sr. Ureña llama los medios de comunicación, sin dar la información en 27 días?

(Alguns aplaudiments)

¿Por qué nadie da explicaciones en 27 días? ¿Por qué no se explica todo en 27 días? ¿Le parece que es poco tiempo?

Más preguntas. Ustedes dicen el pago rápido, lo decía el Sr. Apesteguia, bueno, el pago rápido, le puedo decir que muchos expedientes por adelantado en ese periodo, y habrá muchas otras preguntas que iremos solventando en la comisión de investigación.

Hablan del traspaso, traspaso, hay aquí una cuestión que en 27 días, a lo mejor ustedes también han solucionado, que es

que los jefes de departamento, Sr. Mateo, ¿usted sabe que un jefe de departamento tiene rango de subdirector general, sí o no? Si. Bien, gracias por responder que sí. Si es así, y se les informa el 27 de ju..., -tiene el mismo rango, ¡hombre, libres designación, nivel 30!-, si se les informa, tienen esa información. ¿Qué pasa, que el ib-salut continúa el expediente porque le cae del cielo a la Sra. García, lo descubre así, lo descubren? O en 27 días, no podrían aclarar ¿quién y a cómo se le dio ya la información en estos 27 días, Sr. Mateo?

(Algunes aplaudiments)

¿Por qué ocultan esto? Y ¿por qué habla usted de Cicerón, y todo lo que usted dice, estos 27 días son todo silencios? No han dado una respuesta coherente, hasta hoy la Sra. Estarellas ha apuntado directamente a la Sra. García, hace una rueda con Ureña y hoy se quita de en medio. ¿Por qué? Porque no responden a cómo está el expediente. ¿Por qué en 27 días no lo enseña? ¿Por qué dicen permanentemente algo de un expediente que nosotros reclamamos, nosotros verificamos, y gracias a eso está investigándose en la Audiencia Nacional, donde no hay nadie investigado de Baleares -eso es lo que dicen las escuchas realmente, lo que dice el sumario-, y ustedes, en 27 días, todavía no han sido capaces de demostrar ni enseñar un solo papel de este expediente? 27 días, Sr. Mateo, es una gran fecha, los 27 días; 27 días da para bastantes cosas, menos para enseñar nada.

(Remor de veus)

Aquí, de toda la documentación, en 27 días se ha enseñado toda la documentación del expediente hasta el 6 de julio, toda, absolutamente toda, ustedes, ni una página, ni una página. Mienten en las fechas, hablan de julio, de agosto, y todo -todo- para hacer un discurso hoy, aquí, porque de lo que va es únicamente de ¿por qué ustedes hoy no dicen que votan que sí a esta comisión de investigación? Solo hay una respuesta, vetar comparencias, vetar la verdad y vetar a Prohens, son las únicas tres condiciones que le ha puesto VOX para no votar hoy, las únicas.

(Algunes aplaudiments)

Por eso el Partido Socialista va a votar que sí, porque no tiene miedo a la verdad. El Partido Socialista no tiene miedo a la verdad y vota que sí, y votaría que sí la semana pasada. Son ustedes los que tienen miedo a la verdad, por eso, vetan comparencias, vetan la verdad y vetan a Prohens.

Y los intereses de Baleares se defienden en esta Cámara, usted ha dicho: “defendamos los intereses de Baleares”, ¿por qué Prohens prefiere ir al Congreso de los Diputados a defender los intereses de Baleares en esta Cámara parlamentaria? ¿Por qué? ¿Me responderá a eso también, por qué se prefiere ir a Madrid, en vez de hacerlo aquí, la Sra. Prohens?

Mire, pase lo que pase, pase lo que pase, ya que usted es distendido a veces, yo intentaré también serlo, hay una canción de Xoel López, es un gallego que habla del lodo, y dice “del lodo crecen las flores más altas, más altas”. Y es verdad, por todo el lodo que pongan ustedes, y pondrán mucho, lo que

jamás harán es tapar nuestra gestión, tapar la gestión de la COVID, la dignidad de lo que hicimos,...

(Remor de veus i algunes aplaudiments)

... el orgullo de lo que hicimos y de cómo sacamos adelante esta comunidad.

EL SR. PRESIDENT:

Acabe, por favor, Sr. Negueruela.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

..., con el voto en contra del Partido Popular en las medidas, en las ayudas y en muchísimas cosas. Y, por supuesto, que daremos todas las respuestas necesarias, pero siempre con la cabeza alta, con dignidad, cosa que ustedes no tienen, porque hoy vetan la verdad y vetan a Prohens.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

(Remor de veus i algunes aplaudiments)

EL SR. MATEO I HERNÁNDEZ:

Señoras diputadas, señores diputados, Sr. Presidente. Bien, lógicamente no sabía que esto era una interpelación, me ha parecido por el tono incluso, no me ha gustado nada su tono, suele ser habitual. Lo importante lo diré después y, vuelvo a repetir, creo que es una falta de respeto a los grupos proponentes de esta comisión de investigación.

Simplemente le diré, Sr. Negueruela, usted ordena, ordena mucho, ordena a los demás que cumplamos la ley, a la consellera, Manuela García, le ha ordenado, también que ponga los expedientes... bien, está bien, está muy bien, pero, de momento lo que no está nada claro es si el gobierno socialista cumplió la ley en el “caso de Koldo” con las mascarillas, eso es lo único que no está claro, esto es lo único que no está claro.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

Luego, muy breve también, la presidenta, nuestra presidenta, en ningún momento ha dicho que no compareciera en ninguna sede parlamentaria, en ningún momento, en ningún momento. De hecho, comparecerá quién se estime y quién se determine en la comisión...

(Remor de veus)

... y cuando se acuerde en los planes de trabajo. Así será.

(Remor de veus i algunes rialles)

No, no, y al final lo gracioso es que usted, de verdad, habla de vetos y lo que quiere usted es imponer sus condiciones. Y esto es lo que no va a pasar...

(*Alguns aplaudiments*)

..., esto no va a pasar.

Y, luego, cuando habla de información, la consellera Antònia Estarellas y Javier Ureña hicieron comparecencia pública y mostraron toda la documentación del caso. Expresamente.

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

Y ya termino, ya termino, porque he utilizado demasiado tiempo con usted. Hace, y termino muy breve, hace muchas preguntas y responde muy pocas, ¿de acuerdo? Hace muchas preguntas y responde muy pocas.

Sr. Apesteguía, debatir, tal como empieza la primera intervención que decía, que era un debate extraño, no le falta razón, pero yo le digo, debatir siempre es positivo, siempre, siempre, y de verdad le digo que siempre es un placer escucharle, de verdad.

Y, sí, hay comisión, y es verdad que, como usted ha reconocido también que, por la magnitud y gravedad del hecho, de los hechos que se relacionan, es cierto que pues simplemente hubiera preferido que yo hubiera votado a favor de la comisión que se aprobó la semana pasada. Y he de reconocerle que los dos motivos que da para no votar a favor, hombre, no me acaban de convencer: o sea, pues, por la Oficina anticorrupción, y por una casi abstención preventiva... -no sé. Igual que como la Sra. Gómez, o sea, al final, es niego esa comisión por ser vos quien sois. Entonces, claro, esa sensación, ¿qué quiere que le diga? Tampoco creo que resulte del todo positiva.

Pero bueno, en última instancia, vuelvo a lo que he dicho al principio, y con esto termino, creo que es momento de arremangarse y creo que es el momento en que todos los grupos parlamentarios pues a proposición de..., fue aprobada esa propuesta del Grupo Parlamentario VOX, que nos pongamos a trabajar, que presentemos los planes de trabajo, que unifiquemos entre todos criterios y veamos quiénes han de comparecer, el orden, las sesiones y, en última instancia, pues que hagamos lo que tenemos que hacer. Porque, como muy bien ha dicho el Sr. Apesteguía, y también la Sra. Gómez, al final, hemos entrado en esa dinámica, al final es un momento duro, porque una comisión de investigación al final es un pequeño fracaso del sistema, pues lo que tenemos que hacer es resarcirlo, buscar la verdad y que no vuelva a repetirse.

Así que, muchísimas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Pues, finalmente, para fijar posiciones, por el Grupo VOX, Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Hoy nos hemos puesto muy clásicos, hemos citado varias veces a Cicerón, pues yo no voy a ser menos, y lo voy a parafrasear, si me lo permiten: *¿Quousque tandem, Negueruela, abutere patientia nostra?* ¿Hasta cuándo, Sr. Negueruela, abusará de nuestra paciencia? Porque ha subido hoy a esta tribuna a decirnos...

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

..., ha subido hoy a esta tribuna a decirnos, como lleva semanas intentando crear cortinas de humo, que lo más importante no es quién es el criminal, sino si el policía se equivocó o no o puso una falta de ortografía en el informe de detención.

Lo importante es ver quién es el criminal, y todo lo demás también lo podremos saber, pero no intente usted decir que hay la misma importancia en un tema que otro, porque no la hay, no desvíe la atención. Nosotros lo que queremos saber es exactamente qué sucedió en ese gobierno del que usted formaba parte de manera, además, importante.

Yo no sé, la verdad, si soy el pagafantas o si nosotros somos los pagafantas del Partido Popular, lo que sí sé es que haya una señora en Madrid que le debe a usted muchas fantas y alguna mariscada por el papel que le están haciendo hacer durante estas últimas semanas.

(*Alguns aplaudiments*)

Y yo les diré, en realidad, si nosotros vamos al final a votar en contra de esta comisión de investigación, no es porque provenga de MÉS, ni porque provenga de Podemos, nosotros no tenemos estos apriorismos que ustedes mismos reconocen, ustedes votaron que no porque era de VOX, y luego ya le buscaremos..., luego ya vestiremos el santo para cómo argumentamos el que votemos que no. Pero ustedes lo que pretenden en esta comisión de investigación en realidad es una causa general, es una investigación prospectiva que está prohibida por ley en este país, claro, es que..., es que es algo que está prohibido por ley. Ustedes lo que dicen es: vamos a investigar a todo el mundo para ver si puede ser que alguien más... ¡eh!, e intentar tapar la corrupción que, en este caso, posiblemente afecte al gobierno de la Sra. Armengol.

Pero no se olviden, porque parece que ustedes, que en esto han tenido la memoria muy débil, que de ese gobierno formaba parte MÉS per Mallorca y Unidas Podemos...

(*Alguns aplaudiments*)

... O sea que me..., se están ustedes intentando poner de perfil y han perdido una oportunidad histórica, que es haber votado que sí a la pasada comisión de investigación, para lavar su imagen, porque yo presupongo que ni los consejeros de aquel gobierno de MÉS, ni los de Unidas Podemos, seguramente tenían conocimiento, ni participaron, pero ustedes formaban parte de ese gobierno, y deberían ser los principales interesados en que se sepa toda la verdad. Y aquí parece que en lo único que están interesados es en ayudar a sus antiguos colegas a poner en marcha un ventilador, porque esto es en el fondo esta

comisión de investigación que ustedes proponen, no es absolutamente ninguna cosa más.

Ustedes no sólo compartieron el Gobierno, sino que durante estos cuatro años aplicaron, sin ningún rubor, el rodillo de la mayoría que ustedes ostentaban. No pactaron absolutamente nada con esta parte de la bancada. No tuvieron ustedes..., sí, manos tendidas, o sea, las manos las tendían todo el día, pero, vamos, no la cogían nunca; ustedes jamás pactaron nada, siempre aplicaron el rodillo. Y que vengan ustedes a decirnos que nosotros tenemos apriorismos en esa comisión de investigación, las personas que se negaron a una comisión de investigación de las menores tuteladas y prostituidas y drogadas, ¡eh!...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., o sea, eso es algo que van a llevar siempre, siempre, ustedes en su expediente, se negaron, se negaron a votar esa comisión de investigación.

Y, por último, decir que no votaron nuestra comisión de investigación porque no sabíamos si íbamos o no íbamos a convocar o a citar a la Sra. Prohens, ustedes no pusieron condiciones, ustedes intentaron someternos a un chantaje. Y mi compañera, Idoia Ribas, que todo el mundo ha reconocido que hizo una brillante exposición, dejó bien claro que no iba a ceder a ese chantaje, no porque estemos en contra de ninguna comparecencia *a priori*, sino porque nosotros respetamos esta Cámara y el trámite parlamentario, que es crear la comisión y crear un plan de trabajo que será el que convocará a las personas adecuadas para saber la verdad. Pero como a ustedes los trámites parlamentarios les importan...

(Alguns aplaudiments)

... pues lo que les importa, pues evidentemente no lo quisieron ver.

Ya les digo, pueden ustedes hacer lo que quieran, pero tengan en cuenta que en este viaje ustedes eran compañeros.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Pues vamos a proceder a la votación de la propuesta. Votamos.

24 votos a favor, 33 en contra.

Y no habiendo más asuntos que tratar, se levanta la sesión.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
